

VIMANA

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten.

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10
Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Törrönen

os. Puuppola

Kotka Pekka Teerikorpi

os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"

Tapani Kuningas

os. Uro kk.

Pori Jarl Lund

os. Valtak. 5 D

Seinäjoki Runar Smedlund

VIMANA

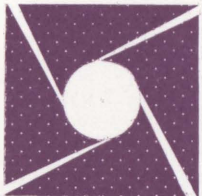
1967

1

Miltei 20 vuotta

on kulunut siitä, kun maapallon lehdistöissä al-
koi liikkua tietoja "lentävistä lautasista". Kak-
sikymmentä vuotta olemme saaneet seurata - yleensä
ulkopuolisina tarkkailijoina - tunnistamatto-
mien lentävien esineiden^{x)} alaan liittyneitä ta-
pahtumia, jotka ovat olleet merkkejä jostakin
uudesta, jostakin, jonka merkitystä olemme tuskin
voineet arvioida. Omana aikanamme meidän on vai-
keata käsittää sitä jyrkkää, repivää ristiriitaa,
joka on ilmennyt aina, kun ihmisen maailmankuvaa
on pyritty muuttamaan. Olemme lukeneet Galilein
ja Kopernikuksen vaikeasta polusta heidän kerto-
essaan aikalaisilleen uusista näkemyksistään
maailmankaikkeudesta, Brunon kohtalosta hänen väi-
tettään, että on olemassa tuhansia oman aurin-
komme kaltaisia hehkuvia kappaleita, joiden ym-
päriellä kiertää planeettoja. Bruno kuoli poltto-
roviolla näkemyksensä johdosta.

^{x)} Virallinen lyhenne tälle nimitykselle on UFO
joka johtuu vastaavien englanninkielisten sanojen
alkukirjaimista (unidentified flying object).
Paitsi viittaamaan johonkin yksityiseen tunnistamattomaan esineeseen käytämme tuota lyhennettä
myös viitatessamme yleensä koko tähän alaan ja
kaikkeen siihen ennestään tuntemattomaan, joka sen
myötä mahdollisesti avautuu eteemme.

Mutta meidän on vaikea todella ymmärtää sitä ristiriitaa, joka vallitsi tuon ajan ihmisen käsitysten ja niiden uusien käsitysten välillä; saatamme pitää sellaista huvittavana. Ja kuitenkin nykypäivinä on niin monien vaikeata hyväksyä ja pitää loogisena sellaista mahdollisuutta, että me emme ole yksin, että elämä ei ole sidottu vain omalle planeetallemme.

"Lentävät lautaset" eivät ole uusia, ainoastaan julkisuus niiden ympärillä on uutta", sanoi nyttemmin kuollut arvostettu kanadalainen UFO-tutkija Wilbert B. Smith. Jo vuonna 1878 käytti eräs maanviljelijä nimitystä "lautanen" kuvaillessaan maatilansa yläpuolella kiitänyttä tunteamatonta esinettä. Vanhoista muistiinpanoista löytyy paljon merkintöjä oudoista taivaan ilmiöistä.

Lehtemme tarkoituksena on välittää mahdollisuuksiensa mukaan tietoja tältä merkittävältä, ehkäpä suorastaan kumoukselliselta alalta, jonka vaikutukset saattavat ulottua elämän kaikkiin ilmiöihin. Suomessa on kiinnostus UFO-alaa kohtaan kasvanut huomattavasti viime vuosien aikana. Toivomme, että VIMANA tulee toimimaan todellisena yhdyssiteenä maassamme alan harrastajien keskuudessa ja uskomme, että lehtemme alkuvaiheiden mahdolliset vaikeudet tullaan lukijakuntamme myötävaikutuksella voittamaan.

Mitä tulemme lehdessämme kertomaan? Lehtemme sivumäärä ja koko ei salli pitkiä kertomuksia, mutta sen ilmestyessä ainakin toistaiseksi vain neljä kertaa vuodessa pyrimme antamaan välähdyksiä niistä tapahtumista ja käsityksistä, joita pulppuaa tuhkatieheään alalta UFO. Mahdollisesti myöhemmin voimme saada VIMANAN ilmestymään useammin ja siten yhä paremmin palvelemaan lukijakuntaamme.

Elämä on suurta seikkailua, sanotaan. Tuntuu siltä, että maapallon ihminen on tullut "seikkailunsa" erääseen käänteentekevään vaiheeseen. Alamme irrottautua itsellemme maapallon pinnalla luo-

mastamme ajatuksellisesta kammiosta ja nähdä syvemmälle avaruuteen - ja omaan itseemme.

● Toivomme, että lukijamme, joilla on omia käsityksiä, tietoja, kokemuksia jne. edustamaltamme alalta (sekä lehdessämme julkaistuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Olisimme myös kovin kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Jotta voisimme tulevaisuudessa julkaista lähettämistänne kirjeistä mahdollisimman monia, pyydämme Teitä pitämään kirjeenne, jotka haluaisitte julkaistaviksi, lyhyehköinä. Toivomme Teidän liittävän kirjeeseen nimenne ja osoitteenne, vaikka julkaistavissa kirjeissä voi luonnollisesti esiintyä nimimerkillä. Kaikenlaiset ehdotukset, korjaukset, asiatiedot ja mielipiteet ovat tervetulleita. Kiitämme niistä jo etukäteen.

● Sanskritinkielinen sana vimana, palinkieleessä vimanam, tarkoittaa: mitata tai kulkea jokin matka, taivaan vaunu, lentävä vaunu, joka kuljettaa itse itsensä ja kulkee itsestään, lentävä palatsi (kts. tarkemmin esim. Leslie & Adamski: Lentävät lautaset - onko niitä, Osa I).

PROF. H Y N E K ' I N K I R J E E S T Ä

S c i e n c e - l e h d e l l e

Tri Allen J. Hynek on toiminut vuodesta 1948 lähtien USAn Ilmavoimien neuvonantajana tunnistamattomien lentävien esineiden suhteen. Hän on Evanstonissa, Illinoisissa, sijaitsevan yliopiston (Northwestern University) tähtitieteellisen laitoksen esimies. Viime vuoteen saakka hän on lausunnoissaan esittänyt, ettei ole todisteita UFOjen olemassaolosta. Siksi onkin merkittävää, että hän viime vuoden syksynä amerikkalaiselle tieteelliselle aikakauslehdelle Science (kirje julkaistiin 21.10.1966) lähettämässään kirjeessä korosti UFOjen tutkimisen tärkeyttä ja varoitti samankaltaisesta suhtautumisesta tähän ilmiöön kuin mihin Ranskan Tiedeakatemia aikoinaan syyllistyi kumotessaan tiedot "taivaasta pudonneista kivistä" (meteoriteista).

Saksalainen UFO-Nachrichten julkaisi em. kirjeen tämän vuoden maaliskuun numerossaan. Tri Hynek korostaa kirjeessään, että hän tuntee itsensä velvolliseksi välittämään tiedemieskollegoilleen pitkäaikaisen kokemuksensa tulokset ja täten puhua myös niiden tuntemiensa tiedemiesten puolesta, jotka katsovat parhaaksi olla hiljaa käsityksistään tältä alalta.

Tri Hynek kirjoittaa: "Eräs pääsyy siihen, miksi tiedemiehet eivät ole kuluneina vuosina suhtautuneet vakavasti havaintoilmoituksiin, on nuomet laajalle levinneet väärinkäsitykset, mitä tulee UFO-havaintojen ja niitä tehneiden ihmisten olemukseen. Puhun nyt vain arvoituksellisista tapauksista; meidän ei tarvitse välittää kertomuksista, jotka voidaan helposti osoittaa aiheutuneiksi ilmapalloista, tekokuista, meteoriteista jne. Yhtä vähän meidän tulee puhua epämääräisistä suullisista

ta ja kirjallisista kertomuksista, jotka sisältävät vain vähän tietoja. Meitä kiinnostavat ainoastaan "kylmät tosiasiat", joilla tässä yhteydessä tarkoitamme useiden luotettavien henkilöiden samanaikaisesti tekemiä kauan kestäneitä havaintoja, joiden kuvaukset jälkeinpäin olivat yhtäpitäviä."

"Tarkka tutkimuskoneisto, jonka avulla saadaan lopulliset tulokset, on tällä alalla välttämätöntä, koska me vielä 20 vuoden epätietoisuuden jälkeen kaipaamme eräisiin kysymyksiin vastausta. Nyt kun ensimmäiset askeleet sellaiseen tutkimukseen on tehty, uskoisin olevan eri alojen kollegoilleni hyödyksi, jos julkaisisin jotain siitä, mitä olen oppinut matkojeni aikana, erikoisesti mitä tulee UFOista usein esitettyihin lausuntoihin, jotka saataisivat johtaa väärinkäsityksiin - - - Mainitsen muutamia näistä harhaanjohtavista lausunnoista:

1) Vain "UFO-fanaatikot" puhuvat UFOista

Täysin vastakkainen väite on totuutta lähempänä. Ainoastaan hyvin pieni määrä kertomuksista, joita saapuu Ilmavoimille tai, sikäli kuin tiedän, joillekin muille tutkimusjärjestöille, on peräisin "aidoilta uskovilta", niiltä, jotka käyvät UFO-kokouksissa ja ovat "valaistuneiden ryhmien" jäseniä. Nämä ihmiset, kuten kulttien kannattajat, ovat itse niin vakuuttuneita siitä, että maapalloa tarkkailevat hyvää tahtovat avaruusihmiset, jotka antavat maapallon ihmisille toistuvia kehoituksia - usein telepaattisesti - kieltää pommit ja yleensäkin käyttäytyä kunnollisesti, ettei heidän ole tarpeen esittää todisteita.

Mistä tulevat havaintotiedot? Kuka tarvitsee todisteita? Kokemukseni mukaan todella arvoitukselliset UFO-kertomukset saapuvat ihmisiltä, jotka tuskin aikaisemmin - jos koskaan - olivat pohtineet UFOja ja jotka olivat pitäneet niitä yleensä höllynpölynä, kunnes olivat joutuneet oman kokemuksensa vavahduttamiksi.

2) Epäluotettavat, tasapainottomat, sivistymättömät ihmiset kertovat UFOista.

Tämä on luonnollisesti totta. Mutta yhä suuremmassa määrin luotettavat, tasapainoiset ja sivistyneet ihmiset kertovat UFOista. Parhaat, yksityiskohtaiset ja yhtäpitävät kuvaukset ovat sangen älykkäiden henkilöiden kertomia.

3) Tieteellisen koulutuksen saaneet henkilöt eivät koskaan kerro havainneensa UFOja.

Tämä on täysin väärä väite. Eräät parhaista, yhtäpitävistä kertomuksista ovat tieteellisen koulutuksen saaneiden henkilöiden antamia. Kuitenkin on totta, että on vilpittämiä tiedemiehiä, jotka useimmiten eivät ole halukkaita laatimaan havaintoilmoitusta ja julkaisemaan sitä. Olen itse saanut ilmoituksia, joissa silminnäkijät tunsivat velvollisuudekseen kertoa havainnoistaan, mutta eivät halunneet joutua julkisuuteen.

4) UFOja ei koskaan nähdä selvästi tai läheltä, vaan aina epävarmoissa olosuhteissa, jolloin kuvaukset niistä ovat aina vain epämääräisiä.

Puhuessamme vuosien varrella kertyneistä arvoituksellisista tapauksista suljemme pois sellaiset, joihin pätee em. kuvaus. Määritelmämme mukaan on arvoituksellinen havainto sellainen, johon on olemassa vain kaksi vaihtoehtoa: silminnäkijä on psykopaatti tai synnynnäinen valehtelija tai hän näki selvästi jotain, jota emme voi ainakaan ilman muuta selvittää. Saattaa olla olemassa hyviä fysikaalisia selityksiä - ja täytyykin olla rationaalisessa maailmassa - ja juuri tästä syystä vaadin UFO-ilmiöiden tieteellistä tarkkailua.

Arkistoissani on useita satoja kertomuksia, jotka ovat todella "kovia pähkinöitä purtaviksi" ja joista helposti saattaa muodostua hedelmällinen keskustelun aihe fyysikoille ja sosiologeille.

5) Ilmavoimilla ei ole todisteita, että UFOt tulevat avaruudesta tai toimivat joidenkin pitkälle kehittyneiden teknillisten periaatteiden mukaan.

Tämä lausunto on oikea ja lisäksi rehellinen, mutta se johtaa siihen käsitykseen, että olisi todisteita näitä molempia olettamuksia vastaan - - - Niin kauan kuin on olemassa "tunnistamattomia", tulee kysymyksen jäädä avoimeksi. Jos tietäisimme, mitä ne ovat, eivät ne enää olisi tunnistamattomia lentäviä esineitä - ne olisivat silloin tunnistetuja lentäviä esineitä. Ja silloin ei luonnollisesti olisi syytä tähän kirjeeseen. Kun tiedetään vastaus etukäteen, ei kysymyksessä enää ole tutkimus.

Huolimatta "kylmien tosiasioiden" suuresta määrästä ei UFO-ilmiöistä ole vielä suoritettu todellista tieteellistä tutkimusta. Emme kai tee samaa virhettä kuin Ranskan Tiedeakatemia, joka suoralta kädeltä kielsi "kertomukset kivistä, jotka putosivat taivaasta". (Kuinka herkkäuskoisia ihmiset ovatkaan - kivi, joka putoaa taivaasta, tosiaanakin.) Mutta lopulta meteoriitit hyväksyttiin tieteen silmissä.

6) UFO-kertomukset saavat alkunsa julkisuuden tavoittelusta.

Kun tiedot havainnoista leviävät laajalle, syntyy epäilemättä positiivinen vastavaikutus. Meidän on aina otettava joukkosuggestion (minä myös) osuus. Toisaalta havainnoista kertovat - niiden ollessa suuren yleisön puheenaiheena - luotettavat henkilöt, jotka haluavat jäädä tuntemattomiksi ja jotka vakuuttavat, etteivät olisi naurunalaiseksi joutumisen pelosta kertoneet kokemuksistaan, elleivät olisi kuulleet muiden luotettavien henkilöiden kertomuksia. Ei voida kieltää, etteikö UFO-kertomuksiin liittyisi myös liiottelua, mutta on epäoikeudenmukaista väittää, että tämä olisi ainoa syy UFO-kertomusten lukuisiin esiintymisiin.

7) UFOja ei ole koskaan nähty tutkalla tai valokuvattu meteoriitteja tai tekokuita seuraavilla kameroilla.

Vastatessaan tähän kysymykseen tri Hlynek sanoi, että vaikkakin joskus tutkaan tai filmeihin ilmestyneitä "outoja asioita" on yleensä pidetty joiksikin tavanomaisiksi ilmiöiksi tunnistettavina, olisi kuitenkin kiinnitettävä huomiota eräisiin erikoisiin valokuviin, joita on otettu taivaalla näkyneistä oudoista ilmiöistä.

"Tällainen on siis UFO-tilanne. Kiinnostukseni asiaa kohtaan ei johdu eräistä kertomuksista, joita on tutkittu niihin liittyneiden hämmästyttävien seikkojen johdosta, vaan siitä, että tutkiessani useita vuosia tätä ilmiötä, olen huomannut, kuinka siinä on esiintynyt eräitä säännönmukaisuuksia ja samankaltaisuuksia. Näiden säännönmukaisuuksien johdosta voidaan sanoa, että jotakin on tapahtumassa".

Tällaisia säännönmukaisuuksia ovat tri Hynekin mukaan luotettavissa havaintoilmoituksissa vähän väliä esiintyneet tiedot UFOjen liikehdintätavasta, ulkomuodosta ja valaistuksesta.

"En voi kieltää UFO-ilmiötä yksinkertaisesti olankohautuksella. Olen saanut tunteen, että 20. vuosisadan tieteessä ollaan taipuvaisia unohtamaan, että on vielä oleva 21. vuosisadan tiede ja myöskin 30. vuosisadan tiede. Niiden pohjalta katseltuna saatavat tietomme maailmankaikkeudesta näyttää täysin erilaisilta kuin nykyisin. Kürsimme ehkä eräänlaisesta ajalle ominaisesta poroporvarillisuudesta, joka on aina ärsyttänyt jälkimaailmaa".

Ilpo Koskinen:

313 000 "taalan" kysymys

Sanskriitinkielisellä historialla on VIMANANSA ja Raamatulla on "tuliset vaununsa", "pilvi- ja tulipatsaansa" ym. Neekerit laulavat "sweet chariot:sta" ja toisen maailmansodan taistelulentäjät näkivät "Foo-Fighters"-ilmiöitä.

Sitten 24 päivänä kesäkuuta 1947 näki yksityislentäjä Kenneth Arnold Washingtonin valtiossa Mount Rainier vuoren rinnettä vasten yhdeksään tuntemattoman esineen kiitävän muodostelmassa noin 2500 km/t nopeudella. Radiollaan hän kertoi Sea-tac-lentokentän valvontatorniin, että "ne lentävät kuin lautaset".

Vuonna 1947, kun Kenneth Arnold lisäsi sanavarastoamme "lentävät lautaset" termillä, oli jo aikaisemmin saatu ilmoitukset 122 tapauksesta. Seuraavina vuosina niitä tuli lisää suunnilleen samaa vauhtia, kunnes vuonna 1952 ilmoitettiin (USA) 1501 havaintoa. Samana vuonna räjäytettiin ensimmäinen vetypommi, englantilaiset räjäyttivät ensimmäisen atomipomminsa, ja liikenne suihkumootorikoneilla alkoi.

Havaintoja ilmoitettiin vaihdellen vuosittain 487 - 670 vuoteen 1957 asti, jolloin niitä oli 1006. Tällöin venäläiset saivat radalleen ensimmäisen vety-pomminsa. Vuoteen 1964 mennessä vaihteli havaintojen vuotuinen lukumäärä 390 - 627 ja oli vuonna 1965 886 ja vuonna 1966 yli 856. Kaikkiaan kerättiin USA:n Ilmavoimissa 10147 havaintoa vuosien 1947 - 1965 välisenä aikana ja näistä jäi täysin selvittämättä 646 tapausta, joissa valokuva tai muu konkreettinen seikka esti käyttämästä selitystä "harhanäky".

Amerikan Ilmavoimissa alkoi lentävien lautas-
ten tutkiminen puoli vuotta Arnoldin havainnon
jälkeen sen saavuttaman suunnattoman huomion ta-
kia. Joulukuun 30 p:nä 1947 perustettiin ATIC:n
(Air Technical Intelligence Center) alaisuuteen
PROJECT SIGN, joka sai apua myös CIA:lta (Cent-
ral Intelligence Agency). Osaston johtajana toimi
Edward J. Ruppelt, joka armeijan palveluksesta
vapauduttuaan kirjoitti SIGN-havaintomateriaalia
hyväksikäyttäen kirjan "The Report on Unidenti-
fied Flying Objects". Samoja ja myöhäisempiä läh-
teitä hyväksikäyttäen on majuri Donald Keyhoe kir-
joittanut viisi erittäin mielenkiintoista kirjaa
UFO-ista. Erottuaan armeijasta hän perusti v. 1956
NICAP:in, yksityisen UFO-tutkijajärjestön. Työn
lisäännyttyä ja organisation muututtua muutti
Ilmavoimien PROJECT SIGN-osaasto myös nimensä ja
oli joulukuun 16 p:nä 1948 lähtien PROJECT
GRUDGE. Elokuun 1 p:nä 1952 muutettiin taas osas-
ton kokoonpanoa ja nimeksi tuli PROJECT BLUE BOOK.
Vasta syysskuussa 1968 siirrettiin nämä tehtävät
pois Ilmavoimien tiedutelu- ja palvelulta ja tehtävään
värvättiin tiedemiehiä eri tutkimuslaitoksista.
UFO-tutkijaosaston pienuus on yksi osoitus siitä,
kuinka vähäpätöiseksi koko UFO-asia Ilmavoimissa
arvioitiin.

Osasto sai havaintoilmoituksia yli sadalta Ilma-
voimien tukikohdalta, oli velvollinen suorittamaan
kuulusteluja ja tutkimuksia paikan päällä ja antoi
vuosittain 14 tiedotusta esimiehilleen ylöspäin.
Tästä huolimatta PROJECT BLUE BOOK'in muodosti
kaksi upseeria, majuri Hector Quintanilla ja luut-
nantti William Marley, sekä esikuntakersantti Har-
old Jones ja vakinainen jäsen ja sihteeri rouva
Marilyn Stancombe. Majuri Quintanilla ilmoitti ke-
räämänsä tilastotiedot kenraalimajuri Ben LeBail-
lylle, joka oli Ilmavoimien tiedotuspäällikkö.
Lentävät lautaset olivat hänen vaikein PR-pulman-
sa. Häntä syytettiin, että hän salaa jotain kan-
salta. Kongressin jäsenet painostivat häntä kysy-

yksillään omistajien vaatimuksesta. "Me emme sa-
laa mitään", sanoi LeBailly "mutta me emme pysty
todistamaan sitä. Olemme aina suhtautuneet konser-
vatiivisesti UFO:sihin, emme ole väittäneet vastaan,
mutta emme ole myöskään pystyneet esittämään puo-
lesta mitään todisteita. Itse emme kokeile lentä-
villä lautasilla, emmekä usko, että kukaan muu-
kaan tekee sitä. Asian selvittämiseksi olemme et-
sineet henkilökuntaa, joka tieteelliseltä pohjalta
tutkisi sitä."

Ilmavoimat on tarjonnut 313 000 \$ sille, joka
vastaa kysymykseen:

ONKO LENTÄVIÄ LAUTASIA OLEMASSA?

Vastamaan on valittu Coloradon yliopiston atomi-
fyysikko Edward U. Condon. Hänellä on alaisenaan
viiden fyysikon ja kolmen psykologin esikunta ja
heillä on käytettävänä n. 100 eri alojen asian-
tuntijaa, jotka kaikki ovat maankuuluja huippu-
tiedemiehiä.

313 000 dollaria on noin 1 000 000 markkaa.
Se vaikuttaa suurelta rahalta, mutta puolustus-
ministeri Mc Namaran mielestä alle 200 000 dol-
larin määrärahalla ei voida saada aikaan mitään
tutkimustulosta, jolla olisi todella merkitystä.
Vietnamin sodassa riittää 313 000 \$ vain niihin
648 pommiin (ä 500 \$), jotka kuusi B-52 konetta
pudottaa yhdellä pommitusretkellä. Kuitenkin tältä
tutkimukselta voidaan odottaa mielenkiintoista tu-
lostta. Helmikuussa 1968 tulee Condonin antaa vas-
taus 313 000 \$:in kysymykseen.

"Klassikkoja" UFO:n historiassa

Lehtemme joka numerossa on tarkoitus esittää pari
tapausta, jotka syystä tai toisesta ovat jääneet
erityisesti UFO-tutkijoiden aikakirjoihin. Tällä
tavalla toivomme voivamme vähitellen antaa mahdol-
lisimman oikean kuvan alamme tapahtumista.

1957: Levelland, Texas, USA

Vuoden 1957 marraskuu muodostui USAssa todelliseksi UFO-havaintojen vyöryksi. Tuon kuukauden aikana tehtiin USAssa joka päivä useita havaintoja joita ei voitu selittää "luonnollisista" syistä aiheutuneiksi. Merkittävää on, että useissa tapauksissa havaittiin UFOjen yhteydessä ilmeisiä sähkömagneettisia häiriöitä. Eräs tällainen todellinen tapahtumasarja sattui marraskuun 2 ja 3 päivien välisenä yönä Levellandissa, Texasissa ja se on jäänyt UFO:n historiaan eräänä kaikkein ihmeellisimmistä ja samalla merkittävimmistä havainnoista.

Eräs NICAPin^x) tieteellinen neuvonantaja, Hayden-planetaarion luennoitsija Walter N. Webb on koonnut Levellandin tapahtumista yhteenvedon, joka^x) on julkaistu NICAPin raportissa The UFO-Evidence. Julkaisemme yhteenvedon sellaisenaan, koska uskomme Walter N. Webbillä olleen hyvät mahdollisuudet saada mahdollisimman todellinen kuva tuon yön tapahtumista:

"Levelland on öljy- ja puuvillakaupunki, jossa on noin 10 000 asukasta. Se sijaitsee Luoteis-Texasissa 32 mailia länteen Lubbockista, tasaisella maaseudulla. Aikaisin aamulla marraskuun 3 p:nä kaupungin sheriffi, Weir Clem, huomasi yhtäkkiä joutuneensa julkisuuden valokeilaam seurauksena useista peräkkäisistä painajaismaisista havaintoilmoituksista.

Klo 22,50 poliisiupseeri A.J. Fowler vastaanotti puhelinoiton "kauhistuneelta" maatalon apumieheltä Pedro Saucedolta. Hän oli ollut ystävänsä Joe Salazin kanssa ajamassa tiellä 116, kun he ollessaan noin neljän mailin päässä länteen Levellandista näkivät valon välähdyksen eräällä pelollalla. "Emme kiinnittäneet siihen paljonkaan huomiota", sanoi Saucedo, "mutta sitten se kohosi pelolta ja suuntasi kulkunsa meitä kohti nopeuttaen vauhtiensa. Kun se tuli lähemmäksi, sammuiivat kuorma-autoni valot ja moottori pysähtyi. Hyppäsin ulos autosta ja tapasin maaperän juuri kun tuo esi-

ne ylitti kuorma-auton. Siitä kuului kova ääni ja sitä seurasi voimakas ilmavirta. Esineen ääni kuulosti ukkosen jyrinältä ja kuorma-auto heilahti ilmavirran vaikutuksesta. Tunsin suurta kuumuutta."

Kun esine oli mennyt ohi, Saucedo nousi ylös ja katseli, kun se katosi näkyvistä kulkien kohti Levellandia. Se oli "torpedon muotoinen, kuin raketti" ja noin 200 jalkaa (n.60 m) pitkä. UFO:n etäännytyessä syttyivät kuorma-auton valot uudelleen. Saucedo pystyi käynnistämään kuorma-auton ja ajamaan puhelimen luo. Poliisiupseeri Fowler arveli puhujaa juopuneeksi ja kohautti ilmoitukselle vain olkapäitään.

Noin tunti myöhemmin puhelin soi jälleen. Jim Wheeler oli kohdannut tielle asettuneen noin 200 jalan pituisen munanmuotoisen esineen ollessaan ajamassa tiellä 116 noin neljän mailin päässä itään kaupungista. Tuo kirkas esine valaisi lähitiensä. Kun Wheeler lähestyi esinettä, hänen autonsa valot ja moottori sammuiivat. Wheelerin alkaessa astua ulos autosta UFO kohosi taivaalle. Kun UFO:n valo häipyi, auton valot syttyivät jälleen.

Seuraava puhelu tuli Jose Alvarezilta Whitharral'sta 11 mailin päästä kaupungista pohjoiseen. Ajaessaan tiellä 51 hän oli lähestynyt samanlaista hehkuvaa, tiellä ollutta esinettä ja hänen autonsa moottori ja valot olivat sammuneet.

klo 0,05 Newell Wrightin (joka ilmoitti koke-
muksestaan vasta seuraavana päivänä ja silloinkin vain vanhempiensa kehotuksesta) auton koneeseen tuli "vikaa", kun hän ajoi kohti Levellandia idästä päin tiellä 116. Hänen autonsa virtamittari alkoi hyppiä, moottori pysähtyi vähitellen, sitten valot sammuiivat. Hämmästyneenä Wright meni ulos ja nosti konepellin tarkistaakseen akun ja sähköjohdot. Havaittuaan, että kaikki oli kunnossa, hän sulki konepellin ja kääntyi ympäri. Silloin hän huomasi ensi kertaa soikean esineen, joka oli asettunut tielle hänen autonsa eteen. Esine näytti olevan yli 100 jalkaa (n.30 m) pitkä ja hehkui sinisenvihreänä. Pelästyneenä Wright hyppäsi autoonsa ja

koetti raivokkaasti käynnistää sitä, mutta ilman tulosta. Sitten hän istui toivottomana katsellen esinettä ja toivoen jonkun ajavan paikalle. Useiden minuuttien kuluttua UFO kohosi "melkein suoraan ylös" ja suuntasi kulkunsa pohjoiseen ja katosi miltei välittömästi. Sitten auto käynnistyi vaikeuksitta.

Tällä välin oli tehty puhelinilmoitus klo 0,15. Frank Williams oli kohdannut samanlaisen esineen tiellä lähellä paikkaa, jossa Alvarez oli nähnyt sen. Hän oli myös kokenut auton koneen ja valojen sammumisen. UFO:n valo syttyi ja sammui säännöllisesti; aina kun sen valo syttyi, sammuiivat Williamsin auton valot. Lopulta se kohosi nopeasti, jolloin siitä kuului ukkosen jyrinän kaltainen ääni, ja katosi. Tämän jälkeen auto toimi normaalisti.

Tähän mennessä olivat sheriffi Clem ja muut poliisiupseerit alkaneet tutkia Levellandin lähellä olleita teitä jatkuvasti saapuneiden ilmoitusten johdosta. Klo 0,45 Ronald Martin näki punertavana hehkuneen UFO:n laskeutuvan tielle 116 hänen kuorma-autonsa eteen. Sitten se muuttui sinertävän vihreäksi. Kuorma-auton sähköjärjestelmään tuli vika. Kun esine lähti pois, se muuttui jälleen punaiseksi. Noin klo 1,15 kohtasi James Long hehkuvan munanmuotoisen esineen maatilalta kaupunkiin johtavalla tiellä aivan kaupungin pohjoispuolella. Hänen autonsa moottori ja valot sammuiivat. Sitten esine kohosi nopeasti ja kiiti pois.

Noin klo 1,30 sheriffi Clem ja hänen apulaisensa olivat tutkimassa samaa tietä. Lähellä paikkaa, jossa Long oli nähnyt UFO:n, Clem näki soikean valon "aivan kuin loistavan punaisena laskevan auringon" pyyhkäisevän poikki tien noin 300 jaardin päässä (miltei 300 m) hänen autonsa edessä valaisten kulkuväylän. Palopäällikkö Ray Joneskin koki kauempana pohjoisessa joskus klo 1:n jälkeen samanlaista: hänen autonsa valot himmenivät ja kone "miltei sammui, sitten käynnistyi jälleen".

Pettitin tapaus, joka sattui samana yönä (lähellä Levellandia), tuli ilmi NICAPin jäsenen

James Leen tutkimuksien yhteydessä. Kaksi viljapuumuria, joissa oli molemmissa kaksi moottoria, lakkasivat toimimasta, kun UFO:n nähtiin kulkevan paikan yli.

Vaikuttava piirre näissä kertomuksissa on se, että silminnäkijät (useimmissa tapauksissa) olivat työmatkallaan UFO:n tunkeutuessa näyttämölle. Ei ole todisteita siitä, että silminnäkijät olisivat tarkkailleet taivasta tai muuten odottaneet näkevänsä jotain epätavallista. He ovat kertoneet toisistaan riippumatta yhtäpitävän kertomuksen."

Uusi Guinea 1959: Isä Gillin tapaus

Eräs aikamme kaikkein luotettavimmista lähihavainnoista lentävästä lautasesta ja etenkin sen miehistöstä tapahtui parina peräkkäisenä päivänä syrjäisellä Boianain anglikaanisella lähetysasemalla Kaakkois-Papuassa kesäkuussa vuonna 1959. Kaikkiaan ainakin 38 silminnäkijää oli todistamassa tapahtumaa, heidän joukossaan lähetysaseman johtaja Isä Gill sekä useita opettajia. Kun tarkastelemme tätä havaintosarjaa, pitäkäämme mielessä, että samana kesänä tehtiin kaikkialla Kaakkois-Papuassa lukuisia havaintoja valaistusta, tuntemattomista esineistä. N.E.G. Gruttwell, joka julkaisi Flying Saucer Review'ssa (6/60) artikkelin "What happened in Papua in 1959?" (Mitä tapahtui Papuassa v.1959?) mainitsee pääasiallisten havainnontekijöiden, paikallisten alkuaasukkaiden suhtautumisesta näihin esineisiin: "Nämä alkukantaiset ihmiset eivät koskaan olleet kuulleet lentävistä lautasista ja nämä esineet askarruttivat ja usein pelottivat heitä kovasti. Monet arvelivat niiden olevan jokin valkoisen miehen ihmekone ja Boianain asukkaat sanoivat, että Amerikan Ilmavoimat ovat varmasti tulossa takaisin."

Samana yönä kuin Isä Gill teki ensimmäisen havaintonsa, näki hänestä täysin tietämättä Ernest Everett niminen mies noin 15 mailin päässä

Boianaista soikean asineen laskeutuvan n. 500 jalan (n.150 m) korkeudelle hänen yläpuolelleen. Sitä kiersi reunus, jonka alapuolella oli neljä ikkuna-aukkoa. Se leijaili hänen yläpuolellaan neljä minuuttia ja oli näennäisesti niin suuri, että silminnäkijän ojennetun käden nyrkki peitti siitä vain puolet. Kun se lähti pois, siitä kuului kolme kertaa outo ääni. Se alkoi hohtaa kirkasta vihreätä valoa ja se kiiti pois vuorten yli.

Mutta siirtykäämme nyt varsinaiselle päänäytämölle, Boianain lähetyksasemalle. Kirjassa The Great Flying Saucer Hoax^{xx} esittää Coral Lorenzen kuvauksen tuosta tapahtumasarjasta. APRON^{xx} Australian edustaja, asianajaja Peter R. Norris oli haastatellut pääsilminnäkijää Isä Gilliä.

"Alkuasukkaiden, lääkintähenkilökunnan ja lähetyksaseman apulaisten 21 päivänä kesäkuuta tekemien havaintojen jälkeen oli kiinnostus UFOja kohtaan korkea Boianaissa. Perjantaina 26 päivänä kesäkuuta klo 18.45 tuli kirkas valo näkyviin luoteesta päin ja klo 18.50 Isä Gill kutsui toisia katselemaan esinettä, joka lähestyi nopeasti. Klo 18.52 kuten Gill huolellisesti merkitsi muistiin, oli esine arviolta 500 jalan (n.150 m) päässä havaitijoista. Klo 18.55 alkoi jokin esine tuon kiekonmuotoisen aluksen yläosassa liikkua ja kolme hehkuvaa ihmisen kaltaista olentoa alkoi liikehtiä aluksen päällä, sitten he katosivat näkyvistä. Klo 19 kaksi miestä ilmestyi jälleen näkyviin kadotakseen klo 19.04. Gill sanoi, että klo 19.10 pilvikerros peitti taivaan noin 2000 jalan (n.600 m) korkeudelta.

Neljä miestä näyttäytyi klo 19,10, sitten ohut, sininen valonheittimen kiila tuli näkyviin ja miehet katosivat jälleen. Kaksi minuuttia myöhemmin kaksi noista ihmisen kaltaisista olennoista ilmestyi siniseen valoon. Klo 19.20 valonheitin ja miehet häipyivät näkyvistä ja alus siirtyi pilveen.

Klo 20.20 tuo sama tai jokin toinen alus ilmestyi ja Isä Gill kutsui toisia paikalle esineen näyt-

täessä lähestyvän. Se ei ollut yhtä suuri kuin ensimmäinen esine, mutta se näytti olevan lähempänä. Seuraavan puolentoista tunnin aikana kaikkiaan neljä erillistä esinettä liikehti lähellä lähetyksasemaa sukellellen pilvistä ulos ja taas sisälle kaikkien ilmeisesti liikkua järjestelmällisesti. Yksi niistä oli tuo suuri alus, jossa oli miehistöä ja taidokas kansirakennelma, toiset olivat pienempiä, kiekonmuotoisia, joissa ei ollut näkyviä ulkonemia.

Havaintohetkellä huomattiin myös seuraavat seikat, vaikkei niitä silloin kirjoitettu muistiin: pilvenkorkeudet arvioitiin suhteessa ympäröivien vuorten korkeimpaan näkyvänä olleeseen kohtaan. Koska esineet olivat usein pilvien alapuolella ja niiden hehku heitti laajan valokehän, joka heijastui pilvistä, pääteltiin esineiden laskeutuneen alle 2000 jalan (n.600 m) korkeuteen. Esineiden väri oli harmaankeltainen tai kalpeanoranssi, liikkua ne olivat hyvin kirkkaita. Kun ne lopulta poistui-
vat lähetyksaseman alueelta klo 21.30, niiden väri muuttui valkeasta syvän punaiseksi ja sitten sinivihreäksi.

Summittainen luonnos esineestä, jonka 38 ihmistä havaitsi klo 18.55 - 19.22 välisenä aikana, esitti sen ylösalaisin käännettynä lautasena, jossa oli ulkoreunan yläpuolelle kohoutuva "kansi" ja neljä tikkumaista jalkaa alapuolella. "Miehet", jotka oli piirretty kannelle, näkyivät keskivartalosta ylöspäin ja sininen ylöspäin heijastunut valo oli kuvattu yhdensuuntaisin katkoviivoin.

Kesäkuun 27. päivän, lauantain, havainto osoitautui kaikkein tärkeimmäksi Boiananin alueella. Klo 18 eräs lähetyksäntekijöistä näki suuren esineen ilmeisesti samassa paikassa kuin edellisenä iltana havaittu esine oli ollut. Hän kutsui paikalle Isä Gillin, joka kutsui muun henkilökunnan ulos tarkkailemaan outoa alusta. Vaikka aurinko oli laskenut, oli valoa riittävästi viideksitoista minuutiksi nähdä selvästi neljä miestä, jotka ilmestyivät näkyviin heti, kun esine oli havaittu.

Lähellä leijaili kaksi pienempää esinettä - toinen läntisten kukkuloiden yläpuolella, toinen aivan lähetysaseman yläpuolella. Tuolla suurella aluksella näytti kaksi hahmoa nojaavan yli "kaiteen" ja nostelevan käsiään aivankuin he olisivat asettelleet paikoilleen tai panneet kokoon jotakin, jota havaitsijat eivät nähneet. Isä Gill kohotti vaimonsa kättään ja heilutti. Hänen hämmästyksensä toinen oudolla aluksella olleista hahmoista vastasi tähän tervehdykseen. Sitten Ananias, eräs lähetystyöntekijöistä, heilutti molempia käsiään pänsä yläpuolella ja kaksi muuta aluksella ollutta hahmoa tekivät samoin. Sekä Isä Gill että Ananias jatkoivat heiluttelua ja kaikki neljä muukalaista vastasivat samoin.

Pimeys alkoi laskeutua ja Gill lähetti Eric Kodavaran noutamaan lyhtyä; sillä hän suuntasi sarjan pitkiä valomerkkejä kohti UFOa. Minuutin tai parin päästä esine heilahteli useasti edestakaisin. Maassa olleet miehet jatkoivat käsien heiluttamista ja lyhdyn väläyttelyä, kun esine näytti suurenevan, ilmeisesti lähestyessään heitä. Noin puolen minuutin kuluttua se pysähtyi eikä lähestynyt enää. Kaksi tai kolme minuuttia myöhemmin olennot kadottivat kiinnostuksensa maan pinnalla olleeseen joukkoon ja palasivat työhönsä ja katosivat sitten "kannen alle". Noin klo 18.25 kaksi hahmoa näytti jatkavan työtään ja sininen valonheittimen kiila ilmestyi kaksi kertaa peräkkäin muutaman sekunnin ajaksi. Tällä välin kaksi muuta UFOa pysyivät paikallaan hyvin korkealla. Klo 18.30 Isä Gill meni sisään päivälliselle. Kun hän palasi klo 19 tuo suuri esine oli vielä näkyvässä, mutta näytti olevan kauempana. Gill lähti jumalanpalvelukseen. Klo 19.45 iltavirren jälkeen taivas oli pilvien peittämä ja näkyvyys oli rajoitettu - UFOt olivat ilmeisesti lähteneet."

Jälkihuomautus: haluaisimme kiinnittää lukijan huomion erääseen kohtaan, nim. siihen kuinka aluksen kannella nähdyt miehet (tai naiset) olivat valaistut. Paitsi itse aluksesta hehkunutta valoa

ympäroï heitä myös "oma" valo, jonkinlainen heijaus ääri viivojaan myötäillyt, mutta itse kehosta irrallaan ollut erikoinen sädekehä tai valojuova. On useita tapauksia, jolloin on kuvailtu hehkuvapukaisia avaruushmisiä, joita on nähty laskeutuneen lautasen yhteydessä. Valo, hehku ja loiste liittyvät usein jollakin tavalla sekä tuntemattomiin lentäviin esineisiin että niiden ohjaujiin. Aluksesta ei kuulunut mitään ääntä. Kannella olleet olennot vaikuttivat ulkomuodoltaan ja suhteiltaan ihmisen kaltaisilta, mutta tarkempia yksityiskohtia ei pitkän etäisyyden vuoksi voitu havaita.

x) NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena), amerikkalainen outojen avaruusilmiöiden tutkimuskomitea, os. 1536 Connecticut Ave., N.W. Washington 36, D.C. Julkaisi v. 1964 laajan raportin The UFO Evidence.

xx) APRO (Aerial Phenomena Research Organization), amerikkalainen UFO-tutkimusjärjestö, os. 4145 East Desert Place, Tucson, Arizona. APROn johtajan, C. Lorenzenin kirja The Great Flying Saucer Hoax ilmestyi v. 1962.

Outo valoilmiö Raumalla

Muutamät raumalaiset havaitsivat toissapäivän suunnilleen klo 22.30 pohjoisella taivaalla n. 45 asteen korkeudella pyöräke valoilmiön, joka vaikutti suuremmalta kuin kuu ja oli näkyvässä runsaat puoli tuntia. Sen keskusta oli kirkkaanvihreä ja reunat keltaisia. Kirkkaimmillaan se oli 5-10 minuuttia, sitten sen muoto muuttui pystysuoraksi soikeaksi, sen yläreunat alkoivat muistuttaa revontulia, se tuli vähitellen kapeammaksi ja läpikuultavammaksi sekä häipyi lopulta näkyäkseen.

Oheisen lehtileikkeen (Länsi-Suomi 13.4.1967) on lähettänyt J. Ahtola Rauma, Kullanperä. Vrt. seuraavaan Jarl Lundin kirjoitukseen (kohta 3).

Suomessa tehtyjä havaintoja

Jarl Lund:

1) Oli heinäkuun loppupuoli vuonna 1956. Ajoimme autolla Luopioisista päin Pälkäneelle. Noin 6 km ennen kirkonkylää kiintyi huomiomme esineeseen, joka liikkui oudosti pilvien alapuolella. Pysäytin auton ja nousimme ulos. Outo esine oli noin 800-1000 m päässä meistä, liikkui aivan äänettömästi ja oli liikumatavaltaan hyvin erikoinen. Vaikutti siltä kuin tämä esine, joka oli kiekon muotoinen, olisi pyörinyt samalla tavoin kuin hyrrä, mutta lisäksi sen liike oli vaappuvaa muistuttaen putoavaa lehteä tai epäonnistunutta kiekonheittoa. Seurasimme hämmästyneinä tämän UFO:n matkantekoa ehkä 20 - 25 sekunnin ajan, sitten se hävisi näkyvistä pilvien lomaan.

2) Maaliskuun 17. 1967. Kello oli 3.40, ajoin autolla Pori - Tampereen pikatietä Leineperiin hoitamaan kiireellistä eläinsairaustapausta. Oli voimakas, kirkas tähtitaivas ja tavoilleni uskollisena tähyilin siinä ajaessani tähtiä ja myös mahdollisia yöllisiä taivaalla liikkujia. Sain voimakkaan tunteen, että varmaan voisin nähdä vaikka "lentävän lautasen", mutta tapauksen kiireellisyyden vuoksi en voinut pysähtyä vaan jatkoin matkaani. Eräässä tienhaarassa oli talon isäntä vastassa ja kiiruhdimme parantelemaan eläinparkaa. Siinä eläintä hoidellessani kertoi isäntä nähneensä minua tiellä odotellessaan oudon, voimakkaan valoilmion. Oli vaikuttanut siltä niinkuin puiden latvojen yläpuolelta olisi valaistu valonheittimillä siten, että koko tienoo tuli silmänräpäyksessä päivänkirkkaaksi. Tässä vaiheessa talon emäntä keskeytti ja kertoi nähneensä ilmiön talon pihamaalta, joka oli aukeampaa maastoa, aivan selvästi. Häinkin kertoi koko ympäristön tulleen valtavan kirkkaaksi ja samalla hän oli nähnyt korkeuk-

sista laskeutuvan kirkkaan, pommin muotoisen esineen, joka häipyi puiden taakse. Hän kertoi pelästyneensä tavattomasti ja luulleensa maailmanlopun tulleen. Mitään ääntä eivät kummatkaan olleet kuulleet. Tiedustellessani isännältä, tapahtuiko tämä n. 10 minuuttia ennen minun tienhaaraan saapumistani, myönsi hän arvionsa mukaan aikamäärän samaksi - siis juuri siksi, jolloin minulla oli voimakas tunne UFO:n läsnäolosta.

3) Huhtikuun 11. 1967. Olin Noormarkussa pitämässä esitelmää lentävistä lautasista. Kuulijakunta vaikutti varsin kiinnostuneelta, keskustelua ja kyselyä riitti. Olipa joukossa sellaisiakin, jotka olivat itse nähneet "lentolautasia". Vilkkaasta keskustelusta johtuen tilaisuus päättyi vasta klo 22.20. Kotiin saavuttuani tunsin halua lähteä vaimoni kanssa ulos katselemaan yöllisiä ilmiöitä. Jostain syystä vaimoni ei kuitenkaan ollut halukas lähtemään, joten luovuin tuumasta. Tätä sainme kuitenkin katua, sillä seuraavana päivänä kertoi laboranttirouva R.G. nähneensä miehensä kanssa edellisenä iltana noin puolen tunnin ajan klo 22.20 - 22.50 välillä oudon valoilmion. Täysikuuta huomattavasti suurempi esine oli näkynyt Porissa Kirjurinluodon yläpuolella. Se oli keskeltä syklaaminpunainen muuttuen reunoilta vihreäksi. Esine näytti aluksi pyöreältä, jossa punainen osa oli hallitseva. Sitten se muuttui vähitellen soikeaksi koko esineen muuttuessa väriltään vireäksi. Vähitellen se häipyi näkyvistä.

raimo heiskanen:

UFOjen liepeillä

UFO-aallot ja muutamat yksityistapaukset ovat virittäneet ihmisiä erilaisiin spekulatioihin ja otaksumiin. Vastauksia "näihin poikkeusilmiöihin" on haettu hyvin kaukaa menneisyydestä tai sitten "on saatu tietää" ratkaisun olevan lähellä.

Joka tapauksessa tämän UFO-ilmiön arvioiminen käy UFO-havaintojen kautta, niiden piiristä löytyneet "lait" ovat omiaan vapauttamaan UFO-tutkimuksenkin ja yleisen mielipiteen niistä mahdollisuuksista, joissa pelkästään venytetään pitkäksi omia luulojaan maailmasta ja elämästä yleensä.

Ja jo tähän mennessä vallitsevat eri näkemykset UFOista yleensä juoruavat juuri spekulatioista itsensä tietä ilman ratkaisua varsinaisessa merkityksessä. Se, joka spekuloi, ei tarvitse ns. ratkaisua, sillä hänellä on spekulatiossa enemmän kuin ns. ratkaisuisissa yleensä.. . . .

Venäläinen fyysikko, prof. Agrest on UFOjen liepeillä kehittänyt niin kuin eräät toisetkin "teorian muinaisaikoina planeetallemme tapahtuneista vierailuista". Prof. Agrestin mukaan nämä vierailijat eivät ole tulleet omasta aurinkokunnastamme vaan jostakin kauempaa, missä on aurinkoja kiertäviä asutettuja planeettoja.

Agrest sanookin, että vierailijat ovat luultavasti valinneet laskeutumispaikakseen Lähi-Idän, missä on omituisia ikivanhoja rakennelmia, mm. Baalbek käy tästä ilmi. Agrest perustaa väitteensä neljään (4) kohtaan:

1. Tektiitit, omituiset lasimaiset kivet, joissa on alumiinin ja berylliumin radioaktiivisia isotooppeja, ovat n. viiden milj. vuoden ikäisiä ja saattavat olla vierailijoitten/"näitten vierailijoitten" tekemien kokeitten jätteitä.

2. Muinaisaikojen taiteen monumentit, varsinkin sellaiset, joissa kuvataan pyöreäpäisiä hahmoja niinkuin esim. Saharassa, voivat olla näitten avaruusmiesten kuvia.

3. Muinaisuskontojen traditioita ja legendoja, jotka puhuvat "jumalista" ja "jumalien pojista", jotka astuivat Maahan ja miehestä nimeltä Enok, joka vietiin elävänä ylös taivaaseen, voidaan pitää viitteinä samoihin tapahtumiin (1 ja 2).

4. Muinaisaikojen tieteessä, mikä näyttää sisältävän enemmän kuin luullaankaan, on luultavasti "vierailijoitten" antamia opetuksia.

Misrakin teoria on myöskin spekuloiiva. Misraki on perehtynyt vanhoihin teksteihin ja tutkinut kristinuskon alkuperää.

Niinkuin Agrest, venäläinen astronomi Kazantsev on väittänyt ennen Misrakin ja Le Poer Trenchiä, että enkelit ovat voineet olla avaruushmisiä. (Genesis 19:3, Genesis 18:4-5, Genesis 6:4). Misraki osoittaa, että käsitys enkelien hengellisestä olemuksesta/henkisestä olemuksesta ei esiinny kirkon opetuksissa ennekuin kuudennella vuosisadalla j.Kr. Kirkkoisat olivat siihen asti pitäneet enkeleitä fyysisinä.

Misrakin mukaan "Jahven kirkkaus", kirkas pilvi, mikä johti israelilaiset erämaasta ja mikä leijui usein Jerusalemin yläpuolella, olikin itse asiassa avaruuslaiva. Misraki hakee väitteilleen tukea nykyisistä ilmestyksistä mm. Fatiman ihmeestä vuonna 1917.

Misraki on ajan hengestä poikkeava: hän ei pidä uskontojen ilmestyksiä ja suur tapahtumia pelkkinä myytteinä ja primitiivisinä legendoina vaan hänen nähdäkseen nämä uskontojen suur tapahtumat olivat fyysisten olentojen aikaansaamia.

Vuonna 1954 sattui tunnettu UFO-aalto, ja tästä mm. Fletcher, Kenian tähtitieteellisen yhdistyksen johtaja sai ilmoille paljon puhutun kuvan: UFOt ovat interplanetaarisia ja niitä on lähetetty karotoittamaan maapalloa.

Aimé Michel tunnetaan meilläkin kirjastaan "Flying Saucers and the Straight-Line Mystery". Aimé Michel kuuluu mm. APRoon, vuonna 1952 perustettuun tieteellisellä pohjalla toimivaan UFO-järjestöön ja hän on esittänyt neljä kohtaansa "yhteyden mahdollisuudesta":

1. Näin avaruustutkimuksen aikana yhteys eri rotujen kesken, joilla on meistä poikkeava biologinen rakenne, on ehkä mahdoton tai sitten yhteys voi noudattaa yksisuuntaista tietä, niinkuin esim. eläintieteilijän ja hyönteisen välinen yhteys. Hyönteinen, jota eläintieteilijä havainnoi, tajuaa tämän yhteyden, mutta vain omalta tasoltaan eikä

Valokuvia Argentiinasta

Oscar A. Galindez (Flying Saucer Review'n kirjeenvaihtaja Argentiinassa):

Noin vuosi sitten Isä Segundo Benito Reyna, jesuiittapappi, joka on Adharan observatorion esimies San Miguelissa Buenos Airesin maakunnassa, piti lehdistökonferenssin ja näytti lehtimiehille hämmästyttävän valokuvan, joka oli otettu em. observatorion voimakkaalla kaukoputkella.

Isä Reyna, arvostettu tähtitieteilijä ja tiedemies, on ystävällisesti luovuttanut kopion tästä valokuvasta Flying Saucer Review'n käytettäväksi.

Kuvan historia on seuraava: kello 20,30 joulukuun 1 päivänä 1965 alkoi observatorioon tulla lukuisia puhelinsoittoja, joissa ilmoitettiin, että kuussa oli jotain outoa, ja tiedusteltiin, havaittiinko sitä observatoriossa.

Tuona hetkenä observatorion henkilökunta työskenteli tosiaankin kuu-tutkimusten parissa valokuvamallalla sitä neljän minuutin väliajoin eivätkä siis itse tarkkailleet kuuta. Mutta kehitettyään valokuvat, jotka oli otettu kaukoputkeen kiinnitetyllä kameralla, huomasivat he sarjan kuudennessa kuvassa jotakin, mikä muistutti UFOja; yksi niistä oli kellomuuotoisen lautasen kaltainen,

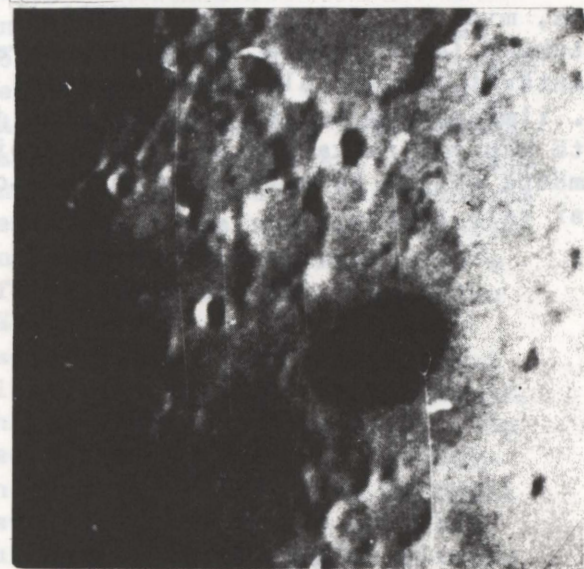
jollaista edesmenneen George Adamskin tunnettu valokuva esittää.

Ei ole epäilystäkään siitä, että nämä esineet olivat joko saapumassa ilmakehäämme tai poistumassa siitä, mikä voidaan päätellä niiden koosta. Sitä paitsi muutamia minutteja kuvan ottamisen jälkeen kolme outoa loistavaa esinettä kulki satojen silminäkijöiden hämmästyksesi hyvin matalalta La Platan kaupungin yli. (F.S.R. 1/67)

Kuudes niistä kuu-kuvista, jotka otettiin Adharan observatoriossa jouluk.1 p.1965

Suurennettu yksityiskohta kuu-kuvasta, jossa näkyy "kellomuu-
toinen" esine.

joulukuun 6. p:nä 1966

Jesuiittaisä esitelmöi lentävistä lautasista

(Hels. San. kirjeenvaihtajalta)

★] Buenos Aires, 5. 12. (C. H. Hillekamps) Tunnettu argentiinalainen astronomi ja tiedemies, jesuiittaisä Reina, joka toimii Buenos Airesia lähellä olevan Argentiinan tähtitornin johtajana, antoi hiljattain upseereille, hengenmiehille ja oppineille pitämässään esitelmässä huomiota herättäneen selostuksen "lentävistä lautasista".

Hän kertoi yhdessä monien yliopplaiden kanssa havainneensa alvan äskettäin observatorionsa kaukoputkessa lentävän lautasen, joka seurasi tiedotussatelliitti "Echo II:sta".

se kykene "ajatusten" vapaaseen vaihtoon.

2. On myös mahdollista, että tätä yhteyttä systemaattisesti tai ajoittaisesti vältetään.

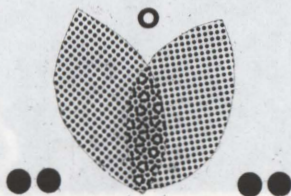
3. Tämä yhteys on jo saattanut tapahtua salassa.

4. Yhteys saatetaan tajuta "henkiselä tasolla". Meidän nykyinen "tajuntamme tila" ei noudata samaa järjestelmää kuin "tässä yhteydessä" edellytetään.

On olemassa muutamia muitakin teorioita yhteyksistä riippuen. Hermann Oberth puhuu mm.: "UFOt ovat peräisin aurinkokuntamme ulkopuolelta, noin 11 valovuoden päästä meistä". Joka tapauksessa nämkään ns. teorit eivät peitä UFO-havaintoja, jos kohta teorioilla on tapana peittää ajattelu ja virrata jokaisen ihmisen suupielistä.

UFO:n tai UFOjen laskeutumistapaus Kelly'ssä vuonna 1955 ja Uuden Guinean tapaus vuonna 1959 tuovat "luonnollisuudellaan" uutta valoa UFOjen synkretismiin.

Jos me siis haluamme etsiä UFOista johtuvia vaikutuksia niin meille suorastaan annetaan niitä, mutta jos haluamme lähteä UFO-havainnoista ja päästä "totuuteen" niin meihin eivät enää vaikuta yleiset käsitteet tutkimusperusteista: mitä on tutkittava, mitä ei. Toisin sanoen UFOista johtuvat vaikutukset (ellei oteta lukuun UFO-havaintoja yms) kääntävät ihmisen alussa sisäänpäin: hän katsoo ko. ilmiösarjaa omalta tasoltaan ja jos hän katsoo, että hän voi ratkaista ko. ilmiöarvoituksen menettämättä mitään tasostaan, niin hän toimii kuin hakisi vain ruokaa

Pertti Oksanen:

Lentolautaset ja raamattu

Lentolautasala on erittäin laaja ulottaen vaikutuksensa miltei kaikille aloille. Tämä on luonnollinen seuraus uusien sivilisaatioiden kohtaamisesta. Kyseinen "avaruusteoria" tuo juuri sellaista tietoa Maan asukkaiden keskuuteen, jonka puutteessa kiipeimmekin olemme, sekä auttaa meitä näkemään laajempia asiayhteyksiä. Näin on laita myös uskonnon kohdalla.

Planeetallamme on runsaasti eri uskontoja. Pyrimme osoittamaan niiden välisiä eroja, jotta muutenkin yllin kyllin hajanainen maailmamme olisi entistä luokitellumpi. Nykyisin on kuitenkin havaittavissa uskontokuntien välistä lähentymistä. Tämän vuosisadan loppupuolella on tässä suhteessa ennustettu saatavan paljon aikaan.

Monien uskontojen pyhissä kirjoissa kerrotaan tapahtumista ja ilmiöistä, jotka viittaavat - joskus sangen selvästi - lentolautasiin tai vierailuihin Maan ulkopuolelta. Amerikan intiaanien keskuudessa eli uskomus, että valkoiset miehet olivat eräänlaisia jumalia, kunnes kullanhuuhtajat haihduttivat "punanahoilta" oletettavasti aikaisempien historiallisten tapahtumien pohjalta - ennen Mayflower'n ja jo ennen Kristoffer Kolumbuksen tai viikinkien tuloa - syntyneet käsitykset.

Ikivanhat intialaiset viisaudenkirjat kertovat esineistä, jotka liitelivät taivaalla äänettömästi. Islamin uskonnon pyhässä kirjassa, Koraanissa, on mainintoja arvoituksellisista valoilmiöistä. Muinaisten juutalaisten joukossa pieni ryhmä säilytti keskuudessaan salaisuuden "merkabasta", enkelien taivaallisesta kulkuneuvosta. Sanskriitinkielis-

sä kertomuksissa kuvataan ilmassa kulkevia koneita, "vimanoita". Faaraot merkitsivät muistiin havaintojaan käsittämättömistä lentävistä armeijoista. Roomalaiset historioitsijat, kuten Plinius vanhempi, kertovat yläilmoissa viilettävistä kilvistä.

Ja ensimmäinen lentokone lensi vasta vuositamme alussa. Kaikki kunnia veljekset Wrightille mutta lentävä lautanen on paljon parempi ja vanhempi keksintö.

Kristittyjen pyhässä kirjassa, Raamatussa, väitetään olevan noin 300 viittausta avaruusvierailuihin tai lentäviin lautasiin. Luultavasti historiamme tunnetuin lentolautanen tai sellaisen emälaiva, on nk. Betlehemin tähti. Matteus 2:9

". . . Tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen." Jos oletamme, että Betlehemin tähti todella oli toiselta taivaankappaleelta ilmakahtaan merkittävälle vierailulle tullut avaruusalus, selittää se tähden älyllisen toiminnan, eikä siis ole mikään ihme, että tähti kulki tietäjien edellä ja pysähtyi määrättyssä paikassa.

Runsaat kolmekymmentä vuotta Kristuksen syntymän jälkeen kerrotaan seuraavaa: Apostolien 1:9 ". . . Kohotettiin hänet (Kristus) ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään." Profeetta Eliaan liittyy samankaltainen tapaus, II Kunin-gasten kirjan 2:11 " . . . Äkkiä ilmestyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset ja Elisa nousi tuulispäänä taivaaseen." Paavali kirjoittaa korinttolaisille: II Kor. 12:2-4 "Tunnen miehen . . . neljatoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen . . . ja minä tiedän, että tämä mies . . . temmattiin paratiisiin ja kuuli sanattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." Myös Joh. ilm. 11:12 " . . . niin he nousivat taivaaseen pilvessä."

Hesekiel aloittaa kirjansa pitkällä kuvauksella - nykyään kutsuisimme niitä lentolautasiksi, Hesekiel 1:4 "Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja

pilveä ympäröi hohde, ja tulen keskeltä näkyi ikäänkuin hehkuvaa malmia, keskeltä tulta." 1:5 "Ja sen keskeltä näkyivät neljän olennon hahmot ja näöltänsä ne olivat tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo." 1:16 "Pyörät olivat näöltään ja teoltaan niinkuin krysoliitti, ja niillä neljällä (pyörällä) oli sama muoto, ja ne olivat näöltään ja teoltaan, kuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä." 1:27 "Ja minä näin ikäänkuin hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä . . . minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde." 1:28 "Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde." Kymmenennestä luvusta käy ilmi, että tämän Kebar-joen kertomuksen kaltainen ilmiö sattui myöhemmin Jerusalemissa. Hesekiel oli sangen tarkka havaintojen tekijä. Hänen aikanaan ei vain käytetty nimitystä lentolautanen, mikäli tässä sellainen on kysymyksessä.

Kuuden valahtoisien todistajan silmien edessä amerikkalainen George Adamski kohtasi marraskuun 20 p:nä 1952 venuslaisen, "Orthonin". Hän on vain yksi aikamme kontaktihenkilöistä. Jos tämä olisi tapahtunut saman verran ennen Kristuksen syntymää, saisimme kenties lukea tuon tapahtuman Raamatusta.

Jotkut Raamatun profeetat olivat ilmeisesti aikansa yhdysmiehiä. Tällaiseen viittaa esimerkiksi Israelin kansan vaellus Egyptistä Kaanaan maahan Mooseksen johdolla. II. Moos. 13:21-22 "Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaakseen heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistakseen heidän kulkunsa. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä." Hyvin samaan tapaan kuvailtiin pystyssä ollutta lentolautasten sikarinmuotoista tukialusta, joka nähtiin taivaalla v. 1954 lähellä Pariisia. II. Moos. 24:15-17 "Kun Mooses oli nousut vuorelle, peitti pilvi vuoren. Ja Herran kirkkaus laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää, ja seitsemäntenä päivänä hän huusi Moosesta pilven keskeltä. Ja Herran kirkkaus

vuoren kukkulalla näytti israelilaisten silmissä kuluttavalta tulelta." II Moos. 33:9-10 "Ja aina kun Mooses meni majaan, laskeutui pilvenpatsas ja seisahtui majan ovelle, ja Herra puhutteli Mooses-ta. Ja kaikki kansa näki pilvenpatsaan seisovan majan ovella. . ." II Moos. 40:34-38 "Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen, eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. Ja joka kerta kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä, näin oli koko heidän vaelluksensa ajan." Sama asia toistetaan vielä IV Moos. 9:15-23, 10:33-36, 12:5, V Moos. 1:33 ja 31:15.

Taivaalla näkyvä outo ilmiö johdatti siis israelilaiset Egyptistä Kaanaan maahan samaan tapaan kuin tietäjät Betlehemiin. Epäilemättä kyseinen "pilvi" ylitti roimasti normaalipilven ominaisuudet. Tämä, ja se että ilmiö kesti määräajan ja että sillä oli tietty tarkoitus, antaa aiheen otaksua pilvipilarin tai tulipatsaan olleen älyllisen kontrollin alainen avaruusalus. Tähän viittaa myös se, että ilmiötä ei saanut mennä lähelle (II Moos. 40:35). Tunnetaanhan meidän päiviltämme tapauksia, jolloin ihminen on vahingoittunut tultuaan tietyissä olosuhteissa vaarallisen lähelle lentolautasta.

Mooseksen kuolema on yhä arvoitus. Ainakaan hänen hautaansa ei ole löydetty. Hänen kuolemastaan sanotaan: V Moos. 32:50 " . . ja tulet otetuksi heimosi tykö . . " Yksi seikka niin Mooseksen kuin Elian kohdalla on varma: he tulivat vielä ainakin kerran käymään maan päällä oletettavasti planeettainvälisessä kulkuneuvossa. Luukkaan evankeliumin mukaan Jeesus, Pietari, Johannes ja Jaakob nousivat vuorelle rukoilemaan ja tapahtui mm. seuraavaa: Luukas 9:30 "Ja katso, Hänen kanssaan puhui kaksi

miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias (Elia)." Luukas 9:34 "Ja Hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa." Nykyäinkin maapallolla elää järkeviä ihmisiä, jotka väittävät käyneensä toisella planeetalla.

Pyhän Hengen vuodattamisen yhteydessä tapahtui myös merkillle pantavaa: Apostolien teot 2:2-3 "Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat heidän itsekunkin päälle." Jeesusta kastettaessa sattui samankaltainen ilmiö. Tällöin ilmassa oli jotakin kiinteää: Luukas 3:21-22 " . . . Ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni ja Pyhä Henki laskeutui Hänen päällensä ruumiillisessa muodossa niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Tämä on . . ." Luukas korostaa, että se ruumiillinen muoto, massa, ei ollut kyyhkynen, mutta liikkui samalla tapaa, siis lentäen. - Olisikohan uhkarohkeaa ajatella, että kun Jeesus rukoili, Hän oli yhteydessä lentolautasen ohjaajaan. Myös ennen kuin Mooses, Elias ja nk. pilvi ilmestyivät Jeesuksen, Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin luokse vuorelle, keskittyi Jeesus lähettämään ajatuksensa ylös taivaisiin, rukoili. Myös Salomon rukous kuultiin: II Aikakirja 7:1 "Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja Herran kirkkaus täytti temppelin." 7:3 " . . kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden . . ." Truman Bethurumille, yhdysmiehelle, sanottiin: "Kun haluat meidän (Maan ulkopuolelta tulevien) ottavan yhteyttä sinuun, ajattele vain meitä, paikkaa ja aikaa."

Monet kontaktihenkilöt ovat päässeet matkustaa maan lentävässä lautasessa, jopa sellaisessa suunnattomassa, sikarinmuotoisessa emälaivassa, noissa avaruuden kulkuneuvoissa. Tämä saattaa ylittää atomiajan ihmisen käsityskyvyn, vieläpä mielikuvituksen. Kuitenkin historia toistaa itseään. Miten vai-

keaa onkaan ollut selittää matka ilmojen halki paikasta toiseen sata tai tuhat vuotta sitten. Näin kertoo Hesekiel 8:2-3 "Ja minä näin, ja katso: tulen näköinen hahmo. . . . näkyi loiste, joka oli nähdä niinkuin hehkuva malmi. Ja hän ojensi ikäänkuin käden ja otti minua pääni hiussuortuvasta. Ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisemmän portin ovelle, joka oli pohjoista kohden. . . " 11:1 "Sitten henki nosti minut ja vei minut Herran huoneen itäportille. . ." Tämä ei ollut Hesekielin ensimmäinen outo elämys ilmassa, sillä 3:12 "Niin henki nosti minut, ja minä kuulin. . . " 3:13 "Olen-tojen siipien kohinan. . . pyöräin jyrinän ja suuren, jylisevän äänen." 3:15 "Ja minä tulin Tell-Aabibiin pakkosiirtolaisten tykö. . . " Edelleen myöhemmin: 11:23 "Ja Herran kirkkaus kohosi ylös, poiskaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka oli itään päin kaupungista." 11:24 "Mutta henki nosti ja vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten tykö, näyssä Jumalan hengen voimalla; ja näky, jonka olin nähnyt, katosi minulta."

Ehkäpä Hesekiel ei osannut ilmaista matkaansa aluksessa paremmin kuin sanalla "näyssä", sillä moinen kokemus jäljestä päin ajatellen on varmaankin kuin näky, eikä aluksen käyttövoimaa sen tie-teellisemmin kuin "Jumalan hengen voimalla". Niinpä loppuosa kuuluisi nykyaikaisemmassa muodossa: " . . . näyssä (aluksessa) Jumalan hengen voimalla (Hesekielin selitys käyttövoimasta); ja näky (alus) jonka olin nähnyt, katosi minulta (näkyvistä)."

Pakkosiirtolaisten luona Kaldeassa Hesekiel oli kunnes: Hesekiel 40:1-2 " . . . tuli minun päälle ni Herran käsi, ja Hän vei minut sinne. Jumalan näyissä Hän vei minut Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle. . . " Voimme vain arvailla, lensikö Filippuskin kenties UFOssa, millä nimellä tuntemattomia lentäviä esineitä nykyisin kutsutaan, Apostolien teot 8:39 " . . . tempasi Herran henki Filippuksen pois, eikä hovihera häntä enää nähnyt. . . " 8:40 "Mutta Filippus ta-

vattiin Asdonissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa. . . "

Lentävistä lautasista on vaikea saada onnistuneita valokuvia, koska ne liikkuvat hyvin nopeasti ja ovat usein häikäisevän kirkkaita, niin että niiden ääriviivat eivät erotu. Voi olla, että Saulus Tarsolainen näki vastaavaa kääntyessään Paavaliksi: Apostolien teot 22:6 "Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä leimahti taivaasta suuri valo minun ympärilläni." 22:7 "Ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Tässä voi olla kysymyksessä telepaattinen viesti, sillä 22:9 "Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui."

Voiko mitään tällaista tapahtua nykyaikana? Ilmeisesti voi: lokakuussa 1966 Turun taivaalla nähtiin valoilmioita ja ylhäältä kuului ikäänkuin vieraskielistä miehen puhetta. Vastaavat ilmiöt havaittiin kolmella muulla paikkakunnalla Varsinais-Suomessa. Arvoitusta ratkottaessa esitettiin selitystä hanhista lentolautaseen, jota mahdollisuutta muuan radiotekniikan professori kannatti.

Jesaja kysyy: 60:8 "Keitä nuo ovat, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhkyset lakkoihinsa?" Sama kysymys askarruttaa 20. vuosisadan kiireistä, välinpitämätöntä ihmistä, jolle taivaan merkit (Jeremia 10:2) näyttäytyvät yhä kohutummassa määrin. Psalmi 68:18 "Jumalan sota-vaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet. . . "

Toisen maailmansodan jälkeen on kirjattuja havaintoja tuntemattomista lentävistä esineistä tehty yli 10 000. Kaikkiaan havaintoja arvioidaan olevan toistasataatuhatta. Emme voi moittia keskiajan luostareiden kirjoituksissa esiintyviä munkkien havaintoja huonosti tehdyiksi tai Raamatun kertomuksia liian vertauskuvallisiksi tai yleensä-kään historiallisten havaintojen ylimalkaisuutta, sillä kyseisten aikakausien ihmisillä ei ollut

edellytyksiä parempiin selityksiin, koska heidän sanavarastonsa oli rajoitetumpi ja vertauskohdat, kuten lentokoneet, puuttuivat. Siksi on ymmärrettävä, että lentolautasia on verrattu pilviin tai tulivaunuihin. Noihin aikoihin ei oltu keksitty ajallemme tyypillisiä mekaanisia koneita, joten lentolautasiakin kuvailtiin kuin eläviä olentoja: Hesekiel 1:18 "Kulkiessaan ne eivät kääntyneet, ja niiden kehät olivat täynnä silmiä, yltymäri, niissä neljässä." Moderneissa kuvauksissa ei enää puhuta "silmistä", sen sijaan pyöreät ikkuna-aukot ovat tavanomainen selostus samasta asiasta. Noita avaruusaluksia myös verrattiin eläviin olentoihin: "laskeutui kuin kyyhkynen" tai luonnonilmiöihin "myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde" tai "Elia nousi tuulispäässä taivaaseen."

Roomalaisille kilvet olivat tuttuja taisteluvälineitä, joten he johdonmukaisesti puhuivat lentävistä kilvistä. Kuvastaneeko nykyajan ihmisen rappeutuneisuutta se, että väittelemme lentävistä "lautasista", koska hyvä ruoka on usein mielessämme. Joka tapauksessa vuoden 1966 tammikuussa Konginkankaalla lentolautasen nähnyt emäntä kuvasi lautasen toisen syrjän hehkuneen sateenkaaren väreissä. Saman vuoden huhtikuussa Ron Sullivan niminen mies näki lentolautasen Australiassa. Hänen kertoi aluksen toisen puolen loistaneen kuin sateenkaari kaikissa spektrin väreissä. Saman huomion teki jo Hesekiel (Hesekiel 1:28). Myös Joh.ilm. 10:1 "Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari (ruotsinkielisessä käännöksessä "regnbåge" eli sateenkaari) oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat."

Palatkaamme hetkeen, jolloin Kristus otettiin ylös: Apostolien teot 1:10 "Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa." 1:11 "Ja nämä sanoivat: Galilean miehet, mitä sei-

sotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla kuin te näitte Hänen taivaaseen menevän." Merkittävää on, että kyseiset kaksi miestä erosivat muista tietonsa ja mahdollisesti vaatetuksensa puolesta. Jeesuksen syntymästä paimenille antoivat tiedon enkelit (Luukas 2:8-9). Enkelit ilmoittivat myös Jeesuksen kuolleista nousemisen: Matteus 28:2 "Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istuutui sille." 28:3 "Hän oli näöltään niinkuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi." 28:5 "Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: älkää te peljätkö . . ."

Enkelien inhimillisyyteen viittaa mm. seuraava: I Moos. 19:3 " . . . ja hän (Loot) valmisti heille (kahdelle enkelille, miehiä) aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät." Päinvastainen tapaus sattui, kun enkeli valmisti Elialle aterian pelastaen tämän nälkäkuolemasta erämaassa. Raamatun mukaan Elia: I Kuningasten kirja 19:4 "Meni itse erämaahan päivämatkan päähän. Hän tuli ja istuutui kinsteripensaan juureen ja hän toivotti itselleen kuolemaa . . ." 19:5 "Ja hän paneutui maata ja nukui kinsteripensaan juurelle. Mutta katso, enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: Nouse ja syö." 19:6 "Ja kun hän katsahti, niin katso, hänen päänsä pohjissa oli kuumennetuilla kivillä paistettu kaltiainen ja vesiastia. Niin hän söi ja joi ja paneutui jälleen maata." 19:7 "Mutta Herran enkeli kosketti häntä ja sanoi: Nouse ylös ja syö, sillä muutoin käy matka sinulle liian pitkäksi." Ruoka olikin sagen ravitsevaa, sillä 19:8 "Niin hän nousi ja söi ja joi, ja hän kulki sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä . . ." Mistä enkeli tuli Elian luo päivämatkan päähän erämaahan mukanaan vesiastia ja erittäin ravinnollista ruokaa? Ainoa järkevä, luonnollinen selitys toistaiseksi lienee se, että enkeli saapui erämaahan kirjon värein kimastelevassa, metallinhohtoisessa aukesessa, jollaista nykypäivinä kansantajuisesti nimitetään lentolautaseksi.

Tuomarien kirja 13:6 kertoo: " . . . Jumalan mies tuli minun luokseni; hän oli näöltään niinkuin Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä." 13:18 "Herran enkeli vastasi hänelle: Minkä tähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." 13:20 "Liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti Herran enkeli kohosi alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden . . ." Apostolit enkeli vapautti vankilasta (Ap.teot 5:19), samoin Pietarin (Ap.teot 12:7). Hesekiel saattoi erottaa lentävien pyörien pilotit (Hesekiel 1:5). Niinpä Raamatun enkelit itse asiassa olivat toisilta planeetoilta tulleita ihmisiä, jotka kävivät Maassa.

Klassinen käsitys, jonka mukaan enkeleillä olisi siivet, johtunee siitä, että he saapuvat lentävillä aluksilla, eikä tuolloin osattu ajatella muuta kuin siivin tapahtuvaa lentomuotoa lintujen - vaikkapa kyyhkysen - tapaan. Esimerkiksi Hesekiel 10:19 "Ja lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta minun silmäini edessä, ja pyörät samalla kuin ne . . ." Niinpä avaruusvierailijoidemme aluksia yksinkertaisesti kutsuttiin heidän siivikseen.

Usein kysytään, onko enkeleitä yhä nykyaikana. Sama kysymys on puettu myös muotoon: ovatko nk. yhdysmiehet todella tavanneet toisten taivaankappaleiden asukkaita? Näin ollen Gabriel ei ollut viimeisiä enkeleitä eikä Orthon ensimmäisiä avaruusvierailijoita.

Kun Keski- ja Etelä-Amerikka uuden ajan alussa valloitettiin, tuotti inkoille ja atsteekkeille hämmästyksiä se, että he luulivat valloittajan ratsua ja ratsastajaa yhdeksi ja samaksi olioksi. Ehkä joskus on lentolautasta ja sen ohjaajaa luultu yhdeksi ja samaksi olennoiksi. Tällaiseen viittaavat enkelit, joilla on tuliset jalat, sekä puhuvat pilvet. Jos näin on, se selittänee osaltaan historiallisten havaintojen vaikeatajuisuutta nykypolvelle.

Esitetyt ajatukset eivät ole tarkoitettut Raamatun vähättelemiseksi eikä kumoamaan Jumalan olemassaoloa, päin vastoin. Ns. lentolautaskirjojen,

joissa usein annetaan suunvuoro Maan ulkopuolisille, pääsisältö on filosofinen, ja niiden filosofinen pääsisältö on sama kuin Raamatun: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Kristus sanoo myös: Joh. 10:16 "Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammashuoneesta . . ." Ja Joh. 14:2 "Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa." Kukaan ei kiellä ajattelemasta, etteikö Hän voisi tällä tarkoittaa muita asuttuja planeettoja.

oooooooooooo

UFOT JA SÄHKÖMAGNEETTISET HÄIRIÖT -

eräitä piirteitä

Jonkin aikaa on jo ollut tunnettua, että UFOjen läsnäolo on ollut ilmeisenä syynä moniin sähkömagneettisiin häiriöihin. Tämän johdosta on esim. fysiikan ja matematiikan professori Defiancen Collegessa (Ohio), Charles A. Maney lausunut uskovan, että UFOt ovat avaruuskulkuneuvoja, joiden käyttövoimalla on jotain tekemistä magneettisten kenttien kanssa.

Paitai että UFOjen aiheuttamat sähkömagneettiset häiriöt ovat ilmeisesti omiaan osoittamaan jotakin UFOjen fyysillisestä todellisuudesta, saatamme tutkimalla ao. tapauksia oppia paremmin ymmärtämään niitä tekijöitä ja mahdollisuuksia, joita liittyy sähkömagneettisiin ilmiöihin yleensä. Mm. tämän johdosta olisimme kiitollisia, jos lukijamme joilla on tietoja tai omia käsityksiä sähkömagneettisiin kenttiin liittyvistä tekijöistä, kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Luonnollisesti otamme kiitollisina vastaan myös mahdolliset omakohtaiset kokemukset, mitä tulee UFOjen aiheuttamiin vaikutuksiin ja sähkömagneettisiin vaikutuksiin yleensä. Lehtemme eräänä toimintamuotona tulee olemaan juuri tietojen kerääminen ja mahdollisuuksien mukaan niiden julkaiseminen.

Esitämme tässä yhteydessä pienen yhteenvedon niistä erilaisista häiriöistä ja vaikutuksista, joita on havaittu UFOjen yhteydessä. ~~Emme~~ ole maininneet luettelossamme "enkelintukkaa", UFOista joskus pudonnutta kuitumaista ainetta, vaikka saattaa olla, että sekin jollakin tavalla liittyy erikoisiin sähköisiin olosuhteisiin. Toivomme voivamme käsitellä tuota ilmiötä lähemmin jossakin tulevaisuuden numerossamme.

- 1) Sähkölaitteisiin tulleet häiriöt ja muutokset
 - autojen valot ja moottori sammuneet UFO:n lähettyvillä, toimineet normaalisti UFO:n etääntyessä
 - sähkömagneettiset kellot pysähtyneet, kompassit häiriytyneet
 - häiriöitä radiossa ja televisiossa
 - katkoja sähkövirranjakelussa
 - metalliesineet magnetisoituneet
- 2) Erilaiset fysikaaliset, näkyvät muutokset, jotka oletetaan UFOjen säteilyn aikaansaamiksi
 - palaneet kohdat maassa ja pensaissa UFOjen laskeutumispaikoilla
 - palovammat ihmisissä ja eläimissä
- 3) Eräitä muita erikoisia vaikutuksia eläviin olentoihin
 - eläimet ovat tulleet rauhattomiksi, eräissä tapauksissa vaikeivat voineet mitenkään nähdä UFOa
 - lämmöntunne
 - omituisten äänien kuuleminen^{x)} ja tuoksujen tunteminen
 - väliaikaiset halvautumis- tai liikuntakyvyttömyystapaukset

Esimerkkeinä em. tapauksista on tässä lehtemme numerossa vuonna 1957 Levellandissa Texasissa sattuneet tapaukset (Klassikkoja UFOjen historiassa) sekä Englannissa vuoden 1965 syyskuussa sattunut mer-^{xx)} kittävä tapaus, jota Flying Saucer Review-lehdestä lainaamassamme artikkelissa selostaa tri Bernard

E. Finch, mainitun lehden neuvonantaja. Tässä yhteydessä lehtemme lausuu kiitoksensa Flying Saucer Review'ille luvasta saada julkaista eräitä tämän englantilaisen, ympäri maapalloa levinneen erinomaisen lehden artikkeleita.

x) Prof. Ingalls Cornellin yliopistosta on osoittanut, että ihminen pystyy "kuulemaan" määrättyjä sähkömagneettisia aaltoja (UFO-Investigator 6/65).

xx) Flying Saucer Review os. 49 a KingsGrove, London, S.E. 15. England.

Tri Bernard E. Finch:

Langenhoe'n tapaus

(Flying Saucer Review 6/65)

Syyskuun 14. päivänä 1965 tehtiin hyvin mielenkiintoinen havainto lähellä Mersean saarta Essexissä, Englannissa. Tapaus sattui klo 1 yöllä ja silminnäkijänä oli älykäs insinööri Paul Green, joka oli tuolloin 29 vuotias. Tapaus oli järkyttänyt häntä huomattavasti, mutta hän ymmärsi merkitä muistiin koko tapauksen.

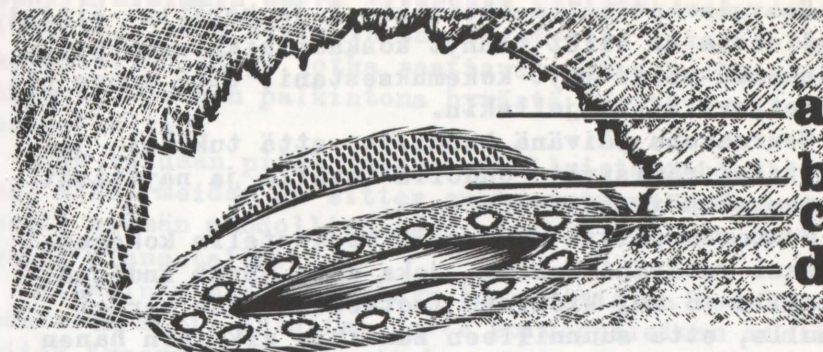
Kaksi viikkoa myöhemmin haastattelin ja ristikuvastelin häntä kahden muun henkilön läsnäollessa. Hänen kertomuksensa on epäilemättä tosi, ja lisäksi hän kuvaili useita itsessään havaitsemiaan oireita, joita voidaan pitää aiheutuneina vain ihmiskehon joutumisesta hyvin voimakkaan magneettisen kentän alaiseksi. Ilmeisesti tuo kenttä on niin voimakas, että se aiheuttaa jonkinlaisen valon, joka on vielä tuntematon meidän tieteillemme.

Seuraava on sanasta sanaan Paul Greenin kertomus kokemuksestaan:

"Kello oli noin 1 yöllä sunnuntaina, syyskuun 14 päivänä, kun ensimmäisen kerran näin "esineen". Oli kirkas yö, kuu oli taivaalla ja yläpuolellani näkyivät tähdet tuikkivan. Olin palaamassa kotiini länsi-Merseen. Olin käynyt morsiameni luona Calchesterissa. En ollut juonut laisinkaan ja tunsin oloni oikein hyväksi. Ajoin moottoripyörällä nopeuteni ollessa keskimäärin 40 mailia tunnissa (n. 60 km/t). Juuri ennen saapumistani Pete Tye'en niityn luokse, joka sijaitsee jonkin matkan päässä Langenhoe'sta etelään, ohitin skooterin. Pyöräni hyrräsi eteenpäin, mistään viasta ei näkynyt merkkiäkään.

Lähestyessäni suoraa tietä, joka on Langenhoe Hall'ista etelään päin, kuulin korkeäänistä huminaa vasemmalta puolelta (idästä). Tämä ääni voimistui ja katsoin ylös nähdäkseni mahdollisen lähestyvän lentokoneen. En nähnyt lentokonetta, mutta huomasin pienen sinisen valopisteen Brightlingseasta itään, noin viiden mailin päässä (n. 8 km). Valo vilkkui ja suureni nopeasti ja sitten oivalsin, että se oli tulossa minun suuntaani yli Langenhoe'n suon. Sitten humina tuli paljon voimakkaammaksi ja muuttui kimeäksi surinaksi. Minulle valkeni, että valo ja ääni olivat yhteydessä toisiinsa. Sitten moottoripyöräni kone alkoi yskiä, se sammui useita kertoja ja sitten pysähtyi kokonaan ja valot sammui. Tuo sininen välkkyvä valo oli nyt noin mailin (puolitoista kilometriä) etäisyydellä idässä. Pystyin erottamaan jonkinlaisen ääriiviivan ja suunnaton esine vyöryi esiin ilmestyen suurena ja kamottavana taivaalle. Se muistutti hyrrän ylempää puoliskoa ja oli suunnilleen kaasukellon kokoinen. Sen yläosassa näytti olevan kupu, jonka sisällä välkkyi outo sininen valo. Esine laskeutui hitaasti samalla kallistuen, ja pystyin näkemään sen vatsapuolen, jota ympäröi lukuisat pyöreät esineet, koko laitteen muistuttaessa "palloryhmää".

Olin noussut pyöräni selästä ja astuin muutaman askeleen kohti esinettä. Tunsin itseni lumotuksi

a = sininen välkkyvä valo c = "palloryhmä" valot
b = kiekon reuna d = savuava aukko

enkä pystynyt liikkumaan enkä puhumaan aivan kuin olisin ollut halvautunut. Välkkyvä sininen valo tuli niin kirkkaaksi, että se oli tuskallista, ja se tuntui välkkyvän samassa rytmissä sydämeni kanssa, joka takoi rinnassani. Tunsin kaikkialla kehosani pistelyä samanlaista kuin sähköiskun yhteydessä, jonka saa käsitellessä sähköistettyä karja-aitausta liian kauan. Sitten surina hiljeni ja esine laskeutui Wickin alueelle, missä on useita maataloja.

Yhtäkkiä skooteri, jonka olin ohittanut tiellä, lähestyi, sen kone yski ja pysähtyi ja sen ajaja, nahkatakkiin pukeutunut nuorukainen, nousi skooterin selästä ja seiso jähmettyneenä katsellen sinistä valoa; hän ei puhunut eikä katsonut minuun päin. Päätäni alkoi pakottaa ja tuntui kuin sen ympärillä olisi ollut kiristävä rengas. Pystyin silti liikkumaan suurin ponnistuksin ja tartuin pyörääni yrittäen käynnistää sitä. Työnsin sitä pitkin tietä ja olin kiitollinen kuullessani koneen yhtäkkiä pörähtävän käyntiin. Nousin pyörän selkään ja ajoin pois mahdollisimman nopeasti pelottavan ja "tuskallisen" sinisen valon luota. Viilettäessäni tietä pitkin peittivät esineen näkyvistäni tien vierellä olevat pensasaidat, mutta näin vielä jonkin aikaa sinistä hehkua taivaalla.

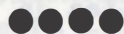
Saavuini kotiin melkein klo 2 ja heräsin äitini (sellaista en ollut tehnyt koskaan aikaisemmin). Olin niin pelästynyt kokemuksestani, että minun oli kerrottava siitä jollekin.

Seuraavana päivänä huomasin, että tukkani ja vaatteeni räätelivät oudolla tavalla ja näyttivät olevan sähköisesti varattuja.

Muutamia päiviä myöhemmin keskustelin kokemuksestani ystäväni kanssa, joka asuu Shrub Endissä, 5 mailia (8 km) Wickistä luoteeseen. Hän kertoi minulle, että suunnilleen samoihin aikoihin hänen koiransa oli alkanut haukkua ja avatessaan oven päästääkseen koiran ulos hän näki suuren sinisen valon kulkevan nopeasti taivaalla suoraan hänen yläpuolelleen. Se kulki luodetta kohti."

● Lehtemme eräänä tarkoituksena on keskustelun ja etenkin omakohtaisen ajattelun synnyttäminen. Toivomme, että seuraava Flying Saucer Review'ssa (2/63) julkaistu artikkeli olisi siinäkin suhteessa paikallaan. Mielipiteet ovat kirjoittajan, mutta ne saattavat avartaa käsityksiämme kysymyksestä "Onko heitä jo joukossamme?" Kirjoittaja on asunut monta vuotta Thaimaassa.

Frank Burr:

Vierailijoita jostakin kaukaa

Herra Siragusan^{x)} kertomus siitä, kuinka hän on nähnyt avaruusihmisiä ja puhunut heidän kanssaan ja kuinka hänet oli johdatettu kohtaupaikalle telepation avulla saattaa vaikuttaa monesta meistä lennokkaan mielikuvituksen tuotteelta, unen tai sadun muun-

tamiselta todellisuudeksi. Ne jotka suhtautuvat epäileväisimmin herran Siragusan kertomukseen, ovat ihmisiä, jotka hyvinkin saattavat olla vakavia kirjokossakävijöitä ja jotka saattavat uskoa kuolemantähtäiseen elämään palkintona hyvästä käyttäytymisestä maapallolla.

Jos voidaan pitää jotakin tuollaista mahdollisena, miksi meidän on sitten suhtauduttava epäuskollisesti elämän mahdollisuuteen ainakin jollain toisella planeetalla.

Itämainen mieli hyväksyy luonnollisina todellisuuksina monia asioita, joita eurooppalainen mieli pitää typeränä mielikuvituksena. Magia ja okkultismi ovat itämaisen päivittäisen elämäntavan osa ja buddhalaiset, vielä suuremmassa määrin kuin muut, ovat hyväksyneet uskontonsa perustaksi jotakin, joka länsimaisesta ihmisestä vaikuttaa mystiikalta. Buddhalaiset munkit, jotka ovat omistautuneet uskonnolleen, ovat oppineet levitaatiokyvyn ja voivat suorittaa normaalin ihmiskestävyys ylittävällä nopeudella pitkiä matkoja. He matkaavat yli vuorten ja jyrkänteiden ilman näennäistä ponnistusta. Hengen hallintaa aineen yli edustaa lootus- asennossa istuva yogi ja telepaattiset sanomat ovat hyvin yleinen yhteydenpitokeino. Kaikki tämä rohkaisee minua oletamaan, että kaikista ilmeisistä paikka, jossa jonkin toisen planeetan asukkaat voisivat siirtyä maapallon ihmisten keskuuteen, olisi sellainen, jossa he eivät aiheuttaisi suurta hämmästyä.

Omat avaruusasiantuntijamme suunnittelevat miehen lähettämistä Kuuhun tai jollekin muulle planeetalle saadakseen selville, millaista elämää näillä esiintyy. Voidaan siksi sanoa, että mahdollisesti muiden planeettojen asukkaat tietävät aikomuksistamme ja että heillä on samanlaisia suunnitelmia meidän suhteemme. Monet ihmiset ovat nähneet lentäviä lautasia; he ovat olleet täysin terveitä ja johdonmukaisia henkilöitä, eräät heistä ovat vastuussa satojen ihmisten hengestä lennettäessä tuhansien mailien matkoja maapallon eri osiin. Liikennelentokoneiden kapteenit ja miehistöt ilmoittavat vähän väliä lautasen muotoisten alusten havaitsemisesta.

Hyväksykäämme tällöin, että jos näitä aluksia on nähty, niitä ohjaa varmasti jonkinlainen olento. Tämä olento on siten ainakin yhtä älykäs kuin me tai älykkäämpikin, koska hänen lentomenetelmänsä ovat kehittyneempiä kuin meidän. Tämä kohta johtaakin minut herra Siragusan kertomukseen ja hänen saamaansa sanomaan.

On mahdollista, että avaruushihmiset ovat joskus kokeneet atomiaseiden aiheuttaman tuhon ja ovat kasvaneet atomiaseiden käytön yläpuolelle. He säilyivät ponnistuksin, jotka jäivät ehkä ainaisesti meille tuntemattomiksi, ja säilyttyään elossa he tarjoavat nyt omaa viisauttaan meille estääkseen meitä itsetuhosta. Maapallolla saattaa olla useita ihmisiä, joita he ovat kohdanneet, mutta jotka kieltäytyvät kertomasta kokemuksistaan naurunalaiseksi joutumisen pelosta.

Buddhan usko opettaa pitämään elämää pyhänä: on kiellettyä tuhota mitään elollista. Aikoinaan opetti Buddha useita seikkoja, jotka suuresti muistuttavat kristillistä uskoamme. Muistiinpanojen mukaan hän eli 2505 vuotta sitten eli 600 vuotta ennen Kristusta, ja kuitenkin heidän oppinsa ovat melko samantlaisia.

Ei ole todisteita siitä, että joukossamme tässä maailmassa eläisi avaruushihmisiä, mutta ei ole myöskään todisteita siitä, ettei heitä olisi joukossamme. He voisivat hyvin helposti sekoittua Tiibetin vuoristolaiskansojen keskuuteen. Sieltä he voisivat kulkea moniin muihin valtioihin ja sekoittua joukkoomme. On ilmeistä, että ihmiset, jotka uskovat okkultismiin ja jotka eivät joudu ilveilyn kohteeksi kertoessaan nähneensä jotain epätavallista, hyväksyisivät heidät helposti.

Heidän äkillinen ilmestymisensä ei aiheuttaisi maahanmuuttoviranomaisten tai poliisin tutkimuksia ja he saisivat oikeuden elää maapallolla tarvitsematta selittää, mistä he ovat kotoisin. "Tuolta kaukaa" olisi täysin tyydyttävä vastaus heidän koptipaikkaansa koskevaan kysymykseen.

Olen ollut monta vuotta näissä Itämaissa ja

luulen tuntevani ne ja monet niissä vallitsevista uskomuksista. Jokin aika sitten, kun olin mielelläni rauhaton ja hermostunut, kutsui eräs kuninkaallinen prinssi minut ystävänä temppeleinsä ja me vain istuskelimme ja keskustelimme, hän, hänen pappinsa ja minä, ja hän soi minulle mielenrauhan. Juuri näiden ihmisten pariin avaruusvierailijat saattaisivat hyvin sekoittua.

Avaruushimisiä saattaa hyvinkin olla keskuudessamme. He ovat ehkä ajoittaneet saapumisensa siten, että he ovat maapallolla hiukan aikaisemmin kuin me muilla planeetoilla. He saattavat tuntea, että on aika kehoittaa meitä luopumaan atomiaseiden käytöstä ja ohjata tarmomme rauhanomaisiin päämääriin. Amerikan yläpuolella lennelleet alukset ovat ehkä tarkastelleet intiaaneja eivätkä amerikkalaisia, ehkäpä he vielä kerran ovat etsimässä ihmismieltä, jota kaukaa saapuneen matkamiehen ilmestyminen ei hätkähdyttäisi.

Mahdollisesti Italia on eräs ulkoraja, mitä tulee maihin, joissa on vastaanottavaisia mieliä. (Kirj. viittaa herra Siragusan kotimaahan.) Katolilaiset uskovat moniin outoihin asioihin, mutta italialaiset ovat kriittisempiä kuin buddhalaiset. Emme tiedä erästä asiaa: valmistautuvatko avaruushihmiset elämään joukossamme vai harjoittavatko he vastaanottavaisia ihmismieliä. Monia kohtaamisia on väitetty tapahtuneen ja näitä varten valitaan alueita, jotka ovat suotuisimpia. Jos he kaipaavat ohuempaa ilmakehää kuin meillä on, silloin korkeiden vuorten huiput olisivat sopivimpia kuin merenpinnan tasolla oleva maa.^{xx} Meidän tulee harjoitella, kun haluamme harrastaa esim. vuoristokiipeilyä; avaruusvierailijoiden on ehkä harjaannuttava laskeutumiseen. Olen melko varma, että nykyisten rajoitusten vallitessa, mitä tulee maasta toiseen siirtymiseen, avaruushihmiset voisivat tulla maapallolle pohjois-Intian ja muiden itäisten alueiden vuoristojen kautta. Ehdotan, että sellaisilta alueilta tulisi hankkia lisää todisteita.

En ole tietääkseni tavannut avaruushmiehiä, mutta olen tavannut monia vuoristolaisheimoja, joilla on keskuudessaan miehiä, jotka eivät ole syntyperältään heikäläisiä ja ovat aina kotoisin "jostakin kaukaa". On monia, jotka ovat matkanneet muihin maihin ja jotka on hyväksytty kaukaisista vuoristoista tulleiksi. Kiinan tunkeutuminen Tiibetiin aiheutti ihmisten muuttovyöryn ja monet ovat lähteneet maasta, josta ne eivät koskaan uskoneet voivansa erota. Näiden joukossa saattaisi hyvinkin olla avaruusvierailijoita. He voisivat vapaasti matkustaa käytännöllisesti katsoen mihin tahansa maapallon maahan. He eivät tarvitsisi valuuttaa, ja kultaa heillä saattaisi olla mukanaan. Muinaisen Tiibetin jalokivillä ja aarteilla on kova kysyntä keräilijöiden keskuudessa.

Entä kieliongelma? Yrittikö Cook oppia mitään uutta kieltä, ennenkuin hän lähti tutkimusmatkoilleen? Ei, niinpä ellei muukalainen osaa puhua jotakin tiettyä kieltä, hän pian kyllä oppii sen.

x) Herra Siragusa on italialainen tullivirkailija, joka väittää useita kertoja kohdanneensa avaruushmiehiä.

xx) Tämä kohta tuo väistämättömästi mieleen Etelä-Amerikasta tulleet oletukset, joiden mukaan Andeilla sijaitsisi avaruushmisten tukikohtia. On muistettava, että juuri Etelä-Amerikassa on viime vuosien aikana nähty ehkä eniten tuntemattomia lentäviä ja myöskin laskeutuneita esineitä. (P.T.)

Summary in English

The Finnish Interplanetist Society, founded in 1962, has by now about 200 members - people in all walks of life, interested in UFO-research and in the spreading of UFO-information. The Society has entered the publishing of a magazine scheduled to appear 4 times per year and meant to be of interest not only to the members, but also to the general public.

In this the first issue of the "VIMANA" the editorial stresses the probability that mankind now has reached a turning point in evolution: we are starting to free ourselves from the mental confinement that we have created around ourselves on Earth, and so we begin to see deeper into space - and into ourselves. So far in history it has never been easy for people to accept great changes in their views of life and universe. In our days we might think it fantastic and ridiculous that men like Galilei, Kopernikus and Bruno had to have such rough times with their contemporaries. However, situation is not much better to-day; the new and revolutionary point this time being the statements and conclusions that we are not alone in the Universe.

The articles in this issue touch upon a wide variety of UFO-subjects. First comes a translation of prof. Hynek's famous letter to the Science magazine (page 4). "The 313 000 Dollar Question" (page 9) is a presentation of the

present official US Air Force UFO-views. Then "Some UFO-classics" (page 11), "Recent UFO-observations in Finland" (page 20), "UFO-theories suggested by Soviet scientists and connected to prehistoric and mythical events" (page 21). "UFOs and the Bible" (page 27) is the name of a both speculative and informative article by Pertti Oksanen. "UFOs and electromagnetic disturbances" (page 37), as well as the translation of Frank Burr's article "Visitors from Afar" (page 42) are based on material published in the Flying Saucer Review, England. We are grateful to the editors of this magazine for their kind permission to let us use some of their material.

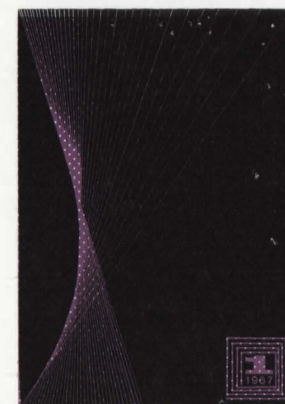
Among the recent UFO-sightings over Finland the following incident might be of general interest. It happened to our vice-chairman dr. Jarl Lund, who is a veterinary, and this is how he tells it:

"I was driving along the Pori-Tampere motor-road (southwestern Finland) to Leineperi on March 17th, 1967 at 3.40 a.m. to handle an urgent professional call. It was a very clear night and the stars were bright, and so - as it has become my custom - I was studying the sky through the car-window as much as I was able to, while driving hard. Suddenly I had a strong feeling that if I wanted to see a "flying saucer", there was now an opportunity for it. But because of the very urgent case I was heading for, I could not stop and start looking around. In about 10 minutes I reached the cross-roads where the farmer was waiting for me, and we soon reached the sick animal. While we were treating the animal the farmer then told me that when he was waiting at the cross-roads he had seen a strange bright phenomenon of light. It had appeared as an instant flushing of a floodlight from above the tree-

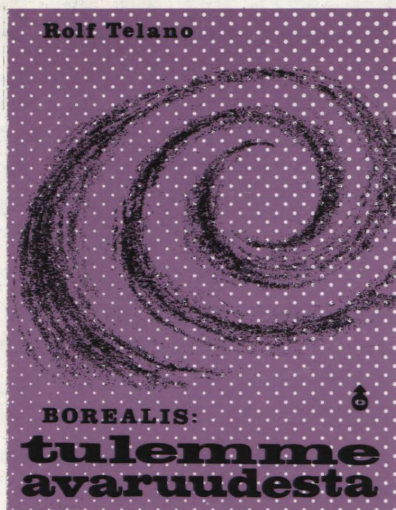
tops, making the whole area suddenly bright as in the day. Now the farmer's wife broke into conversation telling she had observed the phenomenon from the frontyard of the house. She too had noticed the whole area suddenly becoming quite bright, and she had seen a bomb-shaped object descending from the sky and disappearing behind the tree-tops. She was enormously scared by the incident, as she had at the moment thought this was the end of the world. No sound was heard. I asked the farmer, did the phenomenon take place about 10 minutes before I reached the cross-roads, and he said that was about the right time."

This story is interesting as we apparently here have a case where a telepathic impression and an observation are noticed at about the same time by different persons in different localities.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O.Box 10101, Helsinki 10, Finland.

Suomeksi ilmestynyttä alan kirjallisuutta

Rolf Telano
(1899 - 1962)

oli amerikkalainen, opiskellut Youngstown- ja Akron-koulussa Ohiossa, ammatiltaan insinööri ja konesuunnittelija. Hänen harrastuksensa ulottuivat varsin monille aloille, hän oli perehtynyt sekä elektronikkaan että lakitieteeseen. Hän oli myös sekä kirjailija että free lancer-journalisti. Hänen kiinnostuksensa eri tehtävien kohtaan oli elävä ja aito. Telanon läheinen ystävä oli tunnettu raketin insinööri Daniel W. Fry, joka kuten Telanokin oli yhteydessä avaruushommiin. Eräs näistä avaruuden sanansaattajista on Borealis-papitar Venuksesta, jonka sanomaan saame tässä kirjassa tutustua. Sanoman vastaanotti Rolf Telano telepaattisesti vuonna 1954.

kirja kertoo:

- Yllättäviä paljastuksia avaruusmatkailusta
- Suurten värähtelynopeuksien maailmoista
- Ystäviemme elämästä avaruusaluksilla

Desmond Leslie - George Adamski:

Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa.
(loppuunmyyty)

George Adamski:

Olen ollut lentävällä lautasella.

Daniel W. Fry:

Lentävät lautaset kertovat.

O VIMLANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

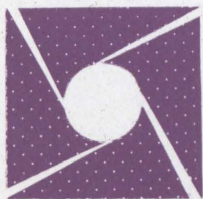
Jyväskylä Erkki Erähonka
os. Puuppola

Kotka Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"
Tapani Kuningas
os. Uro kk.

Pori Jarl Lund
os. Valtak. 5 D

Seinäjoke Runar Smedlund

1967

2

Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

perustettiin marraskuussa 1962. Koska viime aikoina on julkisuudessa ilmennyt epätietoisuutta yhdistyksemme toimintaperiaatteista ja käsityksistä, julkaisemme niistä tässä yhteydessä pienen selonteon.

Tehtävämme on tutkia "lentäviä lautasia" ja niihin liittyviä ilmiöitä sekä levittää tietoja tältä alalta. Alkututkimuksien pohjalta voidaan esittää seuraavat kolme kohtaa, jotka kuvastavat yhdistyksen virallista kantaa tunnistamattomista lentävistä esineistä. Mielestämme näitä kolmea kohtaa voidaan pitää työhypoteesina, jolle oloissamme mahdollinen jatkotutkimus voi perustua.

1) Yhdistys pitää lentävien lautasten olemassaoloa todistettuna. Lentävillä lautasilla tarkoitetaan tällöin ei-maanpäällisiä aluksia. Lukemattomat yksityiskohtaiset, luotettavat havainnot muodostavat perustan em. käsitykselle. Viitataan erityisesti National Investigation Committee on Aerial Phenomena-nimisen yksityisen järjestön (NICAP) vuonna 1964 julkaisemaan laajaan tutkimusraporttiin 'The UFO-Evidence' sekä suureen määrään muita alan teoksia ja julkaisuja (pääasiassa englanninkielisiä).

2) Yhdistys pitää todennäköisenä - huomattakoon, vain todennäköisenä - että eräät maapallon asukkaat

ovat tavanneet avaruusolentoja. Paitsi erittäin suurta määrää tapauksia, jolloin maanpinnalla on nähty ilmeisesti avaruusaluksen miehistöön kuuluneita jäseniä ilman kuitenkaan mitään yhteydenottoa (kts. esim. 'The Humanoids', Flying Saucer Review'n erikoisnumero joulukuussa 1966), on olemassa suuri määrä ns. kontaktihenkilöitä, jotka väittävät olleensa yhteydessä - tavalla tai toisella - avaruusolentoihin. Yhdistys ei kuitenkaan väitä mitään erityistä tapausta todellisuudeksi, koska - vaikkakin yleisesti ottaen kontaktikertomukset sopivat varsin hyvin yhteen - on kuitenkin löydettävissä myös selvittämättömiä eroavuuksia kertomusten yksityiskohdissa.

3) Yhdistys pitää mahdollisena, että näillä avaruusolennoilla, sellaisina kuin he ilmenevät kontaktikertomuksissa, voi olla annettavinaan arvokkaita tietoja tämän päivän ihmiselle. Tämän "sanoman" sisältöä voitaisiin ehkä luonnehtia seuraavasti: se pyrkii esittämään ihmistä takertumasta tieteellisiin tai uskonnollisiin dogmeihin ja oppeihin ja valmistamaan häntä uusiin aluevaltauksiin kaikilla aloilla, niin tieteellisellä, yhteiskunnallisella kuin uskonnollisellakin.

Kun yhdistys on suomenkielellä julkaissut Rolf Telanon telepaattisesti saaman sanoman Venuksen Borealikselta, on täten haluttu antaa yleisölle näyte siitä, minkälaisista asioista näissä kontaktikertomuksissa yleensä on puhe. Borealoksen sanoma on epäilemättä mielenkiintoista luettavaa, mutta sitä tarkasteltaessa on luonnollisesti pantava sekä Isaac Newton että Martin Luther hyllylle. Kirjan esipuheessa varoitetaan lukijaa ottamasta sanomaa liian kirjaimellisesti; virhemahdollisuudet ovat liian suuret.

● K o r j a u s

Lehtemme viime numeroon oli puikahtanut painovirhe. Sivulla 9 sanottiin venäläisten vuonna 1957 saneen ensimmäisen vetypomminsa radalleen. Kysymyksessä oli luonnollisesti heidän ensimmäinen tekokuunsa.

NL:n tiedemiehet uskovat "marsilaisiin lautasiin"

Moskova, 20. 4. (UPI)
Neuvostoliittolaisten tiedemiesten kerrotaan havainneen useita lentäviä lautasia, joiden uskotaan olevan peräisin Mar-sista.

Neuvostoliittolainen tähtitieteilijä Felix Zigel kirjoittaa nuori-solehti »Smennassa» (Nuorempi sukupolvi), että tunnistamattomia lentäviä esineitä on olemassa, mutta lisää, että mitkään nykyiset yritykset niiden alkuperän selvittämiseksi eivät ole tyydyttäviä.

Zigel hyväksyy lähinnä selityksen, että nämä tunnistamattomat lentävät esineet ovat mullta planeetoilta tutkimustarkoituk-sissa saapuvia aluksia.

Vaikka Zigel myöntää, että tämä selitys voi tuntua täysin mahdottomalta, niin hän korostaa kuitenkin näiden lentävien

lautasen suunnatonta nopeutta ja kiihtyvyyttä, joihin maan päällä rakennetut kulkuneuvot eivät pysty ja joka olisi kestävämmän maan päällä kehittyneelle elimistölle.

•Toinen tätä väitettä tukeva todistus on se, että lentävien lautasten lukumäärä lisääntyy säännöllisesti, kun mars lähestyy maata», kirjoittaa Zigel.

Zigel sanoo, että neuvostoliittolaiset tiedemiehet ovat jatkuvasti havainneet lentäviä esineitä Moskovan observatoriasta käsin.

•Amerikkalaisten, neuvostoliittolaisten, australialaisten, intialaisten ja japanilaisten tekemät havainnot tunnistamattomista lentävistä esineistä viimeksi kulu-neen 20 vuoden aikana, todista-vat klistattomasti lentävien lau-tasten olemassaolon.

Etelä-Suomen Sanomat 21.4.1967

Gagarin ja UFOt

Wienin radio ilmoitti 21.4.1967 klo 7 seuraavan uutisen:

Astronautti Gagarin ilmoitti, että LENTÄVÄT LAUTASET ovat todellisia lentäviä esineitä, jotka kulkevat valon nopeudella ja jotka muodostavat vakavan probleeman, jota on nyt tutkittava.
(UFO-Nachrichten Nr. 131)

Katkelmia erästä tutkimuksesta

Flying Saucer Review-lehden maalisi-huhtikuun numerossa oli John A. Keelin artikkeli North America 1966 - Development of a Great Wave (Pohjois-Amerikka 1966 - Suuren (UFO) aallon kehitys), jossa hän kertoi niistä tutkimuksista, joita hän oli suorittanut yli 10 000 mailin pituisella matkallaan eri puolille Yhdysvaltoja.

John A. Keelin johtopäätös tutkimuksistaan voidaan lyhyesti sanoa seuraavasti: Jotakin outoa on tapahtumassa USAssa (ja muualla) tällä hetkellä. Viime vuosi oli ennennäkemättömän kiihkeätä ja vilkasta UFO-kautta; havaintoja laskeutuneista esineistä ja niiden ohjaajista tehtiin enemmän kuin minään aikaisempana vuotena. Havaintojen suuri määrä ja etenkin luotettavien henkilöiden tekemien havaintojen määrän kasvu on saanut aikaan silmiinpistävän muutoksen yleisessä suhtautumisessa lentäviin lautasiin.

Sanomalehtien suhtautuminen kysymykseen muuttui vuoden aikana rohkeammaksi ja ennakkoluulottomammaksi kuin aikaisemmin. Monet lehdet hylkäsivät termien UFO ja "lentävät lautaset" käytön ja viittasivat avoimesti "avaruusaluksiin toisesta maailmasta". Lehdistä on alkanut keskittyä poliisien ja sheriffien havaintoilmoituksiin, joita John A. Keelin arkiston mukaan tuli maaliskuussa 1966 yli 50 poliisilta ja järjestyksellisesti.

Tärkein suuntaus vuonna 1966 oli maanpintaa lähellä lentäneitä ja laskeutuneita esineitä kuvailevien ilmoitusten mielikuviuksellinen määrä. Näitä tuli jokaisesta USAn valtiosta, ja useat silminnäkijät valittivat silmävaivoja havaintojen jälkeen. (Vrt. VIMANA 1/67 sivut 37 - 38). John A. Keel haastatteli monia henkilöitä heidän silmiensä vielä ollessa turvonneita, punaisia ja vettyneitä.

"Farmerit Länsi-Virginiassa etsivät minut käsiin, kun he kuulivat, että paikkakunnalla oli "UFO-tutkija" ja kertoivat minulle kuiskaten, että he olivat nähneet pyöreiden, hehkuvien esineiden laskeutuvan heidän pelloilleen ja varastavan heidän karjaansa. He pelkäsivät kertoa tapauksesta kenellekään, koska useimmat ihmiset ajattelivat, että he "olisivat menneet sekaisin".

John A. Keelin tietoon tuli useita tapauksia, joissa ihmiset olivat havainneet UFO:n ja sitten "olivat kadottaneet seuraavat kolme tuntia". Hän tutkii par'aikaa neljää sellaista tapausta, joissa ko. ihmiset vaikuttavat erikoisen vilpittömiltä ja luotettavilta. Em. tapaukset tulivat ilmi sen jälkeen, kun Look-lehdessä oli julkaistu John G. Fullerin kirjan The Interrupted Journey (Keskeytynyt matka) lyhennelmä, jossa kirjoittaja kertoi Betty ja Barney Hillin vastaavankaltaisesta kokemuksesta. Lyhennelmä ilmestyi viime syksynä Suomessa aikakauslehti Seurassa.

Kolme henkilöä vaikutti huomattavasti siihen, että UFO-kysymykseen on alettu USAssa suhtautua toisin kuin aikaisemmin. He ovat John G. Fuller, jonka teos Incident at Exeter kertoo asiallisesti ja mielenkiintoisesti syksyn 1965 tapahtumista Exeterissä New Hampshiressä, tri Allen J. Hynek, jonka kirje Science-lehdelle (ks. VIMANA 1/67 sivu 4) vei sanan tiedemiespiireille, ja Frank Edwards, jonka best-seller Flying Saucers - Serious Business (Lentävät lautaset - vakava asia) toi suuren yleisön tietoon paljon asiatietoja "lentävien lautasten maailmasta".

"Jokaisessa vuoden aikana vierailemassani kaupungissa tapasin ihmisiä, jotka väittivät nähneensä UFOjen ohjaajia- vaikkakin eräät heistä olivat huolellisesti välttäneet asian julkistamista. Ja monet noista "salaisista" kontaktihenkilöistä kertoivat minulle: "Kaikki nuo kertomukset pienistä miehistä ovat pötyä. Lautasihmiset ovat aivan meidän näkösiämme". Eräs kontaktihenkilö, hyvin huomattava liikemies Ohiota, joka vannotti minua pitämään hänen henkilöllisyytensä ja jopa hänen kotikaupunkinsa

nimen salassa, sanoi kohdanneensa laskeutuneen UFO:n maantiellä eräänä aamuna marraskuussa. Hän kertoi, että UFO:n ohjaaja oli puhunut hänelle liikauttamatta huuliaan ja oli kertonut, että he "tulivat maan alta". Tämä silminnäkijä ei ollut koskaan kuullut Shaverista ja vannoni, ettei ollut uskonut UFOihin ennen väitettyä kokemustaan".

Tutkimuksissaan Keel on kiinnittänyt runsaasti huomiota siihen, millaisilla paikoilla UFO:t ovat vierailleet. Hän korostaa tällaisen tutkimuksen tärkeyttä, koska se saattaa tuoda esille jotakin uutta, jotakin, mitä pelkkien havaintokertomusten tutkiminen ei voi valaista. Kuten hän sanoo: Ufologit USA:ssa ovat liian kauan keskittyneet vain todistamaan näiden esineiden olemassaoloa - sekä todistamaan, etteivät he itse ole pötköjä - ja he ovat jättäneet tekemättä tärkeän työn, tietojen keräämisen, joka saattaisi paljastaa määrättyjä käyttäytymiskaavoja. Poikkeuksena on APRO, jonka on onnistunut poimia esiin joitakin kaavoja ja vallitsevia piirteitä.

Keelin mukaan olivat viime vuonna useat tehtaات ja varikot säännöllisten UFO-vierailujen kohteena. "Suosituttuja" vierailupaikkoja olivat myös kansallispuistot, joista useimmat sijaitsevat harvaan asutuilla seuduilla ja suljetaan auringon laskettua tai keskiyöllä. Keskiyöllä eräissä tällaisissa puistoissa, joista monet ovat satojen neliömailien laajuisia ja tiheämetsäisiä, on vartioina ainoastaan yksi tai kaksi miestä. Usein vartijat viettävät koko yön majassaan lukien tai kuunnellen radiota. Siksi tuollaiset alueet muodostavat ihanteellisia laskeutumapaikkoja UFOille ja Keelin sadoista kansallispuistoista koskevista leikkeistä ilmenee, että näin saattaa todella ollakin.

Intiaanireservaatioiden lähetyvillä on ollut myös paljon havaintoja eri puolilla maata. Useissa näistä tapauksista silminnäkijät väittivät nähneensä esineiden todella laskeutuvan reservaatioalueille.

Intiaanit itse pysyvät kuitenkin vaiti.

Läpi vuoden 1966 tunsivat UFO:t kiinnostusta Long Islandilla sijaitsevia radiomastoja kohtaan.

Esim. toukokuun 2 päivänä ryhmä luotettavia aikuisia näki suuren, valkoisen, soikean esineen, joka laskeutui suoraan eräiden radiomastojen luo. He sanoivat, että kaksi sauvamaista laitetta, jotka hehkuivat kirkkaan punaisina, tulivat esiin esineestä ja kevyesti koskettivat mastojen huippua.

Suuri määrä havaintoja UFO-ohjaajista tehtiin eri puolilla USA:ta. Usein nämä havainnot olivat sekä ajallisesti että paikallisesti keskittyneitä. Eräs erikoisimmista tapahtumasarjoista koski ns. Moth Man'ia (moth = yöperhonen, koi; nimitys viittaa ilmeisesti ko. henkilön kykyyn lentää).

Moth Man havaittiin syksyn 1966 aikana useita kertoja Ohio Riverin tienoilla. Satakunta ihmistä ilmoitti nähneensä sen muutaman viikon kuluessa, heidän joukossaan huomattavia liikemiehiä, opettajia ja pappeja. Kuvaukset Moth Man'ista olivat yhtäpitäviä. Olento oli suurempi ja leveämpi kuin ihminen, väriltään harmaa ja sillä oli punaiset silmät, joiden vaikutus oli hypnoottinen. Se nähtiin sekä maanpinnalla että ilmassa. Lentäessään sillä oli siivet, kolme metriä kärjestä kärkeen arvioituna, jotka olivat paikallaan eivätkä siis heiluneet. Useissa tapauksissa sen oli sanottu seuranneen autoja jopa 160 km tuntinopeudella. Kummallisesti jokainen, joka oli nähnyt Moth Man'in läheltä, kärsi myöhemmin samanlaisesta silmäsairaudesta kuin oli kyse UFOjen yhteydessä. Eräs nainen näki useiden muiden kanssa olennon läheltä, kun se tuli parin metrin päähän heistä alueella, jossa sijaitsee II maailmansodan aikainen räjähdysainevarasto. Nainen pelästyi niin, että hän pudotti käsivarsillaan pitämänsä lapsen maahan. Hänen silmänsä olivat turvoksissa vielä kahden viikon kuluttua tapahtumasta. Mainittakoon, että seuduilla, joissa Moth Man liikuskeli, tehtiin säännöllisesti havaintoja ilmassa lentäneistä pyöreistä esineistä.

Samalla alueella oli myös toisen tyyppisiä kontakteja: Marraskuun 2 päivänä kertoi myyntimies Woodrow Derenberger kohdanneensa Valtatie 77:n varrella (Marietta, Ohio) laskeutuneen lautasen ja siitä tulleen

sädehtivään, siniseen pukuun pukeutuneen miehen, joka puhui hänelle lyhyesti telepatian avulla. Kaksi muuta miestä väitti kokeneensa suunnilleen samaan aikaan samalla valtatiellä samanlaisen kontaktin. He olivat ajamassa kotiin töistä aikaisin aamutunneilla, kun he näkivät suuren sikaarinmuotoisen esineen, joka sulki valtatie. Noin 1.80 m pituinen, välkkyvään kokoasuun pukeutunut olento tuli heidän autonsa luo ja puhui heille telepatian avulla. Hän oli tummahöyhinen, hänellä oli hiukan ulkonevat silmät ja eteenpäin työntyvä leuka, mutta hän ei kuitenkaan poikennut kovin paljon Maan ihmisistä. Hän oli vain kysynyt heiltä, minne he olivat menossa ja keitä he olivat.

"Kaava on varsin ilmeinen. UFOt ovat hitaasti ja järjestelmällisesti liikkuneet pitkin näitä vesiteitä (Alleghany River, Missouri, Ohio-River) ja ne ovat viipyneet kauemmin erikoisen kiinnostavilla alueilla. Kun ne päättävät viipyä alueella kauemmin, on myös ehkä päätetty tehdä joitakin sattumanvaraisia kontakteja, ehkäpä olettaen, että täten jotenkin vapautettaisiin ihmisiä siitä jännityksestä, jonka UFO-jen läsnäolo muuten saattaisi aiheuttaa".

Vuonna 1966 sattui sadoittain tapauksia, jolloin UFOt olivat ikäänkuin tarkoituksella seuranneet ja tarkkailleet yksityisiä henkilöitä.

Edellä on annettu välähdys siitä kuvasta, jonka John A. Keel antoi vuoden 1966 UFO-tapahtumista Yhdysvalloissa. Monet seikat viittaavat siihen, että mainitunkaltaiset tapahtumat eivät ole rajoittuneet vain USAan vaan että samanlaista tapahtuu joka puolella maapalloa; että elämme tuollaisten tapahtumien keskellä, "tässä ja nyt". (PT)

● Sivulla 25 mainitun "The Humanoids"-lehden voi tilata osoitteella "Flying Saucer Review" Special, 49a Kings Grove, Peckham, London, S.E.15, England. Hinta 12s 0d.

Poliisiupseeri Lonnie Zamora seuraa Ilmavoimien tutkijoita näiden suorittaessa mittauksia Geiger-laskijalla UFO:n polttamasta pensaikosta.

Erään kuvion tarina

Huhtikuun 24. päivän iltapäivällä vuonna 1964 oli poliisiupseeri Lonnie Zamora ajamassa partioautollaan takaa ylinopeudella kulkenutta autoa Socorrossa lähellä New Mexicoa. Alue oli karua erämaaseutua, taivas sininen, vain joitakin pilvenhattaroita oli näkyvissä.

Lonnie Zamoran huomio kiintyi taivaalla näkyvään siniseen ja hiukan oranssinvärisen "liekkiin", joka näytti laskeutuvan eristetyn räjähdysainevaraston suuntaan. Hän pelkäsi, että varastossa oli sattunut räjähdys, ja suuntasi autonsa sinne päin. Liekistä

kuului jyrävää ääntä. Tie oli vaikeakulkuinen. Zamora koetti etsiä räjähdysainevarastoa, hän ei tiennyt tarkalleen sen sijaintia. Yhtäkkiä hän huomasi hohtavan esineen 140 - 180 metrin päässä tien laidasta. Aluksi hän luuli sitä nokallaan seisovaksi autoksi ja arveli onnettomuuden tapahtuneen.

Esineen vieressä seisoi kaksi ihmistä, joilla oli valkoiset kokoasut yllään. Toinen heistä näytti kääntyvän ja katsovan Zamoraa hämmästyneenä. He vaikuttivat suhteiltaan normaaleilta, mutta olivat mahdollisesti pienekköjä kooltaan "pieniä aikuisia tai suuria lapsia". Tällöin Zamora alkoi ajaa esinettä kohti tarkoituksenaan auttaa heitä. Hän ilmoitti tapauksesta radiopuhelimella sheriffin toimistoon ja sanoi menevänsä tarkistamaan tilanteen auton luona.

Hän pääsi autollan noin 30 metrin päähän esineestä. Kun Zamora nousi autosta, alkoi esineestä kuulua hyvin kovaa jyrinää, jonka jaksoluku ja voimakkuus lisääntyi koko ajan. Samalla esineen alla näkyi liekki ja esine alkoi kohota. Liekki oli vaalean sininen ja alaosaltaan hiukan oranssiin vivahtava. Esine oli muodoltaan soikea ja vaikutti alumiiniselta.

Zamora huomasi sen tasaisessa ja ikkunattomassa kyljessä punaisen kuvion, joka oli 70-80 cm korkea ja n. 60 cm leveä. (Kuva 1)

Jyrinän alkaessa kuulua Zamora lähti juoksemaan esineestä pois päin, koska pelkäsi sen räjähtävän. Hän pääsi n. 15 metrin päähän autostaan, kun pysähtyi koska ei enää kuullut ääntä, kääntyi esineeseen päin ja painautui maahan suojaten kasvojaan käsillä. Koska esine pysyi edelleen äänettömänä, hän katsoi ylös ja näki sen etääntyvän hänestä noin viiden metrin korkeudella maanpinnasta lentäen ja ylittävän räjähdysainevaraston noin metrin korkeudella sen katosta.

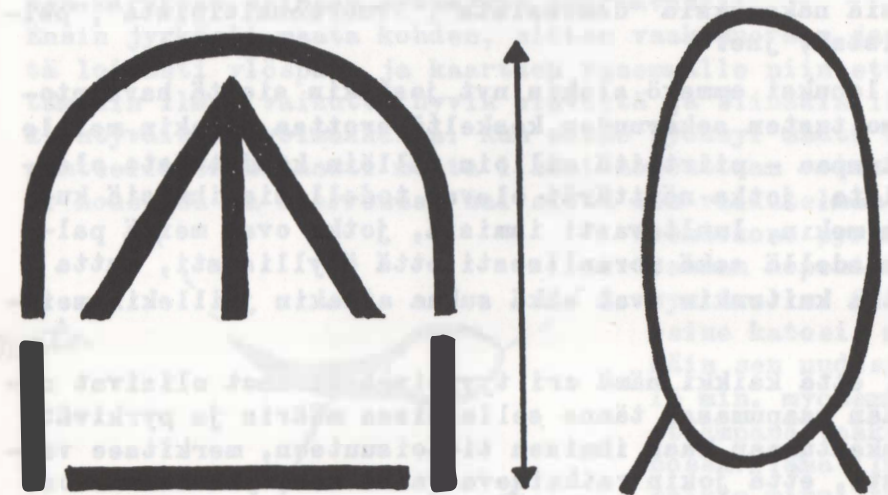
Esine kulki kovaa vauhtia ja tuntui kohoavan ylöspäin. Vähitellen se katosi näkyvistä. Kun se kulki, siitä ei lähtenyt savua eikä ääntä. Vielä esineen ollessa näkyvissä hän ehti ilmoittaa havainnoista radiopuhelimitse kahdelle muulle poliisiupseerille.

Kersantti M.S. Chavez'in tultua paikalle oli Zamora vielä kalpea ja hikoilevainen. He menivät molemmat katsomaan palavaa pensasta, joka oli ollut esineen alla. Palaneen kohdan ympärillä oli neljä painautumaa, ilmeisesti esineen tukijaloista, joista Zamora näki kaksi esineen ollessa maassa. Laskelmat osoittivat, että kutakin tukijalkaa kohden tarvittiin n. 1000 kg:n paino, jotta painautumat olisivat syntyneet. Juuri ennen kersantti Chavez'in saapumista piirsi Zamora kuvan esineen kyljessä olleesta kuviosta.

Tapauksesta suoritettiin tarkat tutkimukset mm. USAn Ilmavoimien taholta, jonka neuvonantajana kävi paikalla prof. Allen J. Hynek (kts. VIMANA 1/67).

Virallisessa USAn Ilmavoimien raportissa tapaus todetaan selvittämättömäksi. Poliisiupseeri Zamora tunnettiin erittäin luotettavana ammattihenkilönä.

Tapauksesta kerrotaan tarkemmin esim. Flying Saucer Review'n erikoisnumerossa The Humanoids. PT.

Kuva 1

Punainen kuvio, jonka poliisiupseeri Zamora näki erämaahan laskeutuneen esineen kyljessä.

Poliisiupseeri Zamoran piirros laskeutuneesta esineestä.

misestä "langenneena olentona", joka ei ole siinä paikassa - tai tilassa - jossa hänen oikeuksiensa nojalla tulisi olla. Esoteerisiin itämaisiin opetuksiin perehtyneet voivat ehkä miettiä tuota outoa ja synkkää ja harvoin tavattua oppia siitä, kuinka on olemassa "Maailman, so. kiertotähtemme, salainen hallitus".

Meidän tulisi myös pitää mielessämme kuten olen aikaisemminkin korostanut, että jotkut UFOjen ohjaajista, joita on väitetty kohdatuiksi - lukuunottamatta siipien puuttumista useimmissa (muttei kaikissa!) tapauksissa - on sanottu vastaavan varsin tarkasti perinteellistä länsimaista, kristillistä, näkemystä "enkeleistä" ("Angeloi", "sanansaattajat", Uuden Testamentin kreikkankielessä) ja sitä mitä hindut ja muut Aasian kansat saattaisivat kutsua "devoiksi". Ja näiden lisäksi kuten äskeinen erikoisnumeromme 'The Humanoids' osoittaa on runsaasti todisteita, että on toisia ja täysin erilaisia olentoja, jotka vastaavat todellakin hyvin tarkasti kaikissa maapallomme osissa esiintyviä perinteellisiä näkemyksiä "demoneista", "vuorenhaltioista", "peikoista", jne.

Ja lopuksi emmekö alakin nyt jostakin sieltä havaintoilmoitusten sekavuuden keskeltä erottaa jotakin meille tutumpaa - piirteitä silloin tällöin kohdatuista olennoista, jotka näyttävät olevan todellisia ihmisiä kuten mekin, luultavasti ihmisiä, jotka ovat meitä paljon edellä sekä moraalisesti että älyllisesti, mutta jotka kuitenkin ovat ehkä sukua ainakin joillekin meistä.

Se, että kaikki nämä eri tyyppiset olennot olisivat nykyään saapumassa tänne sellaisissa määrin ja pyrkivät tunkeutumaan Maan ihmisen tietoisuuteen, merkitsee varmasti, että jokin ratkaiseva vaihe kehityksessämme on saavutettu, tai että jokin suunnattoman tärkeä tapahtuma on käsillä. Tässä on paljon ajattelemisen aihetta.

Kirjoittajasta: Gordon Greighton on jo vuosia toiminut Flying Saucer Review'n avustajana ja häntä voidaan pitää eräänä eturivin UFO-tutkijana.

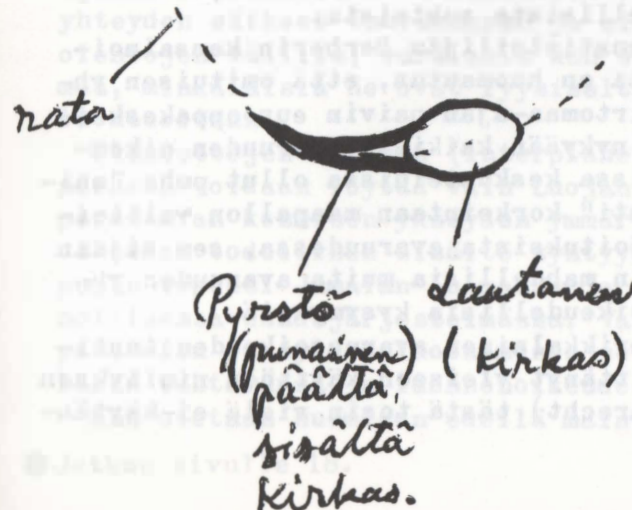
Suomessa tehtyjä havaintoja

Kiitämme lukijoitamme

saamistamme kirjeistä ja havaintoilmoituksista. Seuraavan havainnon on tehnyt hra B.H. Koivistolla:

Keväällä toukokuun alussa eräänä iltana, kun taivas oli kuulakas ja näkyvyys tähtitaivaalla erittäin hyvä, näin kolmen kirkkaan pisteen, etäällä taivaalla liikkuvan sekä eteenpäin että asemassaan toisiinsa nähden, sekä tehokkaasti vaihtelevin kiihtyvyyksin niin että se sai tapahtuman vaikuttamaan elävältä. Sain seurata ilmiötä n. 15 min. Käytin myös apunani kiikaria, mutta valitettavasti se oli halpa ja alkeellinen ja lähentää matkaa vain noin puolella. - Noin puolta tuntia em. ilmiötä aikaisemmin näin matalalla n.1/2 - 1 km korkeudella ja noin 1/2 km etäisyydellä itsestäni lautasenmuotoisen kirkkaan esineen syöksyvän seuraavasti: Ensin jyrkästi maata kohden, sitten vaakasuoraan ja siitä loivasti ylöspäin ja kaartuen vasemmalle niin että tämäkin ilmiö vaikutti hyvin elävältä ja siinäkin ilmeni kiihtyväisyys voimakkaana. Kun esine syöksyi maata kohden suhteellisen hitaasti mutta lisäsi nopeuttaan voimakkaasti nousussa ja kaarrossa, sai siitä sen vaikutelman kuin

lentokone pyrki otamaan nopeutta syöksyn avulla. Sitten esine katosi, mutta näin sen uudestaan 15 min. myöhemmin etäämpänä vaakalennossa. Tämä ilmiö saikin minut tutkimaan taivasta tarkemmin. Muistan hyvin ääriiviivat ja värit ko esineestä. Kts. kuvaa

- Seuraava kirjoitus on ilmestynyt Rhein-Zeitungenissa 9.12. -66 ja saksalainen UFO-Nachrichten^x) julkaisi sen numerossaan 125 (tammikuu -67). Kirjoittaja on lakimies, Adrian Bückling, joka on kansainvälisen avaruudessa tapahtuvaa oikeudenkäyttöä tutkivan järjestön jäsen.

OIKEUDENKÄYTTÖ MAAPALLOLLA JA AVARUUDESSA (Erdenrecht und Weltraumrecht)

Aikamme hätkähdyttävimpiin näköaloihin kuuluu Maan ihmiskunnan ja avaruuden kaukaisten maailmojen asukkaiden mahdollinen kohtaaminen. Kysymys kaukaisten taivaankappaleiden asuttavuudesta on tosin kautta aikojen askarruttanut runoilijoita ja tiedemiehiä; mutta se ei ole koskaan aikaisemmin tunkeutunut meidän Maan ihmisten tietoisuuteen niin syvästi kuin nykyaikana, jolloin ihmiskunta itse valmistautuu asumaan maailmankaikkeuden syvyyksiin.

Luonnontieteilijät pitävät älyllisten olentojen olemassaoloa Maan ulkopuolella melko varmana. Moninaiset ovat ne vaikutukset, jotka sellaisista planeettojen välisistä tapahtumista heijastuisivat luonnon- ja henkítieteisiimme. Mitä tulee erikoisesti lakítieteeseen, niin julkisuudessa ei ole tähän mennessä juuri lainkaan kerrottu, että eri maiden lakimiehet jo nyt käsittelevät kysymyksiä Maan ihmiskunnan ja mahdollisten ei-maanpäällisten älyolentojen keskinäisistä oikeudellisista suhteista.

Saksalaisen oikeustieteilijän Berberin kansainoikeuden oppikirjassa on huomautus, että omituisen yhdenmukaisesti "siirtomaa-ajan naivin eurooppakeskeisyyden" kanssa on nykyään kaikissa avaruuden oikeudenkäyttöä koskevissa keskusteluissa ollut puhe "nativisti maakeskeisesti" korkeintaan maapallon valtioiden oikeuksien rajoituksista avaruudessa, sen sijaan että käsiteltäisiin mahdollisia muita avaruuden yhteisöjä koskevia oikeudellisia kysymyksiä.

Ennenkaikkea amerikkalainen avaruusoikeuden tunti- ja Haley on kiinnittänyt yleiseen käyttöön nimityksen "metaoikeus" (Metarecht) tästä tosin vielä ei-käytän-

nössä koetusta probleemakentästä.

Haley ja häntä seuraten myöskin itävaltalainen avaruusoikeustieteilijä Fasan, joka on hiljakkoin julkaissut ensimmäisen saksankielisen avaruusoikeutta käsittelevän oppikirjan, pitävät ei-maanpäällisen oikeusjärjestyksen perustana luonnonlakia: "Kohtele lähimmäistäsi niin kuin toivoisit hänen kohtelevan itseäsi.", käytösohje, jota emme muuten kohtaa ainoastaan Uudessa Testamentissa (Matteus 7,12 ja Luukas 6, 31), vaan melkein kaikissa ihmiskunnan suurissa uskonnoissa.

Tästä luonnonlaista Haley johtaa kaksi perussääntöä: 1. Laskeutumiseen ja ei-maanpäällisiin olentoihin suhtautumiseen ei saisi liittyä minkäänlaista vahingoittamista.

2. Laskeutuminen asutuille planeetoille saisi tapahtua vasta sitten kun he, joita tutkimus koskee (planeetan asukkaat), kehottavat siihen.

Olisi täysin utopistista tarkastella näiden lisäksi muita yksityiskysymyksiä. Tässä yhteydessä on tarkoitus kertoa vain olennainen siitä, mihin pohdiske- luihin ihmisen avaruuslennot ovat johtaneet uuden oikeustieteen haaran, avaruusoikeuden (Weltraumrecht) alalla. Mainittakoon vain: Vaikuttaa hyvin pulmalliselta, onko oikeudenkäytöllemme, jolle kiertotähtemme sekä ihmisen luonne ja hänen luomansa yhteiskuntarakenne ovat painaneet leimansa - tai ylipäänsä ajatustoiminnallemme mahdollista luoda todellisen yhteyden säikeet ihmiskunnan ja ei-maanpäällisten olentojen välille, varsinkin kun on täysin epävarmaa, minkälaisia he ovat fyysiseltä ja psyykkiseltä luonteeltaan.

Planeettojen välisen (interplanetaarisen) yhteistyön perusta voidaan löytää vain Luojan sanaan ja tekoihin perustuvan kosmisen ykseyden ymmärtämisessä, sillä oikeuden todellinen sisältö syntyy ja kehittyy lopujen lopuksi Jumalan luomassa ja asettamassa luonnollisessa suhdejärjestelmässä. Vain kosmisten tapahtumien ja syiden luotaaminen selvittää ihmiselle hänen tehtävänsä ja luonnonoikeudelliset lait.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut inhimillisen

LENTÄVÄT LAUTASET "viihdyttivät" Etelä-Amerikkaa

Buenos Aires, 27. 6. (STT—Reuter) Ulkoavaruudesta tulleet vierailijat silmäilivät tarkkaan Etelä-Amerikkaa viime viikonlopun aikana. Marsilaiset, venuslaiset ja muut maan ulkopuolelta kotoisin olevat oliot ovat aina olleet suosittuja latinalaisessa Amerikassa, mutta tällä kertaa ne ylittivät itsensä.

Argentiinalaisten, etelä-brasilialaisten ja paraguayalaisten lentävien lautasten katselijoiden mukaan kokonaiset salaperäisten esineiden laivueet syöksyilivät

ilmojen halki viikonloppumatkoillaan.

Ne sattuivat onnellisesti ilmestymään samoihin aikoihin kun vietettiin ensimmäisen lentävälautas-havainnon 20-vuotisjuhlaa. Havainnon teki 24. kesäkuuta 1947 muuan amerikkalainen lentäjä.

Argentiinassa ilmoitettiin tuntemattomia lentäviä esineitä havaitun laivueen verran kuudessa maakunnassa lauantai-iltana. Jopa 6.000 kilometrin tuntinopeudella lentäviä esineitä havaitsivat paikalliset asukkaat, lentäjät ja len-

tokenttien tarkkailutornit.

Paraguayssa nähtiin suurin piirtein samoihin aikoihin pääkaupungin Asuncionin yläpuolella kuuden esineen lentävän äänettömästi muodostelmassa n. 10 minuutin aikana.

Latinalais-amerikkalaiset ovat lujimpia uskossaan lentävien laustasten olemassaolosta. Argentiinan lehdistö oli maanantaina täynnä viikonlopun lautasuutisia ja lentävät esineet olivat pääpuheenaiheena maanlaisissa, kadunkulmissa ja tietenkin kappakoissa.

Kummallista valoa Euroopan taivaalla

Wiesbaden, 19. 7. (UPI) Tuntemattomia valoa hehkuvia esineitä lensi tiistallemuna taivaan polkki Saksassa, Ranskassa, Belgiassa, Sveitsissä, Italiassa ja Luxemburgissa.

Yhdysvaltain ilmavoimat ilmoitti henkilökuntansa havainneen valoilmiöt Ramsteinin, Spangdahlemin ja Sembachin lentotukikohdissa Länsi-Saksassa.

Eräs Yhdysvaltain Euroopassa olevien ilmavomien päämajan (USAFE) edustaja sanoi Wiesbadenissa, että tuntemattomat lentävät esineet havaittiin vähän keskiyön jälkeen ja että niistä näytti syöksyvän liekkejä. Esineitä ei

kuitenkaan nähty tutkan kuvauraduissa.

Bochumin observatorion johtaja Heinz Kaminski sanoi, ettei hän uskonut tuntemattomiin lentäviin esineisiin, mutta lisäsi, että hän yritti tutkia salaperäisiä ilmiöitä syöttämällä kaikki niitä koskevat yksityiskohdat tietokoneeseen. Kaminski arveli, että ilmiön on saatanut aiheuttaa pilvien välistä tunkeutunut harvinainen valo.

Orlyn lentokentän poliisit ilmoittivat, että tiedemiehet uskovat ilmiöiden aiheutuneen joko erittäin kuumasta yöstä tai maan ilmakehään palaavista satelliiteista, mutta että mitään virallista tutkimusta ei ole suoritettu niiden johdosta.

Etelä-Suomen
Sanomat 28.6.67

Helsingin Sanomat
30.5.1967

Iltasanomat 19.7.67

Outo esine piipitti Hyrynsalmen taivaalla

Hyrynsalmi, 29. 5. (JE)

Usko lentäviin lautasiin heräsi kertauskalla Hyrynsalmella lauantai-iltana. Lukuisat henkilöt kuulivat oudon, puhelimen varattu-merkkiä muistuttavan, kolmiosaisen jaksottaisen piipituksen taivaalta. Samalla kun piipitykseen sekoittui yhtäjaksoinen sireenin ulvonta, näkivät eräät henkilöt tumman esineen kiltävän taivaankannen halki hyvin nopeasti pohjois-eteläsuunnassa.

Jotkut sanoivat esineen olleen lautasmuotoisen ja jotkut taas lähinnä bumerangia muistuttavan kappaleen. Piipitys alkoi lauantaina iltapäivällä klo 16 tienoilla, ja ensimmäisen kerran esine havaittiin hieman ennen klo 21. Tällöin laite tai ilmiö lensi hyvin nopeasti, mutta noin puoli tuntia myöhemmin, kun se ilmestyi uudelleen näkyviin, lento kesti noin minuutin. Esineen lentosuunta oli kummallakin kerralla sama, ja

molemmilla kerroilla ulvonta edelsi tumman esineen tuloa.

Olavi Sinisalon perheen pojat havaitsivat esineen molemmilla kerroilla. Perheen vanhin poika Seppo Sinisalo varusti ensimmäisen kerran jälkeen kameransa toimintakuntoon ja ryhtyi ulkona odotelemaan esinettä. Puolen tunnin kuluttua esine ilmestyi jälleen, ja Seppo yritti vangita sen värifilmille. Onnistumisesta ei toistaiseksi ole tietoa, koska esine liikkui kovaa vauhtia taivaanrannan yläpuolella.

Kajaani ja Oulun lentoasemien lennonjohtot eivät tiedä yhdenkään lentokoneen liikkuneen Hyrynsalmella lauantaina. Metsäntalantoista varten paikkakunnalla oleva kone oli niinkään lentämättä lauantaina. Saha ei ollut käynnissä, eikä palohälytys sireenäkään soitettu lauantaina.

Kajaanin lennonjohto ei usko laitteella ja joitakin aikoja sitten sattuneella Aeron Conairin harhaanlennolla olevan yhteyttä keskenään.

HELSINGIN SANOMAT

Lentävän lautasen alkuperä tuntematon

Kajaani, 17. 6. (JE). Suomussalmen Pyyvaarassa havaitun lentävän lautasen alkuperää on tutkittu tuloksetta. Vajaan metrin läpimittaisen esineen näki maanviljelijä Arvi Juntunen vain muutamien metrien päästä keskiviikkona.

"Esine oli laskeutunut maahan ja kun aloin lähestyä sitä, siitä kohosi kolme antennia muistutta-

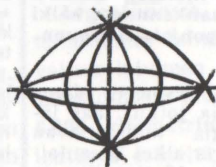
vaa sauva. Samassa esine nousi kohisten ilmaan ja katosi viistosti luoteeseen", kertoi maanviljelijä Juntunen, joka heitti esinettä hattunaan kun se oli kohoamassa. Myös Juntusen perheen muut jäsenet havaitsivat esineen ja vielä naapuristakin nähtiin lautasen nousevan välkehtien taivaalle.

Esineen kerrotaan olleen noin puolen metrin korkuinen ja ylösalaisin käännettyä pataa sivukuvaltaan muistuttava. Esineen alaosan kerrotaan pyörineen ja yläosan olleen sivellä varustettu. Sen näki noin 10 henkilöä, jotka jokainen esittävät samanlaisen kertomuksen esineen ulkonäöstä ja liikkeistä.

Joitakin viikkoja sitten havaittiin Hyrynsalmen kirkonkylän yläpuolella outo lentävä esine, jonka alkuperää ei tutkimuksista huolimatta saatu selvitettyksi.

luonnonoikeuden alkuperä ja perussy, on eittämättömänä seurauksena, että voimme odottaa oikeuden valitessa tapahtuvaa kosmillista tapaamista luottavaisina vain silloin kun tapaamme olentoja, jotka kuten me pystyvät vapaaseen siveelliseen ratkaisuntekoon, sillä väärän näkeminen ja kyky toimia tämän näkemisen mukaan ovat älyolentoyhteisön perusolemuksia ja täten samalla eivät ainoastaan Maan ihmisen luonnonoikeuden vaan k a i k k i e n luonnonoikeuksien perustat.

x) UFO-Nachrichten, kerran kuukaudessa ilmestyvä UFO-alan monipuolinen julkaisu, päätoimittaja Karl Veit, c/o Ventla-Verlag 62 Wiesbaden-Schierstein, Postfach 17185, Deutsche Bundesrepublik.

Joel Rehnström: _____

Meillä ensisijassa interplanetistiyhdistys on yrittänyt levittää mielenkiintoa lautastutkimuksiin, mutta vaikka yhdistys on kaksikielinen, on se luonnollisista syistä joutunut työskentelemään enemmän suomenkieliselä taholla. Myös ruotsiksi on kuitenkin ilmestynyt melkoinen joukko lautaskirjoja - pääasiassa pienen Parthenonin kustannusliikkeen julkaisemina Hälsingborgissa - ja niitä ovat suuremmat kirjakaupamme välittäneet meillemkin. Viimeisin lisäys on Wilbert B. Smithin kirja "Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder" (Kustannusliike Parthenon, Hälsingborg 1966, 77 sivua, hinta mk 13,40) - kirjanen, joka monelta näkökannalta on hyvä johdatus aiheeseen.

Wilbert B. Smith (+1962) oli sähkötekniikan insinööri ja myöhemmin elämänsä aikana Kanadan tietoliikenteen palveluksessa teleteknisen osaston päällikkönä. Hänellä sanotaan olleen virallisesti lupa käyttää hyväkseen kokonaista erilaisten valtiollisten mittausasemien ja laboratorioiden verkostoa tutkimuksiaan varten, jotka koskivat tunnistamattomia lentäviä esineitä ja niihin liittyviä painovoiman, geomagnetismin ym. periaatteita. Suunnitelma kulki nimellä "Project Magnet" ja oli siis puolivaltiollinen yritys - ensimmäinen lajissaan.

Smithin kirja on tulos kymmenen vuoden kokemuksista, ja se sisältää esim. seuraavat kappaleet: Materian koossapitävät voimat, Suurenmoinen kosminen suunnitelma, Ihmisen viidet kasvot. Smith on mielestään löytänyt täysin objektiivisia todisteita sille, että lentävät lautaset tulevat Maan ulkopuolelta ja että ne kulkevat periaatteiden mukaan, jotka ilmaisevat paljon kehittyneempää tiedettä kuin meidän - niin kehittyntä - tai niin yksinkertaista - että tiedemiehistä näyttää aluksi aivan mahdottomalta käsittää mistä on kysymys. Smith on tehnyt myös perinpohjaisen tutkimuksen lukuisista "kontaktikertomuksista" - kertomuksista, joissa Maan ihmiset kuvailevat kohtaamisista avaruushimien kanssa. Smith tulee tässä siihen johtopäätöseen, että ei tosin voi luottaa kaikkiin kontaktikertomuksiin, mutta on kuitenkin suuri joukko sellaisia kertomuksia, jotka vertailevassa tutkimuksessa ovat osoittaneet sellaista yhtäpitävyyttä yksityiskohtia myöten, ettei yhtäpitävyyttä voida selittää olemattomaksi. Henkilöt eivät todistettavasti ole myöskään olleet yhteydessä toisiinsa.

Smith selostaa, kuinka hän näiden kontaktihenkilöiden välityksellä on avaruudesta saanut mm. monien laitteiden rakennusperiaatteita, joilla hän on voinut osoittaa esim. että Newton ei lainkaan ole sanonut viimeistä sanaa painovoimasta ja että meidän käsityksemme ajasta on väärä - myös Einsteinin suhteellisuusteorian mukaan. Toisin sanoen tieteen perussuureet, sellaiset kuin aika, nopeus, etäisyys, massa ja energia täytyy selvittää ja määritellä uudelleen - eikä pitää niitä tiettyinä suureina kuten tähän asti. Tieteel-

lisissä päätelmissämme ei tietystikään ole mitään suurempia virheitä; on vain kysymys siitä, että kun perusteet - perussuureet - ovat virheellisiä, on tulos sitten sellainen matemaattinen hirviö kuin nykyinen tieteemme on, kun pitäisi osata selvittää erilaisia ilmiöitä. - Avaruudesta saamme nyt kuitenkin kuulla, että asiayhteydet ovat paljon yksinkertaisimpia kuin mitä olemme kuvitelleet. Kyetäksemme oivaltamaan tämän meidän täytyy kuitenkin vapauttaa itsemme siitä henkisestä painolastista, jonka tähänastiset luulomme ja käsityksemme muodostavat. Smithin mukaan:

"Aloin ensimmäistä kertaa elämässäni käsittää, että perusajatus maailmankaikkeudessa on kaiken ykseys. Tieteet, filosofia, uskonto, materia, energia ovat kaikki saman jalokiven särmiä, ja ennenkuin voi arvostella jotakin näistä särmistä, täytyy oppia perusteellisesti tuntemaan itse tämä säihkyvä jalokivi."

Tämä päätelmämme perusteiden uudelleen arviointi ei siis koske ainoastaan materiaalistien tieteiden aluetta, vaan yhtä hyvin ihmisten välistä ja uskonnollista aluetta. Uudelleensyntymisen evankeliumia on varmasti julistettu pian 2000 vuotta, ja uskonnon piirissä avaruusihmisten sanoma tuskin sisältääkään mitään uutta - ero on vain siinä, että he elävät päivästä päivään universaalisten totuuksien mukaan, jotka myös me hyvin tunnemme, mutta joita emme vielä onnistu yhtä hyvin soveltamaan. Ehkä kuitenkin olisi jokapäiväisen aherruksemme keskellä innoittavaa saada tietää, että on olemassa niitä, jotka todella pysyvästi osaavat elää näiden universaalisten lakien mukaan. Ehkä myöskin on lohdullista tietää, että emme ole yksin.

"Ihmiskuntaa, joka on uskomattoman vanha, on kaikkialla maailmankaikkeudessa. Kun se nyt esiintyy fyysisessä muodossa, on se vain yksi monista ilmennyksistä kehityksen polun varrella. Meidän sivistyksemme täällä maanpinnalla on vain yksi monista, jotka ovat olleet ja menneet. Tämä planeetta on monta kertaa asutettu siirtolaisilla "jostakin", ja nykyinen ihmiskunta on sentähden sukua heille. Onko ihme, että he ovat kiinnostuneita meistä?

Oikeaoppisesti ajattelevista tämän täytyy tuntua kummalliselta, mutta ei läheskään niin kummalliselta kuin heistä tuntuu meidän käsityksemme kehityksestä. - Voidaan luonnollisesti nyt asettaa kysymys, miksi nämä ihmiset, jos he ovat veljiämme ja ovat kiinnostuneita menestyksestämme, pysyttelevät näin piilossa. Olemme saaneet vastauksen tähän kysymykseen: On universaalinen laki, joka takaa jokaiselle yksilölle täyden riippumattomuuden ja täyden valinnanvapauden, kun on kysymys kokemuksen hankkimisesta ja niiden kautta oppimisesta. Kehelläkään ei ole oikeutta sekaantua toisen asioihin. Itse asiassahan Jumalan Kymmenen Käskyä ovat juuri määräys senkaltaista sekaantumista vastaan. Jos rikomme tätä lakia, saamme itse vastata seurauksista, ja pienen harkinnan jälkeen huomaamme pian, että maailmamme surkea nykyinen tila on välitön seuraus siitä, että olemme rikkoneet tätä lakia."

Lautaskirjallisuutta on mahdoton luokitella. Se ei mahdu siihen ryhmittymiseen, jota kirjakaupat käyttävät. Se kuuluu alueelle, jota kutsumme todellisuudeksi, vastakohtana mielikuvitukselle. Englanniksi puhutaan New Age Literature'sta - ehkä näemme jo erään aikakauden lopun; lentävien lautasten ilmaantuminen merkitsee Uuden Ajan alkamista - vesimiehen aikakautta, kuten jotkut ihmiset sitä kutsuvat.

Jos niin olisi, alkäämme antako hajoavan "vanhan ajan" lamaannuttaa itseämme, vaan käykäämme innostuneesti rakentamaan uutta aikaa - universaalisen veljeyden aikaa - universaalisen sanan varsinaisessa merkityksessä.

Maurice Massen kokemuksesta

Viime vuonna heinäkuun 1 päivänä klo 5,30 oli Maurice Masse tapansa mukaan lavendelipellollaan lähellä Valensolea. Hän oli aikeissa käynnistää

traktorinsa, kun hän kuuli viheltävää ääntä, jonka alkuperää hän ei pystynyt määrittelemään. Tultuaan esiin edessään olevan sorakasan takaa hän näki noin 80 metrin päässä ihmeellisen muotoisen laitteen, joka oli laskeutunut hänen pellolleen. Ensin hän ajatteli kysymyksessä olevan helikopterin, mutta huomasi pian, ettei niin voinut olla. Mikä saattoi olla tuo esine, joka oli rugby-pallon muotoinen ja Dauphine-auton kokoinen ja jossa oli kupu päällä ja seisoi kuuden jalan varassa? Ehkäpä jokin kokeilulaite, hän ajatteli. Hän lähti kulkemaan esinettä kohti. Silloin hän huomasi esineen vieressä kaksi ihmismäistä olentoa, jotka olivat kumartuneina lavendeli-kasvien puoleen.

Huolestumatta Masse käveli olentoja kohti aikeissa puhutella heitä. Kun hän pääsi 5 - 6 metrin etäisyydelle olennoista, huomasivat nämä hänet, kohottautuivat ja toinen ojensi häntä kohti putken tai pistoolin tapaisen laitteen. Tällöin Masse ei pystynyt liikkumaan, vaan pysyi kuin naulittuna paikallaan. Myöhemmin häneltä kysyttiin, olisiko hän pystynyt huutamaan. Masse vastasi, ettei hän sinä hetkenä ajatellut huutamista, joten hän ei voi sanoa, olisiko hän pystynyt siihen.

Mutta Masse pystyi näkemään, mitä hänen lähellään tapahtui. Hänellä oli varsin paljon aikaa tarkastella noita kahta "pientä miestä". He olivat vartaloltaan 8-vuotiaan lapsen kokoisia, mutta heidän päänsä oli kolme kertaa niin suuri kuin normaali ihmisen pää. Heillä ei ollut hiuksia, iho oli sileä ja vaalea kuin lapsella - ainakin kasvojen ja pään iho, sillä muu vartalo oli eräänlaisen suojapuvun peittämä. Olentojen kasvot vastasivat suunnilleen ihmisen kasvoja, paitsi että suussa ei ollut huulia ja se näytti aukolta. Olentojen keskinäinen puhe oli epäselvää, eikä se näyttänyt tulevan siitä paikasta, joka vaikutti suulta. He katselivat Massea ja olivat ilmeisesti huvittuneita hänen vuokseen, mutta heidän katseensa ei ollut epämiellyttävä, vaan päinvastoin. He tekivät Masseen sellaisen vaikutuksen, ettei hän ollut tekemisissä hirviöiden

kanssa. Hetken kuluttua menivät olennot yllättävän vikkelaasti takaisin laitteeseensa liukuoven kautta. Sitten laite kohosi ilmaan länsisuuntaan suunnattomalla nopeudella miltei 45 asteen kulmassa, jolloin kuului samanlainen vihellys kuin sen tullessakin. Se ei jättänyt jälkeensä savujuovaa.

Tämän jälkeen kesti vielä 15 minuuttia, ennenkuin hän pystyi liikuttamaan lamaantuneita jäseniään. Myöhemmin paikalta löydettiin 60-80 cm syvä kolo, jonka ympärillä maa oli kovaa kuin sementti. Tapahtuman jälkeisinä päivinä Masse tarvitsi 12 - 14 tunnin unen, vaikka hän ennen tapausta oli nukkunut aivan normaalisti (4 - 5 t/vrk.). Mainittakoon, että Maurice Massen kertoman mukaan olivat jotkut niistä lavendeleista, jotka lautasen laskeuduttua olivat lakastuneet, sittemmin vironneet ja tulleet jopa kauriimmiksi ja suuremmiksi kuin muut lavendelit keskimäärin.

Tapauksesta on suoritettu Ranskassa varsin tarkat tutkimukset ja yleisesti ollaan sitä mieltä, että jotakin todella on laskeutunut Maurice Massen pellolle. Tätä mieltä on esim Jacques Vallee, tunnettu ranskalainen, nykyään USAssa asuva UFO tutkija. Tarkempia tietoja tapauksesta saa Flying Saucer Review'n numeroista marras-jouluk./65 sekä touko-kesäk./66.

''Pieni vihreä mies''

Seuraavassa esitän pääpiirteitä eräästä tapauksesta, joka sattui Luumäellä elokuussa vuonna 1965. Tapauksen todistajina on kaksi erittäin hyvin tuntemaani henkilöä, jotka kuitenkin ymmärrettävistä syistä haluavat esiintyä nimettöminä. Sen tähden käytän näistä silminnäkijöistä tässä vain symboleja A ja B. He ovat molemmat luotettavia henkilöitä ja voidaan pitää varmana, että heidän kertomuksensa on täyttä totta. Tapaukseen ei liity minkäänlaisia lentolautas- tai UFO havaintoja, mutta monet seikat viittaavat kuitenkin

siihen suuntaan, että A:n ja B:n näkemä tunnistamaton pieni mies ei ollut kotoisin tältä planeetalta.

A ja B olivat tuona kauniina elokuun päivänä eräiden muiden mukana poimimassa mustikoita metsästä, jossa hyvin harvoin liikkuu ihmisiä. Suunnilleen puolenpäivän aikoihin A alkoi kuulla läheisen mäen päältä outoja ääniä, jonkinlaista suhinaa ja "puputusta", mutta hän ei kuitenkaan voinut nähdä mitään erikoista äänen suunnassa. Jonkin ajan kuluttua hän katsoi uudestaan samaan suuntaan, ja nyt alkoi jo näkyäkin. Noin 200 metrin päässä mäellä seisoi pieni ihmisolento, joka katseli suoraan A:ta kohti. Jonkin aikaa A ja tämä olento tuijottivat toisiaan, kunnes tämä pieni muukalainen lähti kulkemaan A:ta kohti. Muukalaisen pituus oli tuskin metriäkään, mutta silti sen pää ja hartiat näyttivät olevan kuin voimamiehellä. Kun olento lähti liikkeelle, se hoippui aluksi jonkin verran, mutta saavutti pian tasapainon ja lähestyi vakain askelin A:ta, joka katseli kuin halvaantuneena lähestyvää olentoa, jonka kasvot olivat porkkanan väriset ja jolla oli koko ruumiin peittävä, ihonmyötäinen, vihreä puku yllään. Pikku mies muutti pian kulusuuntaansa ja tuli pienen suon reunaan, jossa se merkillisellä tavalla hävisi A:n silmistä. Henkilö B joka myös oli huomannut pienen miehen, kertoi kuitenkin edelleen nähneensä sen. B näki kuinka pikku mies tuli juosten aivan lähelle A:ta (ja allekirjoittanutta, joka ei tiennyt koko tapauksesta mitään, vaan poimi kaikessa rauhassa mustikoita noin 10 metrin päässä A:sta). Eräiden merkillisten liikkeiden jälkeen pikku mies katosi ihmeellisesti myös B:n silmistä.

Ihmeellistä tapauksessa on myös se, ettei A pystynyt millään tavalla ilmoittamaan allekirjoittaneelle pienen miehen ilmestymistä, vaikka olimme aivan lähellä toisiamme. Itse asiassa kului noin puoli vuotta ennenkuin A pystyi kertomaan merkillisestä kokemuksestaan, ja vasta tällöin selvisi myös, että B oli nähnyt saman "pienen vihreän miehen".

Tapani Kuningas

● Otteita Gordon Greightonin kirjoituksesta

Three More Brazilian Cases (Flying Saucer Review 3/67)

Kirjoittaessaan äskettäin ilmaistaakseen tyytyväisyytensä erikoisnumerosta The Humanoids tri Bühler liitti mukaan hänen SEEDV Bulletin'ssa (N:o 10 heinäkuu/1959), joka - kuten hän korostaa - sisältää joitakin kiintoisia tapauksia, joista en ollut kuullut ja joista ei varmasti koskaan ole mainittu Flying Saucer Review'ssa. Kaksi näistä tapauksista, jotka sisältävät väitettyjä kontakteja, tri Bühler tutki henkilökohtaisesti, kun taas kolmannen, johon liittyi psykologisia ja hypnoottisia piirteitä, tutki tunnettu brasilialainen lehtimies ja UFO-tutkija Joao Martins. Esitän näistä tapauksista tarkan käännöksen ja joitakin lisähuomautuksia.

Paraida do Sul: elokuu 1958.

Tri W. Bühlerin tutkimus ja raportti.

Silminnäkijä L. (tri Bühler ei ilmaissut hänen nimeään) kertoi asuneensa noin 30 km:n päässä Paraida do Sul'sta Rio de Janeiron valtiossa. Ko. päivänä hän havaitsi ollessaan lähellä taloaan loistavan esineen, joka laskeutui äänettömästi ja näytti tulevan häntä kohden. Se laskeutui maahan ja hän kuuli siitä neikon viheltävän äänen. Kun hän lähestyi sitä, hän näki pienen pyöreän luukun avautuvan aluksen alaosassa, ja luukusta tuli näkyviin miehen pää, olkapäät ja yläruumis. Mies hymyili hänelle. L:n ensimmäisenä ajatuksena oli pötkiä pakoon, mutta niin suuri oli hänen pelkonsa, että hänen jalkansa eivät totelleet. Mies tuli ulos aluksesta ja lähestyi häntä. Käveltyään muutaman metrin mies poimi maasta kiven ja näytti tutkivan sitä. Sitten hän ojensi avonaisen kätensä L:ää kohti, joka ei ymmärtänyt eleen merkitystä. Tämän jälkeen vierailija

osoitti sormellaan eteensä, mutta jälleen L:llä ei ollut aavistustakaan, mitä hän tarkoitti. L. seisoi siinä ihmetellen tarkoitettiko vierailija eleillään kukkuloita vai puita vai jotakin muuta maiseman piirrettä.

Vielä kerran mies teki eleen aivankuin olisi halunnut saada L:ään yhteyden ja sitten - tehden vastenmielisyyttä tai kiukkua kuvaavan liikkeen - kääntyi pois päin L:stä ja käveli takaisin alukseen, joka hetken kuluttua kohosi ilmaan, aluksi hiljaa ja sitten nopeasti taivaalle kadoten.

L. kertoi tri Bühlerille, että mies oli "komea", hänellä oli pitkä vaalea tukka, kirkas vaaleanpunainen iho, ei lainkaan partaa, ja hän oli n. 1,72 m pitkä. Hänellä oli yllään jonkinlainen vaalea kokoasu, jossa ei ollut taskuja eikä saumoja. Mies ei puhunut lainkaan tapauksen aikana; hän käytti vain elekieltä. L. kertoi aluksen olleen keltaisen ja kullanvärisen ja siinä oli neliömuotoisia aukkoja ympäri reunaa. Näistä aukoista tuli "heikkoa valkoista savua". Alus "näytti muodostuvan kahdesta osasta, jotka olivat kuin vateja".

Jälleen kerran, vaikka alus itse selvästi vaikuttaa aivan erilaiselta, tunnen, että rehellisyyden nimessä olisi kiinnitettävä huomiota siihen täydelliseen samankaltaisuuteen, joka ilmenee ko. vierailijan ja Adamskin kuvaileman "venuslaisen" välillä. Tämä on siten k u u d e s "pitkätukkaisten miesten" tapaus Etelä-Amerikassa. Huomaa, ettei tämä mies puhunut, kuten L. kertoi. Myöskään Adamskin mies ei puhunut, vaan hänen täytyi - kuten Adamski kertoi - käyttää elekieltä.

Bahia huhtikuun 24. 1959.

Hra Joao Martins'in tutkimus ja raportti Brasilian Atlantin rannikolta.

Huhtikuun 24 päivänä silminnäkijä hra Hélio Aguiar kävi tapaamassa ystäväänsä Brasilian Laivaston kuudennen rykmentin paikallisilla parakeilla. Kuten hän itsekin, on myös hänen ystäväänsä perehtynyt hypnotismiin ja metafysiisiin kysymyksiin. Silminnäkijä

lainasi laivastoystävänsä moottoripyörän ja lähti sillä vierailemaan joidenkin sukulaistensa luona, jotka asuivat lähellä Amaralinaa. Hänellä oli mukanaan kamera, sillä hän aikoi ottaa valokuvia veljenta sisarenpojistaan.

Kun hra Aguiar saapui Piata'ksi kutsuttuun paikkaan, näki hän mustan täplän taivaalla, ja luuli sitä alkuun näköhäiriöksi. Mutta kun se tuli lähemmäksi, hän huomasi, että se oli ääri viivoiltaan terävä ja tuolloin hänen moottoripyöränsä pysähtyi. Istuen liikkumattomana pyöränsä päällä hän näki nyt, että esine oli hopeanhohtoinen kiekko. Sen toisella puolella oli kupoli, jonka ympärillä oli aukkoja tai ikkunoita ja niistä pisti esiin lukuisia yhdensuuntaisia putkia. Siinä oli myös erikoisia merkkejä ja symboleja, joita hän ei pystynyt kiinnittämään muistiinsa. Toinen kiekon pinnoista (epäilemättä alapuoli) oli tasainen ja siinä oli "neljä pientä ulkonevaa puolipalloa". Siinä oli myös joitakin tummia merkintöjä, aivankuin symboleja, ja hän pystyi näkemään ne paremmin. Hän otti aluksesta kolme valokuvaa.

Kun silminnäkijä otti kuvia, teki esine taivaalla "surmansilmukoiden" kaltaisia liikkeitä. Kaksi otetuista kuvista esitti tasaista alapuolta, kolmannessa oli kupoli näkyvissä.

Ottaessaan kuvia hra Aguiar alkoi tuntea outoa painetta aivoissaan ja hänet valtasi edelleen kehittyvä hämärätila. Hän tajusi heikosti aivankuin joku olisi käskennyt häntä kirjoittamaan jotakin muistiin. Hän oli aivankuin hypnotisoitu. Kiertäessään filmirullaa neljättä kuvaa varten hän menetti tajuntansa siitä mitä tapahtui. Kun hän tuli tajuihinsa, hän makasi moottoripyörän päällä ja UFO oli kadonnut. Vasemmassa kädessään hänellä oli paperinpalanen, joka oli ollut hänen taskussaan (sen toisella puolella oli risti ja ympyräpeli, jota hänen lapsensa olivat pelanneet), ja oikeassa kädessään hänellä oli kynä.

Paperissa luki portugaliaksi ja hänen omalla käsialallaan kirjoitettuna sanoma: Lopettakaa kokonaan sotai-

sia tarkoituksia varten suoritettavat atomikokeet. Maailmankaikkeuden tasapaino on uhattuna. Pysymme valppaina ja valmiina puuttumaan asiaan.

Ennenkuin tutkimme tämän kertomuksen sisältöä, on meidän aruksi huomattava, että silminnäkijä on myöntänyt olevansa kiinnostunut hypnotismista. Skeptikot ehdottavat sen vuoksi, - emmekä voi syyttää heitä siitä - että miehen ystävä laivastossa oli hypnotisoinut hänet ja oli siirtänyt koko tapauksen hänen mieleensä.

Emme voi olla varmoja, ettei näin ollut asia. Olettaen toisaalta, että tapaus on aito ja todellinen, on meidän muistettava, ettei Brasilia ole vielä atomivalta eikä se ole etulinjassa nykyisessä kiistassa, jossa päätetään ihmisyyhteisön tulevaisuudesta tällä planeetalla (vaikkakin USAn uskollisena liittolaisena sen asennoituminen tuossa kiistassa ei liene epäselvä). Niinpä olemme pakotettuja ihmettelemään, miksi ketkään ei-maanpäälliset olennot, jotka tarkkailevat maapalloamme, pitäisivät tarkoituksenmukaisena välittää kehoituksensa brasilialaiselle kadunmiehelle. Ehkä vastaus on, että sellaisia varoituksia on annettu sekä USAlle että NL:lle sekä muille maille. Mutta uskovatko vierailijamme niin paljon tuntemattomien ja merkityksettömien kansalaisten vaikutukseen, että he kuvittelevat "sanomansa" saavuttavan hallitsijamme tällä oudolla tavalla? Miksi sitä ei voisi välittää suoraan maapallomme johtomiehille? Tähän kysymykseen voidaan vain vastata: Kuinka tiedetään, ettei näin ole jo tapahtunut, ja useinkin? En sano, että niin on tapahtunut. Minulla ei ole siitä tietoja. Painotan vain, että jos niin on tapahtunut, olisi melko lapsellista puoleltamme kuvitella, että valtioiden johtajat olisivat koskaan kertoneet meille siitä mitään.

Henkilökohtaisesti uskon, että koska on ollut niin monia väitettyjä tämänkaltaisia "varoituksia", joiden on sanottu olevan peräisin UFOjen ohjaajilta, niin huolimatta kaikesta skeptillisestä ja rikkiviisaasta puheesta "atomiajan neuroosista" meidän olisi tarkasteltava kaikkia ilmoituksia todella huolellisesti. Huo-

mattakoon esimerkiksi, että tämmälleen sama "sanoma" annettiin amerikkalaiselle näyttelijälle Stuart Whitmanille suuren New Yorkin pimennyksen aikana (kts. sivu 10 F.S.R 6/66)

Muita henkilöitä, joilla ei ole poliittista vaikutusvaltaa ja jotka ovat väittäneet saaneensa "varoituksen", ovat mm. Adamski ja Allingham sekä huomattava määrä vähemmän tunnettuja "kontaktihenkilöitä", useimmat heistä amerikkalaisia. Voidaan myös muistaa kirjoitukseni F.S.R:ssä 6/66, jossa kerroin venäläisestä naislaskuvarjohyppääjästä, joka sanoi joutuneensa "kaapatuksi" ilmassa ja "saaneensa sanoman viettäväksi viranomaisille", ja kertomukseni varoituksista, jotka italialainen Eugenio Siragusa on väittänyt saaneensa, F.S.R 1/63.

Koska emme voi tällä hetkellä saada selville, onko brasilialaisen hra Aguiarin kertomuksessa lainkaan totuutta, voimme vain panna sen muistiin samassa hengessä kuin hra Joao Martins, kun hän julkaisi sen O Cruzeiroissa. Ehkäpä tiedämme jonakin päivänä totuuden.

Mitä tulee tässä tapauksessa nähdä väitettyyn alukseen, huomattakoon, että se näyttää olevan paljon matalampaa ja litteämpää tyyppiä kuin "Adamskin kello" (tyyppi, jonka olemassaolosta on loistavia todisteita, olkoot Adamskin valokuvat sitten väärä tai ei) ja että kolmen alapuolella olevan puolipallon sijasta siinä on niitä neljä. Olisi todella mielenkiintoista nähdä alkuperäiset valokuvat. Luulen, että sen perusulkomuoto muistuttaa sitä esinettä, jonka englantilainen poliisi Colin Perks väittää nähneensä klo 4.10 aamulla 7.1. 1966 Wilmslow'ssa, muutamien mailien päässä Jodrell Bankin radioastronomisesta laitoksesta.

...kuka tai mikä yrittää ehkä tulla esiin ja pitää meihin yhteyttä ja kuka tai mikä on taipuvainen estämään sellaisen yhteyden? Kun tiedämme vastauksen tämän tyyppiin kysymyksiin, saatamme olla lähellä sitä tietoa, keitä me olemme ja mikä on olemassaolomme tarkoitus. Sillä välin voimme hetkisen mieltä sellaisen asioiden mahdollista merkitystä kuten kristillistä käsitystä ih-

Summary in English

In this issue of the "VIMANA" there are many articles that touch upon the important aspect of the UFO-investigation, the humanoids and UFO-entities. We present the cases of Lonnie Zamora and Maurice Masse, which although well-known in many countries are nearly unknown here in Finland. Besides we present some other similar cases that have occurred in the USA and Brazilia and also an interesting story about "a little green man", who was encountered here in Finland by a father and his son. We shall give the translation of that story at the end of this summary. In Finland we have also some other cases in which possible UFO-entities have been seen. We shall try to give some details in the future issues of the "VIMANA".

In the editorial The Finnish Interplanetist Society wants to point out that because of the great amount of reliable UFO-sightings all over the world the existence of extraterrestrial spaceships cannot be denied. Further it is probable - but only probable - that some persons have seen UFO-entities or even been in contact with them. We should examine very carefully all contact-reports because they are a part of this phenomenon.

If UFO's really are extraterrestrial spaceships so it is possible that we could learn from "space-people" many interesting and valuable things about Science, Philosophy and Religion. The mere fact of their existence could change many of our opinions. A contact with them would be something new and unique in this world and because of its uniqueness it would have a great influence upon all walks of life.

Last year Parthenon, Hälsingborg, Sweden, published a collection of lectures by the late Wilbert B. Smith.

This book, "Flygande tefat och deras drivmetoder", is reviewed by Joel Rehnström in this issue. We have also an interesting article by Adrian Buckling, a lawyer, who in his article (originally published in Rhein-Zeitungen 9.12.1966 and in UFO-Nachrichten 1/67 under the title Erdenrecht und Weltraumrecht) presents some views about the legal problems which may arise when encountering extraterrestrial beings in space. During this summer there has been some UFO-activity in Finland, especially in the northern parts of our country.

"The Little Green Man"

In the following will be related the principal traits on an event happening at Luumäki in August 1965. The incident was testified by two exceedingly well known persons, who for comprehensible reasons, anyway, wish to remain anonymous. These eye-witnesses, therefore, will be herein referred to by the letters A and B. Since they are both reliable persons what they have narrated may held perfectly true. The incident is neither associated with any experience relative to flying saucers nor UFO, though many circumstances point in the direction that the strange little man seen by A and B was not a terrestrial being.

On a lovely day in August A and B together with some friends were picking whortleberries in a seldom frequented part of the forest. By about noon A began to hear some sort of peculiar murmuring and "bubbling" sounds from the top of a nearby slope, though he could not detect anything unusual in the direction of the sound. After some time A again looked in the same direction and he now saw, at a distance of about 200 metres, a small manlike being standing on top of the slope, looking straight towards him. This being and A for some time stood staring at each other and then the little strange visitor started to walk towards A. The stranger hardly was 1 metre in height, yet its head and

shoulders appeared to be like those of a strong man. When this alien being started to move, it to begin with seemed to totter just a bit, but it soon gained its balance and with firm steps walked straight towards A, who like one paralyzed stood looking at the approaching strange visitor whose face was carrot red and whose body was covered by a skintight green apparel. The little man, however, soon changed its direction and so reached the edge of a small bog, where it just disappeared and was no longer anywhere to be seen. B, who had also noticed the little man, anyway, told he had seen it later on too when it came running quite close to A (and to me, the undersigned, who knew nothing of the event, but continued quite calmly to pick whortleberries about 10 metres off A). After a few strange movements the little man in a curious manner disappeared to the vision of B, also.

A peculiar thing also was that A was utterly incapable in any way to draw my attention to the appearance of the little man, though we were quite close. Also, more than half a year passed before A could make himself tell about his strange experience and it only then was found out that B had also seen the same "little green man".

Tapani Kuningas.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O.Box 10101, Helsinki 10, Finland.

U Thant ja UFO kysymys

Tunnettu amerikkalainen "NEW YORK POST"in kolumnisti Drew Pearson kirjoitti seuraavan mielenkiintoisen uutisen (UFO-Nachrichten elok. 1967):

New York 27.6.1967

Lähi-Idän kriisin aikana ehti YK:n pääsihteeri U Thant tehdä jotakin hyvin tärkeätä: hän sai aikaan, että eräs sen teorian kannattaja, jonka mukaan lentävät lautaset - UFOt - tulevat toisilta planeetoilta, piti puheen YK:n ulkoavaruusvaliokunnan kokouksessa. Lähi-Idän sota puhkesi 5.päivänä kesäkuuta. 7. päivänä puhui tri James E. McDonald Arizonan yliopistosta YK:n avaruusvaliokunnan edessä. Hän on täysin vakuuttunut UFOjen olemassaolosta ja uskoo, että ne ovat alkuperältään ei-maanpäällisiä ja että niillä on tehtävänä tutkia Maata. Hän kääntyi samoihin aikoihin tästä aiheesta "Amerikan sanomalehtikustantajain liiton" ja "Meteorologisen yhdistyksen" puoleen Washingtonissa.

On erittäin kiinnostavaa, että U Thant tunnusti ystävilleen, että hän pitää UFO-kysymystä Vietnamin sodan jälkeen tärkeimpänä kysymyksenä. Tämän lausunnon U Thant antoi ennen Lähi-Idän sotaa eikä tiedetä, minkä arvoiseksi hän arvioi tämän viimeisimmän kansainvälisen välikohtauksen UFOihin nähden.

Suomeksi ilmestynyttä UFO-kirjallisuutta

kirja kertoo:

- Yllättäviä paljastuksia avaruusmatkailusta
- Suurten värähtelynopeuksien maailmoista
- Ystäviemme elämästä avaruusaluksilla

Desmond Leslie - George Adamski:
Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa.
(loppuunmyyty)

George Adamski:
Olen ollut lentävällä lautasella.

Daniel W. Fry:
Lentävät lautaset kertovat.

VIMANA

3-4
1967

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Erähonka
os. Puuppola

Kotka Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"
Tapani Kuningas
os. Uro kk.

Pori Jarl Lund
os. Valtak. 5 D

Seinäjoki Runar Smedlund

VIMANA

1967

3-4

UFO-KONGRESSI

7. KANSAINVÄLINEN UFO-TUTKIJOIDEN MAAILMANKONGRESSI

pidettiin Mainzissa, Länsi-Saksassa 3 - 6 päivinä marraskuuta. Kongressiin osallistui kolme yhdistyksemme jäsentä: Anja ja Jarl Lund Porista sekä Aili Nurmiaho Helsingistä.

Kongressiin oli saapunut alan harrastajia kaikkiaan 19:sta maasta. Mainzin Konserttitalon sali täyttyi lähes ääriään myöten innokkaasta kuulijakunnasta, halleihin ja käytäviin oli järjestetty laajat julkaisu- ja valokuvanäyttelyt.

Ohjelma oli varsin tiivis, kunakin päivänä kuultiin useita esitelmiä, joissa eri alojen asiantuntijat valottivat UFO-tukimusta oman erikoisalansa näkökulmasta. Pääesitelmöitsijöinä olivat prof. Hermann Oberth, rakettitieteen "isä", sekä amerikkalaiset Colman VonKeviczky ja Frank E. Stranges. Ohjelmaan kuului myöskin lähes kaksi tuntia kestävä Amerikassa valmistettu elokuva "Totuus lentävistä lautasista".

- Kongressissa pidetyt esitelmät julkaistaan kirjana, tarkoituksenamme on saada ainakin osa esitelmistä suomennettuina julkaistuiksi.

Pekka Teerikorpi: _____

AIME MICHEL'in KÄSITYKSISTÄ

Tunnetuimpia uranuurtajia UFO-tutkimuksen alalla on ranskalainen insinööri Aime Michel, joka 1950-luvulla kirjoitti erinomaiset teoksensa *The Truth about Flying Saucers* ja *Flying Saucers and the Straight-Line Mystery*. (Jälkimmäisestä kirjasta on otteita *Lentolautaslehdessä* 2/63)

Viime vuoden lopulla ilmestyneessä *Flying Saucer Review'n* erikoisnumerossa *The Humanoids* oli hänen kirjoituksensa *The Problem of Non-Contact*, joka käsittelee kysymystä siitä, miksi ei ole suoranaista yhteyttä UFO-ilmiötä aikaansaavan järjestelmän ja Maan ihmiskunnan välillä. Hän ei tarkoita yhteydenpidolla vain jotakin yhteyttä ja rajoitettua, muutamien yksilöiden tapaamista, vaan mahdollisimman täydellistä, kaikilla tasoilla ja kaikilla kuvittelavissa olevilla aloilla tapahtuvaa kanssakäymistä, sellaista, joka vallitsee esim. kahden YK:n jäsenvaltion kesken. Hän kirjoittaa:

"Ensimmäinen ilmeinen tosiseikka on, että sellainen yhteys ei vallitse ihmiskunnan ja sen X-järjestelmän tai niiden X-järjestelmien välillä, jotka ovat vastuussa UFO-ilmiöstä tai -ilmiöistä."

"... ilmeinen tosiseikka on, että jos X-järjestelmä on moninkertainen (jos sillä on useita alkuperiä tai osapuolia), niin ne kaikki noudattavat yhtäläisesti, sikäli kuin voimme havainnoista päätellä, yhtä määrättyä lakia, nimittäin yhteydenpidon välttämistä."

"... ilmeinen tosiseikka (jonka sinänsä tämän probleeman olemassaolo osoittaa) on, että fyysillinen kontakti on mahdollinen. Me todellakin näemme niitä melko usein, joskus kuulemme niiden äänen ja jotkut meistä ovat koskettaneet niitä." (En. lauseessa voimme ilmeisesti ajatella tarkoitetun joko UFO-ilmiötä "lentävää lautasta" tai sen ohjaajaa, humanoidia.)

Edellä mainituista ja eräistä muista lauseista Aime Michel johdattelee lukijan erilaisten mahdollisuuksien pariin, joista seuraavassa lyhyesti.

Eräät hänen esittämistään mahdollisuuksista kuulostavat suoraan Science-Fiction-romaaneista otetuilta, mutta ne eivät ole täysin perusteettomia.

Michel sanookin: "Ufologiassa on tapana ajatella kaikkea ja olla uskomatta mihinkään."

On mahdollista, että kaikki mitä näemme, ovat robotteja (biologisia tai ei-biologisia), jotka on valmistettu määrättyä tehtävää varten, samalla tavalla kuin me olemme kehittäneet lypsylehmiä, vahvikoiria jne. Tehtävä (meille tuntematon) ei käsitäisi yhteydenottoa meihin. Tämän mukaan siis he, jotka ovat alkujaan vastuussa UFO-ilmiöstä, eivät ole täällä. Tämän hypoteesin puolesta puhuvat mm. eräät havainnot robotinkaltaisesti liikkuvista humanoideista.

Useimmissa tapauksissa ovat UFOjen ohjaajat olleet täysin ihmisen kaltaisia tai humanoideja (miltei ihmisen kaltaisia). Eräs humanoidien ryhmä, pienet "kurpitsapäiset" (pumpkinheaded) olennot (kts. esim. edellisessä numerossa Maurice Masse'n tapaus samoin Tapani Kuninkaan kirjoitus "Pieni vihreä mies") tuovat mieleen mahdollisen kiihdytetyn ihmiskunnan kehityksen tuloksen, jolloin aivot ovat kovasti kehittyneet ja muut elimet (leuka, suu, nenä jne) ovat surkastuneet. Tämä osaltaan kannattaisi joskus esitettyä, mielikuvitukselliselta tuntuvaan teoriaan tulevaisuuden ihmisen vierailusta nykyajassamme.

Näissä kummassakin tapauksessa olisi turha spekuloida yhteydenpidon puutteen syytä, koska tällaisen käyttäytymisen motiivit olisivat hypoteettisesti aikamme ihmisen psykologisen työvälineen, järjen, ulottumattomilla. Tämä johtuisi siitä, että suuriaivoisen (moniaivosoluisen) humanoidin ajatusmaailma ilmeisesti olisi paljon moninaisempaa kuin meidän. (Käsite "moninainen" viittaa siis tässä johonkin, jota tapahtuu ihmisen ajatusmaailmassa hänen aivosolujensa määrän lisääntyessä suhteessa kehon massaansa.)

Sitten on vaihtoehtoinen, yleisemmin tunnettu mahdollisuus: maanpinnalla nähdyt ohjaajat ovat todella juuri heitä, jotka ovat vastuussa UFO-ilmiöstä. Juuri he ovat tuo tuntematon järjestelmä X. Tällaisen ehkä luonnollisimmalta tuntuvan, muttei mitenkään itsestään selvän näkemyksen edustajia ovat väitetyt kontaktihenkilöt Adamski, Menger, Krasbedon, Angelucci jne., joiden väitteiden keskinäiset ristiriitaisuudet ovat kuitenkin johtaneet useimmat tutkijat skeptiseen asennoitumiseen heidän kokemustensa todellisuuteen nähden. (Ristiriitaisuuksien syyt voivat kuitenkin olla löydettävissä muualta kuin leimaamalla kokemukset epä-tosiksi; eräästä tällaisesta mahdollisuudesta myöhemmin.)

Täten olemme joka tapauksessa samassa tilanteessa kuin aloittaessamme tarkastelun: Jos yhteydenpitoa on olemassa, silloin ei ole kyseessä yhteys ihmiskuntaan kokonaisuutena. Kontaktihenkilöt voivat puhua henkilökohtaisesti yhteydestään, mutta ihmiskuntaa kokonaisuutena ajatellen ei yhteyttä ole.

"Sanon, että he pyrkivät välttämään yhteydenottoa, emmekä me, sillä jos voi laskeutua Socorroon (kts. edellisessä numerossa "Erään kuvion tarina"), voi laskeutua myös Yhdistyneiden Kansakuntien rakennuksen eteen". Usein jopa tiedemiesten esittämä

väite on: "Nämä olennot, koska heillä on niin kehittynyt teknologia, ovat pakosti järkeviä olennoita kuten me ja siksi, jos meillä olisi tilaisuus, me voisimme helposti ottaa yhteyttä heihin." "On kuitenkin huomattava", korostaa Aime Michel "ettei ole olemassa mitään tieteellistä määrittelmää sanalle j ä r k i (reason). Tekniikan historia kivikaudesta rakettiin ei osoita mitään epäjatkuvaisuuskohtaa, mikä osoittaisi järjen ilmestymistä. On vaikeata ymmärtää miksi

Australopithecus'-sta (eräs alkuihminen) alkanut jatkuva muuttuminen pysähtyisi meidän kohdallamme, koska se ei ole pysähtynyt tähän mennessä ja on todellakin koko ajan vain kiihtynyt. Ja jos se tulevaisuudessa jatkuu samalla tavalla, on vaikeata ymmärtää, miksi sen lopputuloksena ei voisi olla psyyken tasolla eroavuuksia, jotka saattaisivat olla jopa suurempia kuin nuo eroavuudet, jotka erottavat meidät Australopithecus'-sta ja tertiäärikauden kädellisistä imettäväisistä. Täten edellämainittu väite on vain pseudoajatus, sananparsa vailla mitään merkitystä."

Tämä johtaakin Aime Michel'in lauseeseen, joka saattaa osoittautua hyvinkin merkittäväksi:

"Vaikkakin me halukkaasti myönnämme, että ufologinen toiminta tuo esiin "yli-inhimillisen" (superhuman) ajatustavan, näyttää kuitenkin siltä, että useimmat meistä itsepintaisesti ovat näkemättä sellaisen "yli-inhimillisyyden" eittämätöntä sisältöä, nimittäin että siihen on aina kuuluva jotakin, mikä on käsittämätöntä ja että siihen on aina liittyvä toimintaa, joka meistä näyttää ristiriitaiselta ja mielettömältä."

Tämä saattaa olla syy siihen varsin sekavalta tuntuvaan ufologisen toiminnan ulkoiseen ilmenemiseen, joka omana aikanamme alkoi II maailmansodan jälkeen. Kun tunnustetaan UFOjen takana olevan ajattelun "yli-inhimillinen" piirre, ei täten omaksuttu suh-

tautuminen ole alistuva, vaan realistinen.

Tähän asti ei ihmisajattelua ole sovellettu "yli-inhimillisen" ymmärtämyksen käsitteeseen muuten kuin uskonnollisessa merkityksessä. (Vrt. teoriaan avaruusihmisten vierailujen vaikutuksesta ihmiskunnan uskontoihin.)

Ufologisen tutkimuksen erityinen vaikeus piilee juuri vaikeudessa ymmärtää "yli-inhimillistä" ilmiö-maailmaa pelkästään tieteen keinoin kaikkea mystiikkaa karttaen.

Edellä olevasta alleviivatusta lauseesta seuraa, ettei koskaan tulisi hyljätä mitään mielettömyytenä tai ristiriitaisuutena. Sellaiset pitäisi panna aina muistiin kuten kaikki muutkin tapaukset. On muistettava, että "yli-inhimillisen" luonteen ilmaisussa on aina odotettavissa jotakin, mikä vaikuttaa mielettömältä.

Aime Michel jatkaa: "Miksi näet niin paljon vaivaa ruokasi ja talosi puolesta", kysyi eräs kissoistani tässä eräänä päivänä. "Mikä mieleton määrä touhua, kun kaikki voidaan löytää likasangoista ja autojen alla on hyvää suojaa."

Edelleen: "Ehkäpä itse kontaktihenkilöitä olisi tutkittava uudelleen tästä näkökulmasta. Jos yhteydenottoa vältetään (kuten tehdään), eikö olisi paras keino estää tutkijoiden toimintaa suorittamalla mielettömiä yhteydenottoja."

Michel'in mukaan olisi myös tutkittava edellä mainittuja mahdollisuuksia silmälläpitäen niitä havaintoja, joita on tehty ilmeisesti maapallon koneiden kaltaiseksi naamioiduista laitteista.

Michel: "Joskus he ovat myös valmistaneet aluksen, jossa on maapallolla käytössä olevia tunnuksia ja merkintöjä. Eräät tapaukset on tarkistettu ja todettu täysin autenttisiksi. Mutta ne ovat niin mielettömiä (koska on ollut kyse naamioinnista), että ihmiset eivät uskalla puhua niistä. Mitään hyödyllisiä

tutkimuksia ei voida suorittaa niin kauan kuin mielettömyys (absurdity) aiheuttaa meissä komplekseja."

Ilmiön lopullinen rakenne saattaa olla kaiken inhimillisen ajattelun tuolla puolen. Ei kuitenkaan ole ehkä tarpeen tyydyttää tuollaiseen ajatteluun vastauksena kaikkiin UFO-ilmiötä koskeviin kysymyksiin. Lopullinen rakenne on ehkä jossakin kaukana, mutta voimme nykyisellä ymmärtämyksellämme saada esiin jotakin sellaista, josta on meille hyötyä juuri sellaisina kuin me olemme tällä hetkellä.

"Joka tapauksessa kaikella UFOja koskevalla spekuloinnilla voi olla vain yksi hyödyllinen tavoite: opettaa meitä vapautumaan kaikista haavekuvista, tietoisista ja tiedostamattomista, jotta pystyisimme näkemään vain tosiasiat. Loppu on hyödytöntä lasten leikkiä", lopettaa Aime Michel kirjoituksensa.

Edellä oleva yhteenveto Aime Michel'in ajatuksista kuvastaa osaltaan niitä uusia aaltoja, jotka käyvät UFO-tutkijoiden keskuudessa. Minua on ennenkaikkea kiinnostanut hänen esittämänsä lause "yli-inhimillisen" ajattelun ulkoisesta ilmenemisestä. Toistan tuon lauseen loppuosan, joka esiintyi edellä alleviivattuna, alkukielellä, koska kuten tunnettua käännetty ilmaisu saattaa johtaa lukijan väärään käsitykseen ilmaisun alkuperäisestä tarkoituksesta: ". . . the inevitable implication of such super-humanity: namely that it will always include a part that is incomprehensible, and will always display what to us are apparently contradictions and absurdities."

Mitä tarkoitetaan ristiriitaisuuksilla ja mielettömyyksillä UFOjen kohdalla? Ensinnäkin, eri ihmisillä saattaa olla erilaiset käsitykset jonkin toiminnan mielettömyydestä tai ei-mielettömyydestä. Mielettömyytenä em. lauseen ilmaisemassa merkityksessä saattavat jotkut pitää UFOjen ohjaajien "salamyhkäistä, kaikille järkeville ihmisille vierasta hiiviskelyä väitettyjen laskeutumispaikkojen tienoilla", lau-

sahdus, joka monesti kuullaan lähinnä skeptillisesti suhtautuvien suusta.

Ristiriitaisuutena pidetään usein sitä kirjavuutta, joka on UFOjen ohjaajien ulkomuotoa koskevissa kuvauksissa. Huomautettakoon kuitenkin, että tällaisten kuvausten lähempi tutkiminen paljastaa varsin selviä ryhmiä, joiden jäsenet ovat jokseenkin pienten poikkeavuusrajojen sisäpuolella. Toisaalta on **väärin sanoa**, että kuvailujen kirjavuus osoittaisi ristiriidan olemassaoloa, pikemminkin se saattaa osoittaa ilmiön moninaisuutta ja siihen liittyvän tuntemattoman syvyyttä.

Entä (julkisuudessa tunnetut) kontaktihenkilöt? On totta, että heidän kertomuksissaan on eräitä keskinäisiä ristiriitoja, joten ilman parempaa tietoa on tuskin edullista "hyväksyä" jotakin määrättyä kertomusta todeksi. Tunnen kuitenkin, että joillakin kontaktihenkilöillä on oma osuutensa UFO-tutkimuksessa ja että heidän kertomuksissaan esiintyneet ristiriidat vain syventävät ongelmaa. Vaikuttaa kuin heidän kertomuksiinsa sisältyisi aina kaksi kerrostumaa, toinen olennainen, toinen epäolennainen; riippuu ilmeisestikin meistä, kumpaan kiinnitämme huomiomme.

Erään mahdollisuuden ristiriitojen syystä esitti Aime Michel. Muitakin on. Ehkäpä me, joilla ei ole parempaa tietoa, voimme tässä vaiheessa tyytyä prof. Hermann Oberth'in toteamukseen 4. kansainvälisessä UFO-kongressissa Wiesbadenissa vuonna 1960 tapaamistaan kontaktihenkilöistä. Hän sanoi mm.: "Olen varma, että eräät heistä ovat todella kokeneet jotakin. Mitä se pohjimmiltaan on ollut, sitä en välitä ryhtyä arvailemaan."

Varsin yleinen käsitys George Adamskista (†1965) on nykyään, että hän todella on kokenut jotakin UFOihin liittyvää. Missä määrin hänen kirjansa kuvastavat todellisia kokemuksia, on tietenkin toinen asia. Toivomme voivamme VIMANAssa joskus

lähemmin käsitellä George Adamskia sellaisten tietojen valossa, joista tiedetään vain vähän Suomessa.

Soveltaisin vielä Michel'in esittämää lausetta parapsykologiseen ilmiömaailmaan, jossa tapaamme "mielettömiä", so. meille nykyisen tietämyksemme avulla ei-ymmärrettäviä tapahtumia; esim. ennaltanäkeminen ja ajatuksensiirto. Saattaa olla, että myös UFOihin liittyy jotakin, mitä me nimitäisimme parapsykologiseksi ilmiöksi.

Kaikki näyttää loppujen lopuksi viittaavan siihen, että "lentäviin lautasiin" sisältyy paljon muuta kuin mitä voimme pintapuolisesti ajatellen havaita. Oma aikamme on suurten muutosten kautta, mitä tulee tieteellisiin, yhteiskunnallisiin ja uskonnollisiin näkemyksiin. Millä tavalla UFOt liittyvät tähän kaikkeen? Tuntuu siltä kuin ihminen olisi saanut haasteen kohdata muuttumisen todellisuus "silmästä silmään". Riippuu meidän kyvystämme erottaa olennainen epäolennaisesta ja tuntea näyryyttä tuntemattoman edessä, voimmeko vastata henkisellä kasvullamme tuohon haasteeseen.

'Muukalaisia' Kanadassa

Ilmavoimat tutkii lentäviä esineitä

Kanadan ilmavoimat on tehos-
tanut lentävien lautasten tutki-
muksia Calgaryn alueella Alber-
tassa, kun seudulta on tullut jat-
kuvasti uusia tietoja väestöä pe-
lottavista salaperäisistä lentävis-
tä esineistä ja valoilmiöistä.

Viimeinen virallisesti todettu
tapaus kertoo naisesta, joka väit-
tää nähneensä äkillisen valokii-
lan yötaivaalla ajaessaan autolla
kotiin viime keskiviikkona.

Äkkiä auton moottori ja sähkö-
laitteet lakkasivat toimimasta, ja
samaa aikaan hänen yläpuolel-
laan kierteli tumma soikea esine
noin 350 metrin korkeudessa.

— Se kiersi auton neljä tai vii-
si kertaa, kertoi kauhistanut nei-
ti Nora Tibbs. Kun esine taas
katosi, palasi voimakain salape-
räisesti auton moottoriin.

Armeija saattaa lähettää heli-
koptereita etsimään tuntematon-
ta esinettä, jonka kolme kullankai-
etsijää väittää nähneensä pudon-
neen lentävästä lautasesta heinä-
kuussa, sanoi armeijan edustaja.
Calgaryn joukko-osaston komen-
taja E. B. Chase oli sitä mieltä,
että uusimmissa tiedonannoissa
on 'aitouden tuntua'. Kullankai-
vajista yksi otti heinäkuussa va-
lokuvan, joka kuuluu ilmavoimien
parhaimpiin 'tunnistamatto-
masta lentävästä esineestä'
(UFO). Kuvassa näkyy ylöspäin
suippeneva, läpimitaltaan noin 13
metrin suuruinen 'lautanen', jon-
ka huipussa loistaa punainen valo
ja joka näyttää jättäneen taak-
seen sinisen 'pakokaasuvuonon'.

Aamulehti 22.10.1967

Suomessa tehtyjä havaintoja

Pertti Pynnönen, Jyväskylä:

Kuluvan vuoden maaliskuussa olin iltakävelyllä Tarvaalassa klo 10 - 11. Seisokselin kylätiellä ja katseilin pilvistä taivasta etellään päin. Äkkiä silmieni eteen ilmestyi kovaa vauhtia valkokehkuinen pallo, joka lensi ylitseni korkeintaan 20 metrin korkeudessa. Käännyin nopeasti katsomaan sen perään ja näin vain valonvälähdyn suippenevan pohjoiseen päin. Pallon halkaisija oli noin 20 - 30 cm. Minulla ei ole tapana nähdä harhanäkyjä.

Huhtikuun 4 päivänä klo 00.05 havaitsin Jyväsjärven kaupunginvas taiselta rannalta luonnottoman suuren ja kirkkaan 'tähden'. Valoilmiö oli noin 30° korkeudella kaukana kaupungin takana ja näkyi selvästi Harjun yli. Ilmiö näytti vihertävältä vaakasuoralta valotangolta, jonka keskellä oli huomattavasti muuta osaa kirkkaampi valkoinen kiinteä valo. Oltuaan näkyvissäni melkein kolme minuuttia esine alkoi liukua vasemmalle (etelään) ja häipyi kovaa vauhtia näkyvistä Harjun taakse. Minkäänlaisia ääntä en kuullut, tosin esine olikin hyvin kaukana enkä löytänyt lähipäivinä mainintoja ilmiöstä Keski-Suomen lehdistä.

Oli toukokuun alkupäiviä ja kello oli 01.05 Saarijärven Tarvaalassa. Tarkastelin ulkona kirkasta tähtitaivasta ja huomioni kiinnittyi taivaan yli liitävään satelliittiin, joka alkoikin kaartaa alaspäin lentäen pyöreässä kaaressa, valkoinen väri kir-

kastui, esine alkoi kaartaa ylöspäin, sitten taas alaspäin, jolloin se teki kierukan ja katosi. Katseilin ihmeissäni taivasta ja katseeni osui minusta noin 60 metrin päässä olevaan metsikköön. Harvojen puunrunkojen välistä näin kananmunaa muistuttavan esineen liukuvan äänettömästi itseäni kohti (etelään). Valkohohtoinen esine pysähtyi hetkeksi, jolloin saatoin tarkastella sitä puunrunkojen välistä. Vekottimen korkeus oli noin 30', saatoin erottaa hyvin sen muodon, mutta 'alumiinimunassa' ei näkynyt mitään ulkonemia tai ikkunoita. 'Muna' alkoi liikkua edelleen minua kohti ja meni puiden latvojen taakse. Odotin, mutta esine ei tullut enää näkyviini enkä nähnyt sitä, vaikka saapastelin aukean laitaan katselemaan. En ole kuullut muiden havainneen ilmiötä.

Tapahtui 11.2.1966. Istuin Tarvaalassa ullakkokamarissani kaikessa rauhassa ruotsinkäännöksen parissa, kun yhtäkkiä ilman mitään syytä kävin ankan levottomaksi. Kynä suorastaan poltti sormiani enkä voinut olla hetkeäkään paikallani. Ihmeissäni ärtyisyydestä painelin ulos rauhoittumaan. Huomioni kiinnittyi kohisevaan valopisteeseen, joka lensi etelään päin. Leimasin tuon vehkeen tavalliseksi suihkukoneeksi, mutta jokin epäluulo kyti mielessäni ja keskitin ajatukseni tuohon valopisteeseen aivan kokeen vuoksi ja pyysin sitä lentämään takaisin päin. Ja - ällistyksekseni esine näytti pysähtyvän. Kohina voimistui ja valopiste lähestyi ja suureni hyvin hitaasti. Aioin pinkaista heti sisään, mutta uteliaisuuteni ei päästänyt, ja niinpäseisoin hölmönä pakkasessa ja katsoin kuinka kohiseva kappine tuli yläpuolelleni. Kun kohina kävi yläpuolellani, valo (valkoinen) hävisi. Tähtikirkasta taivasta vasten olin erottavina ni suorakaidetta muistuttavan tumman möhkäleen, joka liikehti liukuen edes takaisin noin 30 metrin korkeudessa. En erottanut minkäänlaisia tulisuihkuja tai kipinöitä. Esine pysytteli yläpuolellani ainakin minuutin, mutta silti havaintoni jäivät hyvin epäselviksi. Pian tuo "möhkäle" lähti hitaasti liikkeel-

le, siihen ilmestyi valkoinen kiinteä valo; hidas kaarros, ilmes tyi lisäksi punainen vilkkuva valo, esine otti suunnan koilliseen, jonne se hitaasti katosi. Kohta tämän kadottua ilmaantui taivaalle toinen "viheltäjä", joka kierteli ympäriinsä kuin etsien jotain. Tämän vehkeen tunnistin helposti tavalliseksi suihkukoneeksi sen sulavien liikkeiden, valojen ja nousevan kuun valon avulla. Ei mainintoja lehdissä eikä kuulopuheita.

OUTO VALOILMIO KANNONKOSKELLA

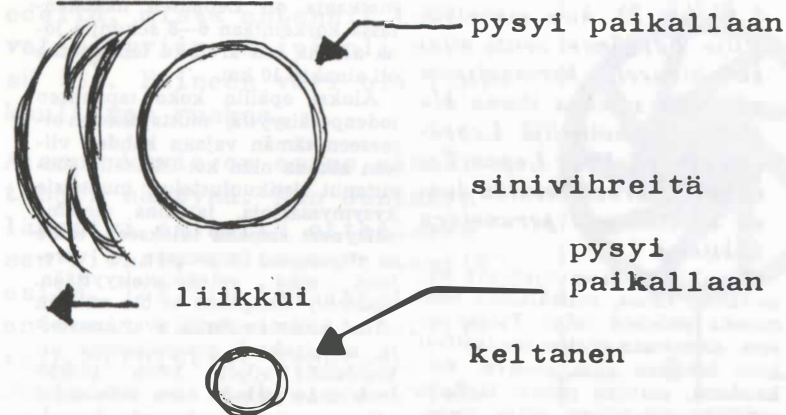
Kannonkosken Enonjärvellä havaittiin 23.10.1967 noin klo 18,12 luoteisella taivaalla kaksi epäselvärajaista vaalean sinivihreää valoa. Näiden alapuolelle ilmestyi pienempi, punakeltainen pyöreä valo, joka säilytti värinsä noin minuutin ajan muuttuen sitten saman väriseksi kuin em. valot. Valojen kokoa on mahdollisimman vaikea määritellä. Kuuhun verrattuna suurimmat olivat noin 2-kertaisia, pienempi noin 1/4-kertainen. Ilmiön korkeus oli n. 25° - 30° horisontista.

Tapahtumahetkellä taivas oli pilvetön ja ilma kirkas (tähdet näkyivät selvästi, samoin yksi satelliitti). Ylemmistä valoista toinen pysyi paikallaan, toinen liikkui hitaasti vaakasuoraan länteen päin. Alempi pysyi paikallaan.

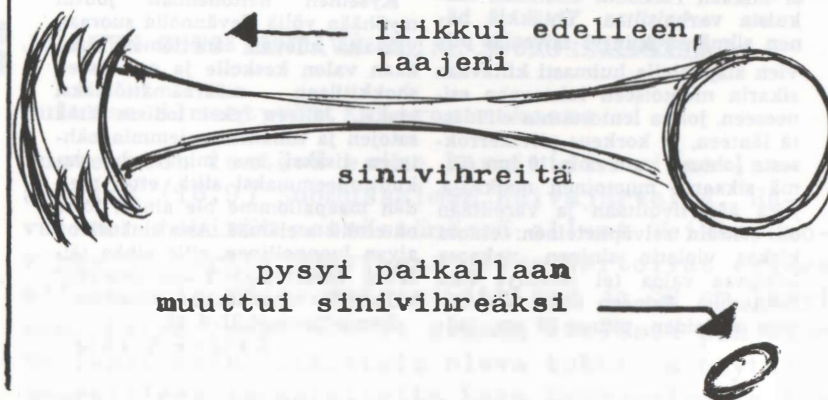
Havainnontekijät: asemanhoitaja Heikki Nyrönen, rouva Lahja Nyrönen, koululainen Jukka Nyrönen ja asemamies J. Ruotsalainen.

Asemanhoitaja Heikki Nyrönen meni ulos klo 18,12 ja näki pyöreän em. värisen valon. Sillä aikaa kun hän haki Lahja ja Jukka Nyrösen ulos, oli em. valon viereen ilmestynyt toinen. Heikki Nyrösen hakiessa paikalle Ruotsalaisen näkivät Lahja ja Jukka Nyrönen kolmannen valon ilmestymisen. Klo 18,27 oli viimeksi ilmestynyt valo hävinnyt. Molemmat ensimmäiset valot näkyivät vielä n. klo 18,35, mutta olivat häipyneet klo 18,45.

A L U K S I

M Y Ö H E M M I N

Piirros Kannonkosken havainnosta

YKSI TODISTE LISÄÄ

Näyttäytykö lentävien-lautasten kuljetusalus Lopen taivaalla? Oli perjantai 18. 8. 67 klo 20, kun maanvilj. Viljo Leppänen soitti allekirjoittaneelle harvinaisesta näystään samana iltana klo 18.30. Maanviljelijä Leppänen oli pellollaan Lopen Tevännöllä urheilukentän luona odottamassa perunoiden hakijoita.

Tyypillisenä maanviljelijänä hän tarkasteli ilmaa, minkälainen huomisesta päivästä tulisi. Taivas oli sees, ainoastaan utuiset poutapilvet kuin lampaan villa sousivat korkeudessa, aurinko paistoi täydeltä terältään, oli tulossa oikea maanviljelijän ihanteellinen korjuusää ja lomalaisille loistava viikonloppu. Lähellä oleva kylätie oli tyhjä, ei mikään rikkonut äänillään elokuista varhaisiltaa. Yhtäkkiä hänen silmänsä kiintyi taivaalla pilvien alapuolella huimasti kiitävään sikarin muotoiseen loistavaan esineeseen, jonka lentosuunta oli idästä länteen, ja korkeus pilvikerroksesta johtuen vain noin 10 km. Tämä sikaarin muotoinen matkaaaja, joka ääri viivoiltaan ja väreiltään oli erittäin selväpiirteinen: etuosa kirkas violetin sininen, takaosa loistavaa valoa (ei säteillyt eikä hehkunut). Esineen mitat korkeuteen arvioiden, pituus 20 sm, hal-

kaisija 4—5. sm. (saamme lähimitoksi 60 m x 5 m)

Tämä loistava sikarin muotoinen matkaaaja oli Leppäsen näkökentässä korkeintaan 6—8 sekuntia jona aikana sen arvioitu lentomatka oli ainakin 10 km.

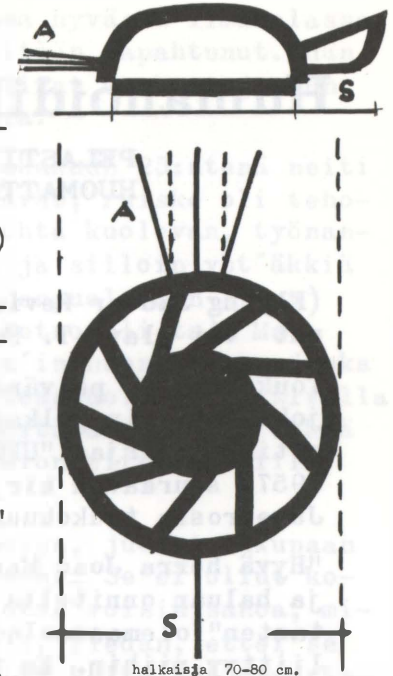
Aluksi epäilin koko tapauksen todenperäisyyttä, mutta useaan otteeseen tämän vajaan kahden viikon aikana olen ko. isännälle suorittanut ristikuulustelun muotoisia kysymyssarjoja, ja aina olemme päätyneet samaan tulokseen, esine ei muuttanut muotoaan, ei värejä, eikä selväpiirtäisyyttä. Maanvilj. Leppänen ei ole millään lailla kommentoinut avaruusasioita, ei ainakaan maapallomme ulkopuolisia olioita, joten pitkän harkinnan jälkeen olen uskaltanut nähdä tosiasiat julkituoda. Samalla sain lisää uskoa jo aiemmin noin vuosi sitten erään neitosen näkemän valoilmiön perusteella.

Kyseinen neitonenhän joutui myöhään yöllä Tevännöllä suoraan ylhäältä tulevan äänettömän kirkkaan valon keskelle ja osittaiseen shokkitilaan määräämättömäksi ajaksi. Jälleen yksi todiste lisää satojen ja tuhansien aiemmin nähtyjen lisäksi, saa minut yhä vakuuttuneemmaksi siitä, ettei meidän maapallomme ole ainoa, jossa on elollista elämää. Asia sinänsä on aivan luonnollinen, sillä eihän tällaista äärettömyyttä ole syntynyt vain meitä maanasukkaita varten.

Loppi Tevanto 31. 8. 67

Kalevi Airola

- Maanviljelijä Arvi Juntusen Suomussalmen Pyyvaaralla viime kesäkuun 14 p:nä tekemän havainnon (kts. VIMANA 2 sivu 17) johdosta kävi Oulussa asuva yhdistyksemme jäsen Matti Päättalo ääninauhalle haastattelemassa Juntusta. Päättalo laati esineestä oheiset piirroksot Juntusen tekemien alkupiirrosten mukaan.

Ylempi kuvio on esineen sivukuva. Esine lensi se puoli (A) edellä, mistä antennit tulivat näkyviin. Siipi oli perässä (S). Esineen väri oli läpi kuultavan ruskea.

Alemmpi kuvio on esine alhaalta nähtynä. Kun Juntunen lähestyi esinettä ottaakseen sen kiinni, tulivat "antennit" esiin. Tällöin laitimmaisat antennit kääntyivät katkovii-voin merkittyyntä asentoon ja Juntunen sai tällöin tykkyttävän tärähdyksen, joka aiheutti myös pelon tunteen. "Antennit" eivät koskettaneet Juntusta.

- JÄLLEEN OUTO LENTÄVÄ ESINE SUOMUSSALMELLA

Oulussa ilmestyvän Kalevan mukaan:

Tuntematon lentävä esine havaittiin viime lauantaina (16.9) Suomussalmen Kuivajärvellä. Havainnon tekivät metsästäjänä olleet Veikko Huovinen ja Martti Saavinen, jotka kertoivat esineen olleen noin yhden metrin pituisen ja 30 cm levyisen. Esine lensi klo 14 aikaan etelästä pohjoiseen. Se lensi kuin poikittain oleva tukki ja näytti suunnilleen samanlaiselta kuin Hyrynsalmella toukokuun 29 päivänä nähty salaperäinen esine.

Humanoidilääkärit

PELASTIVAT KUOLEVAN TYTÖN -
HUOMATTAVA PARANTAMINEN BRASILIASSA

(Flying Saucer Review'lle (5/67) selonteon toimittanut tri Olavo T. Fontes)

Toukokuun 17 päivänä 1958 sai ystäväni Joao Martins, joka tuolloin julkaisi aikakausilehti O Cruzeirossa artikkelisarjaa "UFO-aallosta" Brasiliassa vuonna 1957, seuraavan kirjeen, joka oli päivätty Rio de Janeirossa toukokuun 14. päivänä 1958:

"Hyvä herra Joao Martins, olen nähnyt kirjoituksenne ja haluan onnitella Teitä. Uskon ns. "lentävien lautasten" olemassaoloon, koska näin tapauksen, joka liittyy niihin. En tiedä, aiotteko Te uskoa minua, mutta vannon kaiken nimeen, että kerron vain totuuden. Olen köyhä, mutta rehellinen, enkä aio mainita oikeita nimiä, ymmärrätte kyllä, miksi.

Nimeni on Anazia Maria (naisen koko nimeä ei ole mainittu hänen pyynnöstään; Flying Saucer Review'lla on se tiedossaan), olen 37-vuotias ja asun nykyisin Rio de Janeirossa. Työskentelin herra X:n (entinen työnantajani) palveluksessa joulukuuhun saakka vuonna 1957, hän on rikas mies tästä kaupungista, suokaa minulle anteeksi, etten anna hänen nimeään.

Työnantajani tyttäreillä oli vatsasyöpä. Hänellä oli suuret kärsimykset ja minut oli palkattu eräänlaiseksi taloudenhoitajaksi ja pitämään useimmiten huolta neiti Laiz'ista, sairaasta työstä.

Hän oli saanut kaikenlaista hoitoa, mutta lääkärit sanoivat, ettei ollut yhtään toivoa. Elokuussa 1957 työnantajani vei koko perheen pienelle maatilalleen lähelle Petropolista toivoen saavansa nähdä neiti Laiz'in voivan paremmin tuossa hyvässä ilmanalassa, mutta päivät kuluivat eikä mitään tapahtunut. Hän ei pystynyt syömään, tuskat olivat kauheat ja hän sai koko ajan morfiiniruiskeita.

Muistan hyvin, kuinka yöllä lokakuun 25:ntenä neiti Laiz'in tuskat olivat hirvittävät, ruiske oli tehoton ja me ajattelimme hänen kohta kuolevan, työnantajani itki jossakin nurkassa ja silloin yht'äkkiä kirkas valo valaisi talon oikeanpuoleisen sivun (pienessä maatalossa lähellä Petropolista). Me olimme kokoontuneet neiti Laiz'in huoneeseen, jonka ikkuna sijaitsi tarkalleen oikeanpuoleisella sivulla ja huoneessa oli vain pieni pöytälamppu. Yht'äkkiä tuli niin paljon valoa kuin valonheittimen kiila olisi kohdistettu huoneeseen.

Herra Julinho, työnantajani poika, juoksi ikkunaan ja näki sen niin sanotun lautasen. Se ei ollut kovin iso. En ole opiskellut, jotta voisin sanoa, mikä sen läpimitta ja paksuus oli. Tiedän, ettei se ollut kovin iso, yläosasta lähti keltaisen punertavaa valoa, ja yht'äkkiä automaattinen luukku avautui ja kaksi pientä olentoa tuli maahan. He kävelivät talon suuntaan ja vielä yksi olento jäi lautasen luukulle. Lautanen tuli pimeäksi, ja sen sisällä - luukun läpi - näkyi vaalean vihreä valo, jollaisen näkee yökerhossa.

Miehet tulivat sisälle, he olivat pienikokoisia, ehkä 1.20 metrin pituisia, pienempiä kuin työnantajani poika, joka oli kymmenen vuotta vanha. Heillä oli pitkät hiukset, jotka ulottuivat olkapäille, keltaisenpunaiset hiukset, pienet silmät, jotka olivat vinot kuin kiinalaisilla, mutta voimakkaan vihreät. Heillä oli jotakin käsissään, lullen, että ne olivat käsineet, kangas oli valkois-

ta ja näytti paksulta. Vaatteet olivat kokonaan valkoiset, mutta rinta, selkä ja ranteet hehkuivat - en osaa selittää sitä. He lähestyivät vuoteessa makaavaa Laiz'ia, joka voihki tuskaisesti silmät selkosen selällään eikä tiennyt mitä ympärillä tapahtui. Kukaan ei liikautunut eikä puhunut, kaikki olivat kauhean odotuksen vallassa. Olin huoneessa yhdessä herra X:n ja hänen vaimonsa sekä herra Julinhon ja hänen vaimonsa kanssa. Lisäksi oli huoneessa Otavinho, työnantajani kymmenvuotias poika.

Miehet katsoivat minuun hiljaisina ja pysähtyivät Laiz'in vuoteen viereen, asettivat vuoteelle ne esineet, joita he kantoivat, viittasivat herra X:lle ja toinen heistä asetti kätensä herra X:n otsalle ja tämä alkoi kertoa heille kaiken Laiz'in tapauksesta, sairaudesta, kaiken telepaattisesti. Huoneessa oli aivan hiljaista. Miehet alkoivat valaista neiti Laiz'in vatsaa sinivalkoisella valolla, joka näytti kaiken sisältä; me kaikki näimme, mitä oli tytön vatsan sisällä. Toisella laitteella, josta lähti nariseva ääni, hän osoitti neiti Laiz'in vatsalaukun suuntaan ja saatoimme nähdä siellä märkähaavan. Tuo toimenpide kesti miltei puoli tuntia. Neiti Laiz nukkui ja he menivät pois mutta ennen lähtöään he tiedottivat telepaattisesti herra X:lle, että hänen tulisi antaa lääkettä neiti Laiz'ille kuukauden ajan; sitten he antoivat herra X:lle onton pallon, joka oli, luulen, terästä ja sen sisältä me löysimme 30 pientä valkoista palloa, ne olivat kapsелеita otettavaksi yksi päivässä, ja hän parani.

Neiti Laiz todellakin parani ja herra X, sen sopimuksen mukaan, jonka hän oli tehnyt noiden miesten kanssa, vältti kaikkea julkisuutta. Joulukuussa, muutama päivä ennen kuin lähdin talosta, neiti Laiz meni uudestaan käymään lääkärin luona, joka vahvasti, ettei hänellä enää ollut syöpää.

Lähdin talosta, mutta lupasin pitää tapauksen täysin salassa. Kerron siitä kuitenkin Teille ja pyydän Teitä säilyttämään salaisuuden. Jos tapaus mainitaan artikkeleissanne, ei sillä ole merkitystä, koska en koskaan paljasta heidän nimiään. Vannon kuitenkin Teille, että kaikki todella tapahtui Rakkaani neiti Laiz oli tuomittu kuolemaan vatsasyövän takia ja miltei lopussa hänet pelasti laite, joka näytti taskulampulta ja joka lähetti säteitä, jotka poistivat syövän ja hän parani. Ja nuo miehet ovat tehneet monia tämänkaltaisia asioita Maan (planeetan) ihmisille osoittaakseen meille, ettemme saa pelätä heitä.

He pelastivat neiti Laiz'in ja samana yönä palasivat lautaseen ja katosivat ikuisiksi ajoiksi. He ovat todellakin varmasti Marsista ja tulevat tänne etsimään magnesiumia, jota he puhdistavat siellä planeetallaan¹⁾ ja tätä magnesiumia käytetään heidän laitteisiinsa ja niin sanottuihin lentäviin lautasiin. Heillä ei ole tarkoituksena taistella Maan ihmisiä vastaan, sain tietää tämän, kun kuulin mitä herra X kertoi perheelleen. Olkaa hyvä, älkääkä saattako minua tukalaan tilanteeseen; jos mainitsette tapauksesta, älkää koskaan kertoko artikkeleissanne, että olette saanut tietää siitä Anazia Marialta.

En halua joutua kiristäjän uhriksi tai joutua tukalaan asemaan entisen työnantajani vuoksi. Kerron tämän Teille vain auttaakseni Teitä tuon pulmakysymyksen tutkimuksissa.

Suokaa minulle anteeksi, etten anna osoitettani. Asun Riossa, esikaupunkialueella. Olen rehellinen ja vilpitön, mutta en halua entisen työnantajani tähden mitään sanomalehtihaastatteluja. Kiitoksia huomaavaisuudestanne. Anazia Maria"

Kirjoittaja oli ilmeisesti vain vähän sivistystä saanut henkilö, mutta siitä huolimatta hänen kirjeensä oli e l ä v ä . Huolimatta huonosta por-

tugalin kielen käyttämisestään, jota olen yrittänyt sälyttää tähän käännökseen, hän kertoo tarinansa niin hyvin, että voimme melkein uudelleen elää tuon näytelmän aivan kuin olisimme itse paikan päällä. Mielestäni tämä osoittaa, että kirje oli kirjoitettu tunteella, tunteella jostakin, joka on todella saattanut tapahtua.

Kertomuksessa on myös teknillisiä yksityiskoh-
tia, jotka ovat hyvin kiintoisia, kuten sinertä-
vän valkoinen valo, joka näytti kaiken potilaan
kehon sisällä (kehittynyt röntgensäteiden muoto)
ja laite, joka muistutti taskulamppua ja joka il-
meisesti lähetti jonkinlaista syöpäsoluja tappa-
vaa säteilyä; (kehittynyt muoto kobolttisädetera-
piasta ?); ja kemiallinen, paranemista täyden-
tävä hoitomenetelmä, mikä myöskin tuntuu järke-
vältä. Toinen mielenkiintoinen seikka on fyysil-
lisen kontaktin välittämä telepatia. Huomattakoon
myös kuvaus pienikokoisista humanoidiohjaajista,
joilla oli keltaisenpunainen pitkä tukka, pienet
silmät, vinot kuin kiinalaisilla - piirteitä,
joita olemme havainneet muissa tapauksissa häm-
mästyttävän usein. Olin kuitenkin valmis kieltä-
mään tämän tapauksen pääasiassa sen kohdan takia,
johon sisältyi telepatiaa (johon en usko). En kui-
tenkaan tehnyt niin ja tämä pelkästään erään toi-
sen tapauksen (myöskin "varastossani") johdosta,
joka sattui yöllä 10 p:nä lokakuuta 1957 (15 päi-
vää aikaisemmin). Kuvailen vain pienen osan siitä:
"Sitten ovi aukeni esineessä automaattisesti
(kuin Convair-ovi). Esiin ilmestyi kaksi henkilöä,
sitten kaksi muuta, sitten vielä kaksi ja lopuksi
seitsemäs, joka tuli muiden muodostaman kahden
ryhmän välistä. He katsoivat kuorma-autoa kolmen
minuutin ajan, kaikki yhtäaikaan; kaikki noista ih-
misistä olivat Maan ihmisten kaltaisia, mutta he
olivat kooltaan pienempiä, heillä oli pitkä tukka,
joka ulottui olkapäille ja vaatteet hohtivat valoa
rinnan kohdalla. Kun nuo pienet miehet katsoivat

minua, menin transsinkaltaiseen tilaan ja oudosti
tunsin, että he sanoivat: Tulemme rauhallisessa
tehtävässä "

Koska "parantamistapausta" ei oltu aikaisemmin
julkaistu, on todella hämmästyttävää, että sama-
na ajankohtana sattui toinen tapaus, josta saa-
tiin samankaltaiset tiedot olennoista, vaatetuk-
sesta ja ajatuksellisesta (mentaalisesta) tietö-
jen välityksestä. Päätin laittaa molemmat tapauk-
set "erikoiskansioon" tulevaisuutta varten. "Pa-
rantamistapausta" tutkitaan vielä. Koska olen
lääkäri ja asun Riossa, toivon voivani vielä löy-
tää viitteen (potilaitteni ja muiden lääkäreiden
taholta) jostakusta, joka olisi parantunut vatsa-
syövästä jollakin selittämättömällä tavalla.

1) Tätä tietoa on ehkä kiintoisa verrata niihin
analyysihin, joita suoritettiin syksyllä 1957
Brasilian rannikolla Ubatubassa silminnäkijäin
kertomusten mukaan räjähtäneen lentävän kiekon
palasista. Tutkimukset, joista kerrotaan esim.
kirjassa C.Lorenzen: "The Great Flying Saucer
Hoax", osoittivat, että aine oli täysin puh-
dasta magnesiumia. APRolla (The Aerial Phenom-
ene Research Organization) on hallussaan jon-
kin verran tätä ainetta. (Suom.)

COLORADON TUTKIMUKSISTA

UFO-Investigator (Vol.3, N. 12) tarkastelee hiukan
Coloradon yliopistossa suoritettavaa UFO-tutkimusta.
NICAP on saanut sen vaikutelman, että tutkimuksessa
toimivat tiedemiehet pyrkivät todella selvittämään
UFO-kysymystä. Päinvastoin kuin Ilmavoimien aikai-

semmissä tutkimuksissa ei nyt yritetä vain selittää jokaista havaintoa jostakin tavanomaisesta tapahtumasta johtuvaksi, vaan todella halutaan muodostaa kokonaiskuva tästä ilmiöstä; loogisesti ja tieteellisesti on mahdotonta todistaa, ettei UFOja (jonakin ainutlaatuisena ilmiönä) ole olemassa, ja tämän johdosta on varmintä olettaa, että niitä on olemassa ja sitten pyrkiä selvittämään mitä monista mahdollisuuksista ne ovat. Eräänä mahdollisuutena on avaruusalkuperä. Coloradon tutkijat ovat rohkaisseet harjaantuneita havaintojen tekijöitä, mm. ammattilentäjiä ilmoittamaan UFO-havainnoistaan ja kiinnittävät erityistä huomiota autenttisiin valokuviin.

On ilmeistä, ettei tällä tutkimuksella ole tarpeeksi aikaa eikä varoja minkään lopullisen vastauksen antamiseen, kuitenkin jo yksistään se, että tutkimusta on alettu suorittaa näinkin suuressa mittakaavassa, vaikuttaa varmasti hedelmöittävästi alan yleiseen tutkimukseen.

HAASTE TIETEELLE

Jacques & Janine Vallee:

Challenge to Science: The UFO Enigma

Englannissa on jokin aika sitten ilmestynyt Neville Spearman Ltd:n (112 Whitfield Street, London W.I) kustantamana Jacques & Janine Vallee'n erinomainen teos Challenge to Science: The UFO Enigma (Haaste tieteelle: UFOjen arvoitus), joka on jo aikaisemmin ilmestynyt USAssa. Alkuperäinen teos ilmestyi Ranskassa Phénomènes Insolites de l'Espace -nimisenä. Tämä kirja on tiettyssä mielessä jatkoa Jacques Vallee'n aikaisemmalle Anatomy of a Phenomenon'ille, jossa hän loi yleisilmäyksen UFO-kysymykseen.

Prof. Hynek on kirjoittanut tähän teokseen esipuheen. Seuraavassa VIMANassa tarkastellaan "Haastetta", siinä esitettyjä havaintoja ja tutkimuksia lähemmin. Suosittelemme teosta kaikille alan tutkijoille; etenkin alaa tuntemattomat tiedemiehet saavat siitä monipuolisen ja asiallisen kuvan UFO-ilmiöstä ja sen yleismaailmallisesta luonteesta.

HERMANN OBERTH JA TIEDONLÄHTEET

Vuosi sitten ilmestyi Saksassa UFO-kirjallisuuden omistautuneen Ventla-Verlag'in julkaisemana tunnetun rakettitieteen uranuurtajan, prof. Hermann Oberthin kirja "Katechismus der Uraniden", jossa hän lähinnä tarkastelee materialistisen ja ei-materialistisen maailmankuvan "kamppailua" ja nykyisten uskontojemme tulevaisuuden mahdollisuuksia. Lyhyesti sanottuna hän uskoo ja tuntee, että ei kestä kauan kun jo tieteellisessä tutkimuksessa tunnustetaan sellaisia ilmiöitä, joita nykyään pidetään uskomuksina, harha-aistimuksina jne., toisin sanoen tiedeessä so. ihmisten ajattelutavassa ja ymmärtämyksessä tulee tapahtumaan kumouksellinen muutos.

Tässä yhteydessä kuvailen kuitenkin vain erästä hänen kirjansa kohtaa, joka käsittelee ns. ESP-tiedotusten osuutta tieteellisen, filosofisen ym. tutkimuksen tiedonlähteinä. ESP on lyhenne englanninkielisestä ilmaisusta "extrasensorial perception" (yliaistillinen havaitseminen) ja ESP-tiedotuksilla tarkoitetaan lähinnä telepaattisia sanomia, joita joku henkilö vastaanottaa "jostakin muualta"; samaan luokkaan voimme ehkä ajatella kuuluvaksi esim. sisäisen intuition.

On ensinnäkin luovuttava hylkäävästä ja tuomitse-
vasta asenteesta parapsykologisiin ilmiöihin näh-
den. Vaikka emme suoralta kädeltä hyväksyisikään
"yliaistisen" tiedonvälityksen mahdollisuutta,
voimme silti t u t k i a näitä asioita. Tutkimus
on joka tapauksessa uuden tiedon alku.

Oberth kirjoittaa: "ESP-tiedotusten ja muiden in-
tuitiivisten ajatustunkeutumien sisällöllä ei ole
tieteellistä todistusvoimaa, mutta se voi palvella
sekä filosofiaa että tutkimustyötä olemalla virik-
keenä, ja jollei sitä voida suoralta kädeltä osoit-
taa vääräksi, saadaan sitä siksi käyttää työhypo-
teesina, so. toistaiseksi voimassaolevana oletuk-
sena jatkotutkimuksia varten. Koetellun käytännön
mukaan on hypoteesin esittäjällä tällöin todista-
misvelvollisuus, so. jokaisen, joka esittää hypo-
teesin tai teorian tai käyttää hyväkseen jotakin
ESP:n kautta saatua tietoa, on tutkittava ja ker-
rottava perusteet menettelynsä (tai kuten tiede-
miehet sanovat: perusteltava väitettään), eikä hän
voi yksinkertaisesti sanoa: "Todista, että se on
väärin". Tällöin hänen ei tarvitse välttämättä
todistaa väitteitään, so. johtaa niitä ankaran
loogisesti tosiasioista, joiden pätevyyttä ei ku-
kaan enää epäile. Useimmiten riittää kyllä, jos
hän vain sanoo, miksi hän väittää siten, ja jos
hän osoittaa että kaikki tosiasiat puhuvat väittä-
män puolesta eikä mikään näytä puhuvan sitä vastaan,
tai jos hän vähintään osoittaa, että kaikki, mikä
näyttää puhuvan sitä vastaan, on perusteetonta. Ener-
gian säilymisen periaatetta ei ole "todistettu",
vaikuttaa vain siltä, että se aina pätee."

Okkultiseen kirjallisuuteen tutustuneet tuntevat
runsaasti esimerkkejä erilaisista sanomista, joita
on sanottu saaduiksi "jostakin muualta". Automaat-
tikirjoitus on monille tuttua omakohtaisenakin ko-
kemuksena, jopa laajoja teoksia on kirjoitettua si-
ten. On ilmeistä, että myös ufologiassa, "lentävi-

en lautasten maailmassa" on ilmiöitä, joita voi
kutsua ESP-tiedotuksiksi. Suomenkielinen UFO-kirjal-
isuus, joka on kontaktivoittoista, antaa siitä esi-
merkkejä. Daniel Fry kertoo saaneensa matkallaan
avaruusaluksessa tietoja telepaattisesti emälai-
vassa olleelta avaruushemiseltä, kirja "Borealis:
Tulemme avaruudesta" on läpikotaisin telepaattis-
ta sanelua, Georg Adamskin kokemuksiin liittyy pal-
jon ESP-luonteisuutta. Rouva Margit Mustapan kirja
"Ihminen ja avaruuden avautuminen" liittyy paljolti
tämän kaltaisiin asioihin. Myös varsinaisten kon-
taktikertomusten ulkopuolelta on tullut tietoja ta-
pauksista, joissa parapsykologiset ilmiöt ovat näy-
telleet jonkinlaista osaa.

Kirjassaan Hermann Oberth toteaa, että suuri osa
(lähinnä filosofiset) niistä tiedoista, joita hän
esittää, on peräisin erään hänen tuntemansa nais-
meedion kautta tulleista, ei-maanpäällisen ihmis-
kunnan lähettämistä tiedotuksista. Oberth on sitä
mieltä, että kaikista todennäköisin selitys UFO-
ille on, että ne ovat extrasolaarisia avaruus-
kulkuneuvoja, so. ulkopuolelta oman aurinkokuntam-
me tulleita laitteita. Hän ei pidä todennäköisenä,
että niitä tulisi myös omasta aurinkokunnastamme.

Oberth sanoo: "Kaikista selitysyrityksistä vain se,
että ne olisivat avaruusaluksia muilta taivaankap-
paleilta, on kestänyt kaikki sitä vastaan kohdis-
tetut hyökkäykset. Tällöin ei luonnollisestikaan
voida sanoa, että tämä selitys olisi myös lopulli-
nen ja oikea; ehkäpä kyseessä saattaisi olla jota-
kin aivan muuta ja kukaan ei ole vielä keksinyt
sitä. Voimme kuitenkin pitää tätä selitystä tois-
taiseksi työhypoteesina."

Oberth nimittää tuota hypoteettista avaruuskansaa
Uranideiksi (Uranos = taivas). Hän ei halua ottaa
omiin nimiinsä niitä ajatuksia, joita hän kirjas-
saan esittää, vaan sanoo, että paljon niistä on
tullut meedion kautta, eri asiahan on, mikä on mee-

dion saamien tietojen todellinen alkuperä. Mikään ei kuitenkaan osoita, ettei kyseessä voisi olla avaruudesta tullutta tietoa. Hänen kirjansa nimi on sama kuin erään sen luvun nimi "Uranidién katkismus", jossa hän yhteenvetona esittää "avaruusihmisensä", Schea Tal Wir'in näkemyksiä uskonnollisista kysymyksistä. Sanottakoon vain, että Schea Tal Wir'in näkemykset vastaavat osittain niitä tietoja, joita olemme saaneet esim. Adamskin välityksellä.

Mutta kuten Hermann Oberth korostaa, hänen kirjansa tarkoituksena ei ole esittää juuri avaruusolentojen näkemyksiä - tiedon alkuperähän on usein toisarvoisen - vaan herättää ihmisissä, ilmeisesti etenkin hänen ammattiveljiensä, tiedemiesten, parissa uudenlaista ajattelua, joka tunnustaisi tuntemattoman olemassaolon.

Palatkaamme nyt varsinaiseen aiheeseemme: ESP-tiedotuksiin ja niiden käyttömahdollisuuksiin. On ilmeistä, ettemme kokonaan voi fysikaalisen tieteen keinoin määritellä niitä ilmiöitä, joita telepaattisessa välityksessä tapahtuu, mutta yhtä ilmeistä on, että voimme joskus avartuneen tajunnan myötä oivaltaa ne asiat, joita nykyään kutsumme parapsykologisiksi, täysin uudessa valossa, ilman määritelmiä tai tieteellisiä selityksiä. Koska emme tiedä, emme ymmärrä sitä prosessia, jonka kautta telepaattiset tiedot välittyvät (ainakaan useat meistä eivät tiedä), emme voi määrittää tiedotuksen alkuperää varmasti, emmekä siis myöskään voi pitää näin saatuja tietoja lopullisina, etenkin jos emme pysty soveltamaan niihin koeteltavuuden periaatetta. On myös muistettava, että olemme kovin alttiita erehdyksille pyrkiessämme tulkitsemaan arkikielellämme korkeammilta tajunnan tasoilta tulleita tietoja. Sen tähden ei telepaattisesti saatua tietoa tulisi hyljätä suoralta kädeltä, vaikka se sisältäisikin mielestämme ristiriitaisuuksia, vaan kaikki olisi merkittävä muistiin "vastaisen varalle".

Näitä seikkoja on hyvä pitää mielessämme, kun tutkimme esim. UFO-kirjallisuudessa esiintyviä ESP-luonteisia tietoja. Millä tavalla meidän tulisi suhtautua telepaattisesti avaruudesta saatuihin tietoihin? Eräs mahdollisuus on, että pidämme koko asiaa petkutuksena, mielikuvituksen tuotteena tms., toinen mahdollisuus on, että uskomme (luonnollisesti itsellemme pätevin perustein) saadun tiedotuksen sellaisenaan. Mutta onko olemassa kolmatta mahdollisuutta sellaiselle henkilölle, joka ei tunne voivansa kallistua kumpaiseenkaan em. mahdollisuuksista? Ilmeisesti on. Edellä totesimme, että ESP-tiedotusten luonteeseen kuuluu, että niiden suhteen ei voida harrastaa musta-valko-väritystä leimaamalla saadut tiedot joko vääriksi tai tosiksi. Tämä asettaa ihmiselle todellisen tehtävän: erottaa arvokas toisarvoisesta ja olennainen epäolennaisesta. Sen tähden voimme, välittämättä siitä, mikä on sanoman tosialkuperä, jota emme tiedä, pyrkiä etsimään tällaisesta tiedotuksesta sellaista, joka on ihmiselle olennaista, hänen pyrkimykselleen ymmärtää olevaista merkityksellistä. Etsikäämme niistä virikkeitä ymmärtämiseen.

Olemmehan kaikki oppilaita tällä alalla. (PT)

- Toivomme, että lukijamme, joilla on UFO-kokemuksia, käsityksiä, tietoja jne. (myös lehdessämme julkaistuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Voidaksemme julkaista kirjeistä, jotka haluatte Vimanaan, mahdollisimman monia toivomme Teitä laatimaan selostukset lyhyeksi. Olemme myös kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Kiitämme niistä jo etukäteen.

Lentävien lautasten tutkimuslaitos NL:oon

Moskova, 11. 11. (AFP) Neuvostoliitto on perustanut tutkimuslaitoksen, jonka tehtävänä on tutkia tuntemattomia lentäviä esineitä. Tämä paljastettiin lentäviä lautasia käsittelevässä televisio-ohjelmassa perjantai-iltana. Laitos sijaitsee Moskovassa ja sitä johtaa kenraalimajuri, jonka nimeä ei kuitenkaan mainittu.

Laitoksen johtaja, joka esiintyi

ohjelmassa, näytti lentäjien ja yksityisten kansalaisten ottamia kuvia. Yhdessä näkyi selvästi lautasten muotoinen esine, jossa oli eräänlainen torni. Esine oli yhtä suuri kuin vertailukohteena ollut Tupolev-104-matkustajakone.

Kenraalimajuri pyysi kaikkia tuntemattomien lentävien esineiden näkijöitä ilmoittamaan näkemästään Moskovon ilmailu- ja avaruusvirastolle. Neuvostoliitto aikoo kouluttaa tuhansia erikoistarkkailijoita ja perustaa satoja tarkkailuasemia, erityisesti lentokenttien ja observatorioiden yhteyteen.

N-liitossakaan ei naureta enää lentäville lautasille

Kaleva 15.11.67

Moskova (Reuter) Kaukasian taivaalla näkynyt sirpinmuotoinen loistava esine on yksi niistä Neuvostoliiton "lentävistä lautasista", jotka ovat johtaneet virallisen tutkimuskomission perustamiseen, kerrottiin Moskovassa maanantaina.

Muuan sen jäsenistä kertoi lehdistömiehille, että Neuvostoliiton taivaalla on viime kuukausien aikana nähty viisi tunnistamattomaa esinettä.

Eläkkeellä oleva ilmavoimien kenraali Porfiri Stoljarov kertoi viime viikolla Moskovon televisiossa johtavansa äskettäin perustettua komissiota.

Komission tehtävänä on kerätä tietoja oudoista valoilmiöistä. Uuteen elimeen kuuluu 18 tiedemiehen, astronomin ja ilmavoimien upseerin lisäksi 200 tarkkailijaa. Sen päämaja on sijoitettu Moskovon väestönsuojajumuseoon.

Useiden vuosien ajan neuvostoliittolaiset tiedemiehet ovat nauraneet lännestä tulleille uutisille lentävistä lautasista. Kuluvan vuoden alussa komissioon kuuluva tohtori Feodor Zigel julkaisi kuitenkin artikkelin, jossa kehoitettiin ottamaan tuntemattomat taivaalla näkyvät esineet vakavasti. Zigel ja muutamat muut tiedemiehet perustivat artikkelin julkaisemisen jälkeen komitean tutkimaan lentävien esineiden arvoitusta.

"Mielestämme avaruusesineitä täytyy tutkia huolellisesti. Paras tapa levottomien ajatusten leviämisen ehkäisemiseksi on tutkia näitä ilmiöitä tieteellisesti", kertoi eräs komission jäsenistä maanantaina.

Komissioon kuuluvan eläkkeellä olevan tiedemiehen kertoman mukaan Kaukasiassa nähty tuntematon esine oli lentänyt Mustanmeren yläpuolella jättäen jälkeensä jättäjänsä aaltoja muistuttavan vanan.

TIITTU-VAARISTA UFOihin

Eräs yhdistyksemme jäsen on saanut kirjeen Sahalahdelta, jossa kerrotaan 300 vuoden takaisesta UFO-ilmiöstä:

Lapsena kuulin tarinoita Tiittu-vaarista, joka asui tässä kylässä. Hän oli ollut seppä, noita ja kipujen parantaja. Hän paransi syövänkin, vaikka eihän silloin tunnettu kuin vain iho- ja rinta-syövät. Hän osasi seisauttaa verenjuoksunkin. Hänen elinaikanaan ei metsänpedotkaan surmanneet tämän kylän karjaa. Eräänä suvisunnuntaina oli pitäjämme kirkkoherra saarnatuolissa syyttänyt Tiittuvaaria noituudesta ja uhkasi toimittaa vaarin polttorviolle niinkuin noitiin nähden siihen aikaan meneteltiin. Samalla hän ilmoitti, ettei vaari siitä alkaen saa astua sisälle Herran temppeliin eikä pyhälle ehtoolliselle. Vaari vastasi pappille: "Vielä kadut sanojasi" ja käveli ulos kirkosta. - Samana päivänä heti kotiin tultuaan sairastui pappi ankaraan tautiin ja seuraavana päivänä metsänpedot tappoivat pappilan karjan. Nyt pappi lähetti renkinsä pyytämään vaaria pappilaan. Vaari noudatti kutsua ja pappi pyysi anteeksi kirkossa lausumiaan uhkauksia. Pappi parani, mutta ei vaari sen jälkeen milloinkaan käynyt kirkossa eikä pyhällä ehtoollisella. Siihen aikaan kävi tämän kylän karja perämetsällä laitumella ja vakinainen palkattu paimen oli karjan mukana. Eräänä päivänä kun lehmät olivat syöneet tarpeekseen asettuivat ne päivälevolle pienelle aukealle aholle. Lehmien maataessa aukaisi paimen eväskonttinsa alkaen syödä. Yht'äkkiä paimen pelästyi niin että eväät putosivat hänen käsistään nähdessään jättiläiskokoisen karhun kävelevän metsästä aholle.

Karhu käveli karjan sivuitse metsään, jonne hävisi. Nyt paimen säikähti uudelleen huomattessaan ettei karja noussut ylös eikä rynnännyt pakoon ei edes keskeyttänyt märehittämistään. Kun paimen ehtoolla kotiin tultuaan uhosi mitä oh metsässä nähnyt, selitti vaari, ettei se ollut karhu, joka paime-
nalle näyttäytyi vaan Metsän Vanha, joka oli ottanut karhun hahmon. Nyt saat olla varma ettei tänäkään suvena pedot karjaasi koske, jatkoi vaari. Metsän haltiaa kutsuttiin täällä Metsän Vanhaksi. Tiittu-vaari kulki monissa ympäristöpitäjissä sairaita parantamassa eikä hän vaatinut keltään maksua. Mutta hän sai niin paljon lahjoja, että hän niillä osti tämän saman talon, jossa minä nyt vaarina elelen. Ei hän itse ruvennut isännäksi vaan luovutti talon pojalleen ja itse asui edelleenkin talon lähellä olevassa mökissään. Kun hän oli jo hyvin vanha, ilmestyi eräänä suviaamuna musta metso vaarin mökin katolle. Hetken kuluttua lensi metso perämetsään päin. Seuraavana päivänä tapahtui samoin. Kun metso kolmantena aamuna tuli samaan paikkaan, sanoi vaari poikansa emännälle: "Minä sain käskyn lähteä perämetsään ja minun on käskyä toteltava". Kun vaari oli aamulla lähtenyt metsään niin puolenpäivän jälkeen ilmestyi kylän yläpuolelle outo esine. Se oli ollut kuin jättiläiskokoinen kiekko, joka oli kenenkään huomaamatta tullut ja seisahtanut kylän kohdalle. Hetken kuluttua se lähti hitaasti kulkemaan kohti kylän perämetsää jonne katosi. Oli heinäaika, mutta ihmiset jättivät työnsä ja kauhistuneina juoksivat koteihinsa. Siellä he rukoilivat, veisasivat virsiä ja tunnustivat syntejään toinen toisilleen, sillä he olivat varmoja, että nyt on lähellä tuomiopäivä ja maailmanloppu. Seuraavana päivänä ihmiset jatkoivat rukouksiaan eivätkä uskaltaneet huoneista minnekään. Ei edes lehmiä lypetty jotka ammuivat karjatarhoissa nälissään ja janoissaan. Vasta kolmantena päivänä kylän väki uskalsi aloittaa tavalliset työnsä ja askareensa.

Koska vaaria ei kuulunut kotiin, lähti kylän väki häntä etsimään, mutta metsässä ilmestyi vaarin pojan eteen suuri karhu, joka alkoi puhua niinkuin ihmiset puhuvat: "Älä minua pelkää, minä ilmoitan että turhaan sinä isääsi etsit, näithän sinäkin sen sateenkaaren hohtoisen taivaanlaivan, se vei isäsi ylös korkeuksiin toiseen parempaan maailmaan jossa asuu ihmistä korkeammalla oleva rotu. Isäsi on siellä hyvä olla eikä hän kaipaa takaisin tänne". Karhu katosi ja etsinnät lopetettiin.

Kohu tästä taivaanlaivasta levisi ympäri pitäjän, mutta kun pitäjään oli sillävälillä tullut uusi pappi, joka kirkossa tuomitsi tuollaiset puheet synnillisiksi taikauskoksi ja juopuneiden tai vähämielisien ihmisten harhanäyiksi, unohtui tarina vähitellen. Tässä kylässä se säilyi minun lapsuuteeni asti. Tiittu-vaari osasi valmistaa jonkinlaista salvaa joka teki ihon tunnottomaksi. Sitä hän antoi paikkakunnan piiskurille ja kun piiskuri sivelä sitä tuomitun selkään niin ei piiskattava tuntenut vähääkään kipua vaikka selkä hakattiin

luita myöten höystöksi. Ei sitä jokaisen pahan tekijän selkään sivelty, vaan ainoastaan niiden jotka piiskurin mielestä olivat nälän pakottamana varkauteen horjahtaneet. Äitinikin kertoi tarinoita Tiittu-vaarista mutta ei hän uskonut Taivaanlaivaan. Oli tuon Taivaanlaivan ilmestyminen totta tai mielikuvituksen tuote niin silti on myönnettävä tuon vaarin olleen aikaansa edellä ja yläpuolella, siis todellinen erikoispersoonana. Vaari oli ker-tonut tietojensa ja taitojensa tulleen hänelle perintönä kaukaisilta esi-isiltään. Vaari yritti opettaa poikansa pojalle taitojaan, mutta pojasta tulikin juoppo ja pikku-varas eikä hän kyennyt vaarilta saamiaan salaperäisiä tietoja hallitsemaan ja niin nuo tiedot menivät vaarin mukana. Äitini-kään ei tiennyt, milloin Tiittu-vaari oli elänyt mutta kun Sahalahden historia muutama vuosi sitten

ilmestyi painosta selvisi asia. Sahalahden historiassa on talojen isäntäluettelo vuodesta 1539 alkaen ja siitä ilmenee että v. 1701 on tämän talon isännäksi tullut Yrjö Tiituksenpoika. Siis tuo Tiitus on parhaan ikänsä elänyt 1600 luvun aikana siis lähes 300 vuotta takaperin. Onhan kyllä tarinoita säilynyt paljon vanhemmiltakin ajoilta. Kun olin lapsi niin silloin vielä pitkinä syksyn ja talven puhteina kerrottiin tarinoita mutta jo aikoja on tarinain kertojain suut vaienneet. He nukkuvat pitäjämme kirkkotarhassa eikä uusia ole enään syntynyt ja Satukin on muuttanut täältä pois tai kuollut.

Ei me ihmiset olla eikä koskaan tullakaan tasa-arvoisiksi, aina joku on saanut paljon enemmän henkisiä lahjoja kuin toiset. Tuo Tiitus eli Tiittuvaarikin on aikanaan ollut jonkinlainen valonsoihutai tähdenlento pimeydessä, ei hänestä muutes olisi tarinoita syntynyt."

LASKEUTUMINEN RANSKASSA vuonna 1790

Alberto Fengolion artikkelista Ancient Visitors from the Sky, joka ilmestyi CLYPEUS-lehdessä (Anno III, N.3, sivu 13. Artikkelin julkaistu¹) myös ranskaksi GEPAn Phénomènes Spatiaux'ssa N. 10, joulukuun 1963, sivu 32), voimme lukea hyvin kiintoisan kertomuksen. Vaikuttaa siltä että . . . "Lähellä Alençon'ia Ranskassa vuonna 1790 sattui niin outo tapaus, että poliisitarkastaja Liabeuf lähetettiin Pariisista tutkimaan sitä. Hänen raporttinsa on seuraavanlainen:

"Kello 5 aamulla kesäkuun 12 pñä eräät talonpojat havaitsivat suunnattoman pallon, jota näytti ympäröivän liekit. Ensinnä he uskoivat sen olleen liekeissä olevan Montgolfier- (kuumailma) pallon, mutta sen suuri nopeus ja siitä lähtenyt viheltävä ääni hämmästyttivät heitä. Pallo hidastutti vauhtiaan, teki keinuvan liikkeen ja sitten syöksyi erään kukkulan huipulle tuhoten rinteellä kasvaneet kasvit. Aluksesta säteillyt lämpö oli niin suuri, että ruoho ja pensaat syttyivät pian sen jälkeen tuleen.

Talonpoikien onnistui rajoittaa tuli, joka olisi muuten saattanut levitä yli koko alueen. Iltaan mennessä pallo oli vielä lämmin, ja sattui epätavallinen - ellen todellakin sanoisi uskomaton - asia. Tämän tapauksen silminnäkijöinä oli kaksi majuria, lääkäri ja kolme muuta paikallista viranomaista, jota vahvistavat raporttini, puhumatta-kaan niistä kymmenistä talonpojista, jotka olivat paikalla.

Pallo, joka oli tarpeeksi iso sisältääkseen vaunut, seisoikokskemattomana paikallaan kaiken lentelyn-sä jälkeen. Se herätti niin suurta uteliaisuutta, että ihmiset tulivat juosten kaikilta suunnilta nähdäkseen sen. Sitten yhtäkkiä ovi avautui ja (tämä on mielenkiintoinen kohta: Gordon Creighton) sieltä tuli esiin henkilö, aivan kuten me, mutta pukeutuneena oudolla tavalla, vaatteisiin, jotka myötäilivät täysin kehoa, ja nähdessään tämän kansanjoukon, tuo henkilö mumisi jotakin käsittämätöntä ja juoksi metsään.

Talonpojat peräytyivät vaistomaisesti pelon vallassa ja tämä pelasti heidät, sillä hetken kuluttua pallo räjähti äänettömästi singoten kaikkiin suuntiin palasia, joita säilytettiin, kunnes ne hajosivat jauhoksi. Salaperäisen miehen löytämiseksi järjestettiin etsintöjä, mutta hän näytti kadonneen kuin ilmaan, sillä tähän mennessä ei

hänenstä ole löydetty jälkeäkään. Ellei sitten hän ole kadonnut meidän olemassaolotasoltamme jättämättä mitään jälkeensä.

Oliko kyseessä olento, joka oli tullut toisesta maailmasta tällä oudolla kulkuneuvolla? En ole oppinut, mutta tällainen ajatus on yht'äkkiä juolahtanut mieleeni . . . "

Myöhemmin raportti saapui Ranskan Tiedeakatemiaan ja huomattavat oppineet vastaanottivat sen ivallisesti; he kielsivät mitä ehdottomimmin, että elävä olento voisi saapua tällä tavalla maapallolle. He pitivät raporttia tuloksena kuvittelevasta mielestä, jota olivat ruokkineet talonpoikien haaveilevat puheet jostakin, mitä he olivat nähneet tietämättä tarkalleen mitä se oli. Nämä Akatemian oppineet henkilöt eivät edes olleet halukkaita lähemmään paikalle näkemään omin silmin pallon maahan tekemää kuoppaa ja kuitenkin tämä kuoppa säilyi näkyvissä vuosia.

On sääli, ettei Signor Fengolio ole ilmeisesti esittänyt tarkkaa lähdettä tälle epätavalliselle kertomukselle, joka selvästi esittää lukuisia piirteitä, jota ovat meille nyt tuttuja, vaikka vuonna 1790 kukaan ei mahdollisesti ottanut sitä vakavasti.

Kuka Ranskan vallankumouksen aikoina olisi koskaan kuullut puhuttavan kehoamyötäilevistä (tightly-fitting) avaruusasuksista? Yritän varmistaa lähteen, joka kuten hyvin voi uskoa, saattaa olla itse Ranskan Akatemian Julkaisut.

Gordon Creighton
Flying Saucer Review 5/67

1) Toimittaja René Fouéré, 39 Rue de la Tombe
Issoiré, Paris 14 e Ranska.

- Maassamme vieraili marraskuun 14 - 21 päivien välisenä aikana amerikkalainen UFO-tutkija tri Frank E. Stranges, joka on National Investigations Committee On UFOs -nimisen tutkimusseuran johtaja. Tri Stranges, joka esitelmöi Helsingissä, Jyväskylässä, Tampereella ja Turussa UFO-ilmioista, oli maassamme Suomen Planetistien Seuran vieraana. Myös pääkaupungin päivälehtien palstoilla nähtiin uutisia esitelmöitsijästä. Julkaisemme tässä seuraavat kaksi:

Uusi-Suomi 16.11.67

Lentolautastutkijat matkalla Suomessa

Lentävät lautaset ovat ongelma, johon nähden vakava tutkimus olisi kyllä aiheellista, ilmeni amerikkalaisen lentolautasiantuntijan ja näiden kysymysten tutkimukseen 21 vuoden aikana osallistuneen tohtori Frank E. Strangesin haastattelutilaisuudessa keskiviikkona Helsingissä. Tosin lentolautashavaintojen kohdalla voidaan useissa tapauksissa puhua harhänäyistä, hallusinaatioihin verrattavista ilmiöistä, häiriintyneistä aistimuksista ja väärintulkinnosta, mutta vaikka nämä sekä tahalliset valokuvaväärennyksetkin eliminoidaisiin, jää jäljelle joukko ilmiöitä, jotka voidaan tulkita vain termillä lentävät lautaset, mitä niiden takana sitten lopulta onkin.

Tohtori Stranges itse on täysin vakuuttunut siitä, että lentolautaset tulevat maapallolle toisilta tai vaankappaleilta ja hän pitää niiden alkuperäiskoteina toisia aurinkokuntaamme kuuluvia taivaankappaleita, nimittäin Kuuta ja Marsia — näiden osalta lähinnä niiden sisäpuolta — sekä Venusta. Niin kauan kuin tieteelle ei ole tunnettua se, että näin voisi olla, on tieteellisessä mielessä kiistatonta todistusaineistoa tällaisen väitteen tueksi vaikeata tai mahdotonta esittää, olkoonkin että tiede tietää näistä planeetoista vielä vähemmän kuin mitä näin yksityiskohtainen perustelu vaatisi. Toisaalta tiede aina on valmis omaksumaan sen piirissä kiistatommaksi katsottavalla tavalla vahvistetun ja kokemuseräisen totuuden.

Mutta ollaanpa tästä asiasta mitä mieltä hyvänsä, tri Stranges kuitenkin korosti sitä, että lentävien laustusten ilmiömaailman tutkimuksessa ja sitä koskevan havaintomateriaalin käsittelyssä on erotettava toisistaan mielikuvitus ja sellaisinaan asiallisesti kumoamattomat havainnot; jälkimmäisistä on taas pyrittävä muuttamaan erilleen kaikki se totuus, joka niihin on kätkeytynä.

Lentolautastutkimukseen kiinnitetään USA:ssa myös liittovaltion taholla melkoista huomiota, ainakin siitä päätellen, että varsin huomattava amerikkalainen tiedemies, tohtori Condon, joka työskentelee Coloradon yliopistossa, on liittovaltion antaman 330 000 dollarin määrärahan turvin aloittanut objektiiviset tutkimukset näistä ilmiöistä. Vieläpä on pyydetty lisää määrärahaa — miljoona dollaria kutakin osavaltiota kohti — jotta tämän rahoituksen turvin niihin

kuhunkin voitaisiin saada, spesiaalisia työskentelemään lentolautastutkimuksen parissa ilmiön selvittämiseksi.

Tohtori Stranges saapui Suomeen Mainzista, Länsi-Saksasta, jossa kuluvan kuun alkupuolella on pidetty lentolautasilmiöitä käsittelevä kongressi; tohtori Stranges oli eräs tämän kongressin pääpuhujista. Tyypillisesti tiedemiesmäiseksi, mutta silti erittäin hyvin juuri tiedemiehelle perustelluksi kannanotoksi voidaan katsoa se, mitä mainittuun kongressiin osallistunut prof. Hermann Oberth, romanialais-itävaltalainen rakettiasiantuntija ja 1920- sekä 1930-luvuilla Saksan rakettitutkimuksen johtomiehiin kuulunut tutkija, lausui Mainzissa: on todettava, että kiistattomien lentolautashavaintojen taakse kätkeytyy arvoitus, mutta tutkijana ja tieteen edustajana ei ole mahdollista sanoa mitään siitä, mitä tämän arvoituksen takana on.

Hufvudstadsbladet 16.11.67

Flygande tefaten får allt större forskningsanslag

I Sovjetunionen grundas ett institut för forskning i frågan om flygande tefat (UFO). I Förenta staterna föreslår president Johnson att 15 miljoner dollar skall anslås för samma ändamål, och en representant för den statliga amerikanska undersökningskommittén för UFO:s sänds till Europa för att sprida information och knyta kontakter. Också till Finland. Vad som tidigare var helt förbehållet fantaster har blivit ett av världens inflytelserikaste regeringar omhuldat forskningsobjekt med hög prioritet. Vad skall man tro?

Man kan naturligtvis tro vad man vill. Men efter att ha konfronterats med dr Frank E. Stranges, chef för den ovan omtalade undersökningskommittén i USA, blir också den mest hårdnackade tefatsmotståndare betänksam. För det är fakta som presenteras. Det som dr Stranges talar om ligger lika långt från fantasteri som astronomin från astrologin. I hans mun läggs de ord som uttalats av de högsta styresmännen i USA, av kvalificerade vetenskapsmän, av militärer och vanligt, enkelt, förnuftigt folk. Ord som också, visar notiserna från Moskva, upprepas i Sovjetunionen av samma kategoriers personer.

Vad är det då fråga om? Det gäller, säger dr Stranges, det fenomen som officiellt fått beteckningen UFO (Unidentified Flying Objects = oidentifierade flygande föremål, populärt kallade flygande tefat), ett fenomen som, sedan massan av gasflockar, ballonger, moln, meteorologiska fenomen, flygplan, rena skära hallucinationer och diverse andra faktorer rensats ut, ger 7,7 procent helt oförklarliga incidenter. Ett fenomen som bestyrks av tusentals kontrollerade och åter kontrollerade fotografier, där förfälskning till 100 procent är uteslutet.

Främmande varelser

Det gäller besök av främmande varelser på jorden.

Men är nu inte det här litet väl fantastiskt? Inte kan väl en förnuftig människa tro på existensen av högt stående varelser på främmande planeter?

Det är just vad en förnuftig människa bör tro på! Ty få kan väl vara så förstockade, säger dr Stranges, att de tror att släktet Homo sapiens vore den enda tänkande varelsen i universum. Det finns absolut ingenting som stöder en sådan ohygglig knutpatriotism, däremot talar allt för att vi endast är en liten kvist på skapelsens mångförgrenade träd. Och vem kan då säga att en eller flera av de andra kvistarna inte skulle ha lyckats utveckla en högre stående civilisation, såväl då det gäller teknologi som kultur och etik? För etiken spelar en stor roll i det här sammanhanget. I själva verket är det de etiska faktorerna som kan ge hela förklaringen till problemet, som kan förklara varför dessa flygande tefat förekommer på jorden. Vad deras konstruktörer och eventuella besättningar vill oss.

Hjälp

De vill hjälpa oss, säger dr Stranges.

De vill hjälpa oss genom de kriser som vi själva skapat, hjälpa oss att nå upp till ett högre etiskt-moraliskt plan, där krig och stridigheter inte existerar, där atombombshotet är avskaffat. Det förefaller nämligen som om särskilt mänsklighetens bollandande med nukleära vapen skulle oroa dessa varelser; efter den första atombombsexplosionen 1945 har UFO-verksamheten ökat i anmärkningsvärd grad. Uppenbarligen vill de hindra oss från ett förödande kärnvapenkrig, ett krig som kanske inte skulle utplåna mänskligheten, men som högst troligt skulle fälla vår civilisationsnivå åtskilliga nivåer nedåt — något som väl är tillräckligt meningslöst, om inte direkt katastrofalt, för att någon eller några skall anse sig ha skäl att ingripa.

Prins Valiant

Dr Stranges har själv skrivit en bok, som han kallat The Stranger

at The Pentagon (Främlingen i Pentagon, det amerikanska försvarshögkvarteret). I den boken presenterar han en man vid namn Thor Valiant, som han säger är en representant för dessa utomjordiska varselser. Han ser ut som vilken människa som helst — boken innehåller flera fotografier av honom — med den skillnaden att han inte kan uppvisa minsta tillstymmelse till fingeravtryck. Detta är något mycket unikt — trots ivriga försök av tex. amerikanska gangsters har det ännu inte lyckats någon att utplåna sina fingeravtryck. Den här mannen besitter dessutom så anmärkningsvärda tekniska och vetenskapliga kunskaper att experterna står handfallna. Vem och vad han egentligen är vet ännu ingen.

Teologie doktor

Dr Frank Stranges är inte någon förkunnare, och som sagt absolut inte någon fanatiker. Han är en utländsk amerikansk statlig tjänsteman, som gör sitt arbete helt yrkesmässigt, och noga aktar sig för att blanda ihop officiella fakta med sina egna åsikter. Han är 40 år gammal.

derna verkat som predikant, och är filosof — han har bland annat i tiderna verkat som predikant, och numera teologie doktor. Tefatsforskning har han hållit på med sedan 1945.

Dr Stranges är i Finland på inbjudan av planetisternas i Finland förening (Suomen planetistien seura), och befinner sig f.n. på en rundresa i Europa. Han kommer närmast från Västtyskland, där han i början av månaden deltog i en internationell UFO-kongress, där ett tusental vetenskapsmän, forskare och till ämnet anknutna var med. Efter Finland, där han föreläser i Helsingfors och Tammerfors, står Sverige och England närmast i tur. Före Europaresan gjorde han en omfattande rundresa i USA och Kanada, och han har också varit gäst hos FN:s rymdforskningsråd.

Söndagen den 19 november kl. 19 föreläser dr Stranges i Helsingfors universitets lilla festsal, där han också visar ett stort urval diapositiv av UFO:s, och annat. Tillfället är öppet för alla.

Ceb

C. Maxwell Cade: _____

PAINOVOIMA - JA KVASAARIT

(Flying Saucer Review 5/66)

Kun radioastronomista tutkimustyötä ryndyttiin vakavasti harjoittamaan 1950-luvun alkupuolella, uskottiin yleisesti, että "radiotähdet" olivat joitakin uudentyyppisiä taivaankappaleita, jotka olivat tähtien kaltaisia, mutta jotka eivät säteilleet näkyvää valoa. Myöhemmin ilmeni, että useimmat säteilylähteet sijaitsivat niin suunnattoman

kaukana aurinkokunnastamme, että ne voitiin nähdä vain hyvin heikkoina valopisteinä, vaikka ne tosiasiassa olivat kokonaisen linnunratajärjestelmän kokoisia. Tuolloin oli suurena vaikeutena käytävissä olevien radioteleskooppien huono erotuskyky, minkä vuoksi usein oli miltei mahdotonta tunnistaa jokin säteilylähte joksikin näkyväksi kohteeksi. Radioastronomian kehittyessä parani säteilylähteiden tarkan suuntasijainnin määritystekniikka ja opittiin paremmin tunnistamaan valokuvissa havaittuja kohteita radiosäteilyn lähteiksi. Tämä kehitys ei ainoastaan auttanut tähtitieteilijöitä paikallistamaan varmuudella monia oman linnunratajärjestelmämme säteilylähteitä, vaan jopa toisissa tähtijärjestelmissä useiden miljoonien valovuosien etäisyyksillä sijaitsevia säteilylähteitä. Mikä vieläkin tärkeämpää, havainnot johtivat lukuisiin huomattaviin löytöihin, joista "kvasaarit" tai kvasistellaariset kohteet (quasistellar objects) ovat verrattomasti tärkeimpiä.

Cambridge'n radioastronomisessa keskuksessa ja myöskin Owens Valley'ssa Kaliforniassa vuosina 1961 - 62 tehdyt hyvin tarkat mittaukset johtivat havaintoon, että kolme hyvin kaukaista radio-säteilylähdettä olivat yhteydessä taivaankappaleisiin, jotka näyttivät enemmän tähdiltä kuin tähtijärjestelmiltä. Näistä kvasitähdistä lähti voimakasta ultraviolettisäteilyä ja niiden optinen spektri oli niin omituinen, että astrofyysikot eivät yksinkertaisesti pystyneet sitä ymmärtämään. Marraskuussa vuonna 1962 tehtiin Parkes'ssa (Austraaliassa) erittäin tarkkoihin suunnanmäärittelyksiin johtaneita havaintoja "tähtenpeitto"-menetelmällä - tarkkailemalla säteilylähteen jännistä Kuun taakse. Nämä mittaukset osoittivat, että säteilylähte, jonka luettelonumero oli 3C273, muodostui kahdesta säteilyalueesta, joista kumpikin oli pienempi kuin 1 kaarisekunti ja jotka olivat erillään toisistaan noin 20 kaarisekun-

tia. Toinen näistä alueista oli samassa suunnassa kuin eräs himmeä tähti, joka myöskin säteili voimakasta ultraviolettisäteilyä ja jonka spektri oli käsittämätön. Lopulta tri M. Schmidt, Mount Palomrista, osoitti että spektri voitaisiin ymmärtää, jos siihen liittyisi 1500 miljoonan valovuoden etäisyyttä vastaava punasiirtymä. Vieläkin selvittämättä on se tosiasia, että tämä "tähti" oli ainakin 100 kertaa liian kirkas ollakseen edes kokonainen sellaisella etäisyydellä sijaitseva tähtijärjestelmä.

Vuoden 1965 elokuuhun mennessä oli löydetty kaikkiaan 44 tällaista outoa taivaankappaletta, ja ne saivat aikaan kumouksen tähtitieteellisessä ajattelussa. Näiden kappaleiden lähettämä säteily on aivan liian voimakasta, jotta se voitaisiin selittää lämpödynenergian perusteella, eikä mitään todella tyydyttävää selitystä ole vielä näkyvissä.

Huhtikuun 29.pnä 1966 Fred Hoyle antoi Kuninkaallisessa Instituutissa selostuksen kvasaareista ja siitä vaikutuksesta, joka niillä on ollut ajatuksiimme kosmologiasta. Hän korosti, että on neljä mahdollista selitystä tuohon epätavallisen suureen punasiirtymään:

1. Todellinen punasiirtymä, joka aiheutuu todellisesta pakonopeudesta euklidisessa avaruudessa.
2. Kosmologinen efekti, joka aiheutuu näennäisestä pakonopeudesta epäeuklidisessa avaruudessa, so. osittain todellinen Doppler-efekti ja osittain avaruuden kaarevuudesta aiheutuva efekti.
3. Gravitaatioefektit, säteillyn valon punertuminen, joka aiheutuu energian hukasta voitettaessa suunnattomien gravitaatiovoimien vaikutus.
4. Hoylen suosikkiselitys: todellisena vastauksena saattaisivat olla, ja prof. Hoyle piti sitä varsin todennäköisenä, jotkut tähän mennessä tuntemattomat tekijät.

Selitys numero 3:n suhteen prof. Hoyle korosti, että on varsin ilmeistä, että kvasaareihin ja nii-

den jälkeen äskettäin keksittyihin kvasistellaariisiin galakseihin (Quasi-Stellar-Galaxies) liittyy aikaisemmin kuvittelemattomia gravitaatiovoimia. Koko fysiikkaa koskeva tietomäärämme, joka on satoja vuosia kestäneiden tuskallisten ponnistelujen tulos, koskee fysiikkaa, jonka lait pätevät erittäin heikoissa painovoimakentissä. Ulkoavaruudessa, jossa gravitaatiovoimat saavuttavat suunnattomia arvoja, saattaisivat fysiikan lait olla täysin erilaisia. Tässä on viimeinkin maailmankuulun tähtitieteilijän viittaus mahdollisuuteen, jota vähemmän kyvykkäät ovat pohtineet monia vuosia: mahdollisuus, että painovoima, sellaisena kuin me tunnemme sen maapallolla, on vain osa monimutkaisemmasta ilmiöstä.

Luultavasti Kurd Lasswitz vuonna 1887 ensimmäisenä ehdotti "painovoimalle läpipääsemättömän" aineen käyttöä. Kertomuksessaan "Concerning two Planets" tämä saksalainen professori loi pallonmuotoisia marsilaisia avaruusaluksia, jotka oli valmistettu tuosta ihmeellisestä aineesta - idea, jota myös H. G. Wells käytti (1901) loistavassa kertomuksessaan "The first Men on the Moon" (Ensimmäiset ihmiset Kuussa). Painovoiman kumoava varjostin, jota Lasswitz ja Wells ehdottivat, on tietenkin mielettömyys. Koska painovoiman kumoavan aineen sijoittaminen jonkin esineen ja maapallon väliin vapauttaisi esineen maapallon vetovoimasta, se vastaisi esineen siirtämistä äärettömälle etäisyydelle; täten siihen sisältyisi sama työmäärä kuin mikä tarvitaan siirtämään esine äärettömän kauas, ja siten painovoiman kumavasta varjostimesta ei olisi mitään käytännöllistä hyötyä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että olisi mahdotonta keksiä jokin toinen tapa, jolla painovoima voitaisiin voittaa tai sitä käyttää hyväksi avaruuslentoja silmällä pitäen.

Seitsemän, kahdeksan vuotta sitten toiveet olivat korkealla kun vakavamielinen amerikkalainen aika-

kausilehti Interavia julkaisi kirjoituksen sähköisestä menetelmästä, joka oli keksitty painovoiman kumoamiseksi, ja kuvaili lautastenkaltaisten "gravitaatiotyöntövoimaa" käyttävien lentävien mallien näytöstä. Tämä paljastui tietenkin älykkääksi pilaksi.

Vielä on kuitenkin paljon opittavaa painovoimasta. Vielä niin äskettäin kuin huhtikuussa vuonna 1964 amerikkalainen tiedemiesryhmä, professorit R.H. Dicke ja P.G. Roll Princetonin yliopistosta ja prof. J. Weber Marylandin yliopistosta, lausui: ". . . painovoima tarjoaa yhä todellisen haasteen tutkimuskentällä, joka on juuri alussaan." Nämä tutkijat kokeilevat eri tapoja havaita painovoima-aaltojen olemassaolo ja ominaisuudet.

He ovat viitanneet siihen, että nopeassa kiertoliikkeessä oleva kaksoistähtijärjestelmä, johon kuuluu kaksi aurinkomme massaluokkaa olevaa tähteä, saattaisi säteillä jopa 2 000 000 000 000 000 000 000 000 megawattia energiaa painovoima-aaltojen muodossa, ja että olisi mahdollista havaita sellaiset aallot laboratoriossa. He pääättelevät kuitenkin, että tähän tarvittava tekniikka toistaiseksi ". . . ei ole missään läheskään tarpeeksi hyvä, jotta voitaisiin edes ajatella painovoima-aaltojen käyttämistä tietojen välitykseen. . . ." Seuraavassa kuussa, kesäkuussa vuonna 1964, tri J. V. Narlikar King's College'sta, Cambridgestä, asetti painovoimaprobleeman tähän muotoon: ". . . painovoima (gravitaatio) on pysynyt tähän päivään asti eräänä vähiten ymmärretyistä ilmiöistä fysiikassa."

Professori Maurice Allais, Research of the Centre National de la Recherche Scientifique, Pariisi, julkaisi vuonna 1959 huomattavan kirjoituksen otsakkeella "Should the Laws of Gravitation be Re-considered?" (Aero-Space Engineering, 18:No.9, 46-52 ja 18: No. 10, 51-55). Professori oli tuolloin työskennellyt painovoimatutkimusten parissa viisi vuotta ja oli juuri vastaanottanut palkinnon American

Gravity Research Foundation'ilta. Professori Allais väitti, että ". . . epänormaali kuun ja auringon vaikutus . . . ilmeni kartioheilurin liikkeiden huomattavina häiriöinä mikä antoi hyvin selvän vaikutelman varjostinvaikutuksesta (a screen effect) täydellisen auringon pimennyksen aikana 30.6.1954." Kootessaan tuloksiaan tämä ranskalainen tiedemies kirjoitti: "Tutkimuksen nykyvaiheessa voidaan havaitut epätavallisuudet selittää vain ottamalla huomioon jonkin uuden kentän olemassaolo. . . ."

On olemassa monia muita selontekoja painovoimatutkimuksista, jotka kuten edellä oleva viittaavat siihen, että olemme ehkä unohtaneet jonkin välttämättömän tekijän selitysehdotuksissamme.

Kun otetaan lisäksi huomioon kvasaarien löytö - kokonainen uusi luokka taivaankappaleita, jotka osoittavat tähän mennessä kuvittelemattoman suuria energiamuutoksia - on järkevää toivoa, että lähivuosina tapahtuu fysiikkaa koskevissa rajoituksissa joitakin perusteellisia muutoksia. Olemme liian kauan olleet takertuneina 1800-luvun mielikuvitukseen mekaanistisiin selityksiin, ja kvasaarien asettamat probleemit vaativat avarampaa ja rohkeampaa ajatustapaa. On täysin mahdollista, että jonkin tulevan sukupolven fyysikot tulevat pitämään "herkkäuskoisina", eivät noita rohkeita sie-luja, jotka ovat pohtineet gravitaatiotyöntövoiman mahdollisuuksia, vaan niitä oikeaoppisia, jotka ovat arasti nielleet Newtonin omenan.

C. Maxwell Cade, C.Eng., MIEE, MIERE, FRACs, AInst. P, FRAS, on eräs Flying Saucer Review'n tieteellisistä neuvonantajista. Hän on lääketieteellisen sädehoidon erikoistuntija ja mm. sähköinsinööri. Hän on Royal Meteorological Society'n ja Psychical Research Society'n jäsen. Jokin aika sitten Englannissa ilmestyi C. Maxwell Cade'n kirja "Other Worlds than Ours".

Pakettiauton kuljettajan kokemus

Tämä tapaus on edelleen esimerkkinä UFOjen mahdollisista fysiologisista vaikutuksista (vrt. sivu 37, VIMANA 1/67). Flying Saucer Review 3/67:

Aikaisin perjantaiamuna huhtikuun 28 p:nä vuonna 1966 hra Peter Rushton ja hänen ajotoverinsa hra Derek Robinson, molemmat Lincolnista, nukkuivat pakettiauton takaosassa. He olivat palaamassa Lontoosta ja olivat ajaneet auton Stamford-Lincoln'in päätieltä sivutielle ja pysäköineet sen sinne.

Noin klo 5 aamuyöllä hra Rushton heräsi yht'äkkiä, hänellä oli suussaan karvas maku ja hengittäminen tuotti hänelle vaikeuksia. Hän meni kopin takaosaan ja veti ikkunakaihtimen ylös. Ulkona linnut ääntelivät kovasti ja hra Rushton näki taivaalla suuren ja pallomaisen, oranssinvärisen esineen, joka etääntyi pysäköidystä ajoneuvosta. Hän herätti hra Robinsonin ja he molemmat katselivat, kun esine leijaili liikkumattomana. Sitten kumpikin huomasi toisen samanlaisen esineen, joka leijui puolen mailin (800 m) päässä heistä vasemmalla.

Yht'äkkiä nuo kaksi esinettä vaihtoivat paikkoja keskenään "mielikuvituksellisella nopeudella" kulki-
en puoliympyrän muotoisia ratoja. Sitten molemmat esineet, jotka olivat näennäisesti käsivarren etäisyydellä pidettävän sixpence'n (engl. metalliraha) kokoisia, haihtuivat miesten näkyvistä. Linnut hiljenivät ja kahdesta esineestä ei nähty enää jälkeäkään.

Hra Rushton, joka kuului Kuninkaallisiin Ilmavoimiin yhdeksän vuoden ajan ennen toukokuuta 1965, oli varsin hämmästyneenä havainnoista ja on sen jälkeen usein herännyt koettuaan unissaan tuon tapauksen uudelleen.

UFO-kirjallisuutta

Olemme päättäneet ryhtyä lainaamaan lukijoillemme UFO-alan kirjallisuutta, sekä suomeksi käännettyjä että muilla kielillä ilmestyneitä. Uskomme tämän toimintamme lisäävän alan tuntemusta ja kannustavan itse kutakin omakohtaisiin tutkimuksiin. Pyrimme saamaan kirjavaliikoiman mahdollisimman paljon ajan tasalle, uusia teoksiahan ilmestyy jatkuvasti. Emme kuvaile kirjaluettelossa tarkemmin kirjojen sisältöä. Suurin osa kirjoista tutkii ja käsittelee tehtyjä havaintoja (esim. The UFO-Evidence, Anatomy of a Phenomenon, Challenge to Science, De flygande tefaten - Dokument och teori) ja osa kuuluu ns. kontaktikertomusten ryhmään (esim. The Interrupted Journey, Geheimnis der Untertassen ja suomenkieliset, paitsi Lentävät lautaset - onko niitä? I osa)

Lainaus on maksuton; jos kirja joudutaan lähettämään postitse, maksaa lainaaja postikulut. Lainausaika on noin 1 kk. Otamme mielellämme myös lainattavaksi lukijoittemme kirjoja. Tällöin kirjan antajalla on luonnollisesti aina etuoikeus saada tarvittaessa kirjansa käyttöönsä. Lainakirjatilaukset pyydetään lähettämään yhdistyksellemme os.postilokero 10101 Helsinki 10. Kirjojen vähyys vuoksi suosittelemme yhtä aikaa lainattavaksi korkeintaan kahta teosta.

Toistaiseksi voimme lainata seuraavia teoksia:

● suomenkieliset

D. Leslie & G. Adamski: Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa

G. Adamski: Olen ollut lentävällä lautasella

D. Fry: Lentävät lautaset kertovat

R. Telano: Tulemme avaruudesta

● ruotsinkieliset

- K. G. Rehn: De flygande tefaten - Dokument och teori
W. B. Schmidt: Fakta om flygande tefat och deras
R. Telano: Vänner i Universum

● englanninkieliset

- C. M. Cade: Other Worlds than Ours
W. R. Drake: Gods or Spacemen
F. Edwards: Flying Saucers - Serious Business
J. G. Fuller: Incident at Exeter
Interrupted Journey
I. A. Greenfield: UFO-Report
C. G. Jung: Flying Saucers - A Modern Myth
C. E. Lorenzen: The Great Flying Saucer Hoax
NICAP: The UFO-Evidence
E. Ruppelt: Report on Unidentified Flying Objects
L. J. Stanton: Flying Saucers - Hoax or Reality?
P. Thomas (Misraki): Flying Saucers Through
the Ages
B. Le Poer Trench: The Flying Saucer Story
J. Vallee: Anatomy of a Phenomenon
Challenge to Science: The UFO Enigma
(joulun jälkeen saatavissa)
G. Adamski: Flying Saucers Farewell
Gray Baker: Book of Adamski
Eileen Buckle: The Scoriton Mystery

● saksankielisiä:

- H. Oberth: Katechismus der Uraniden
Karl L. Veit: Erforschung ausserirdischer Welt-
raumschiffe
Planetenmenschen besuchen unsere
Erde
Orfeo Angelucci: Geheimnis der Untertassen

Summary in English

In this issue we present not only articles based upon the material from foreign publications but also a few interesting UFO-observations which have been made here in Finland. In the following we'll describe a couple of them:

Before we study those observations made here last summer let us have a look at an older report, which may be in some connection with our topic. This happened about three hundred years ago in a Finnish village (Sahalahti). At that time there lived in that village an old man, who was called Tiittu. A person, who lives in Sahalahti, has made some interesting finding those folktales that relate to Tiittu. Tiittu was an extraordinary man, he was smith, seer, and healer. There are many tales about the miracles he performed.

Top among

One morning Tiittu left for the woods. Before he went he told the wife of his son that he had been given the order to go into the woods and he had to obey that order. At noon a strange thing appeared in the sky above the village. It was like a very big disc and it made the villagers run in fear. They were sure that there would be the end of the world and were so upset that only after a couple of days were they able to begin their usual work. Because Tiittu didn't come back home he was searched for in the woods. His son encountered there a being, exactly like a big bear, who said to him: "Don't be afraid of me. I say it is of no use to search for your father; you saw that skyship shimmering like a rainbow, didn't you? It took your father to another better world, where there lives a race higher in development than Man. Your father likes to be there and he doesn't miss this world."

Then the bear disappeared.

Maybe we have here an incident similar to those which have occurred during the last 20 years.

It was on the 27th of May about at 9 p.m. when many persons in Hyrynsalmi (in the eastern part of Finland) saw a dark object, which flew rapidly from south to north. There were those who said that it was like a saucer and also those who said that it was like a boumerang. About half an hour later it reappeared this time flying from north to south. It should be noted that some voices, both rythmical piping and loud roaring were heard at that time of those sightings. Already at 4 p.m. something like rythmical piping had been heard from the sky.

On the 14th of June five persons in Suomussalmi (also on the eastern part of Finland) saw an unknown thing, which had the diameter of about 70 - 80 centimeters and the height of about half a meter. It was shaped like an upside-down pot (perhaps like a hemisphere) and it landed very near to Mr. Arvi Juntunen, a farmer. (All this happened near his house.) 'It came down like a whirlwind and its lower part rotated rapidly. Mr. Juntunen told our correspondent that as he tried to go and catch the thing there came three sticks like antennae out from its side. Although he didn't touch them he got a strange beating shock, "not like an electrical shock", which caused a feeling of fear, too. On the rear part of the thing there was a small wing. Mr. Juntunen described the colour as "translucent brown".

Finally the machine rose in the sky and the witnesses lost sight of it. All witnesses described the incident similarly. A representative of the Finnish Army visited both Hyrynsalmi and Suomussalmi.

According to our correspondent many other strange phenomena and things have been seen in that part of Finland.

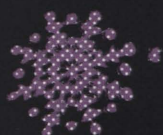
U Thant ja UFO kysymys

Tunnettu amerikkalainen "NEW YORK POST"in kolumnisti Drew Pearson kirjoitti seuraavan mielenkiintoisen uutisen (UFO-Nachrichten elok. 1967):

New York 27.6.1967

Lähi-Idän kriisin aikana ehti YK:n pääsihteeri U Thant tehdä jotakin hyvin tärkeitä: hän sai aikaan, että eräs sen teorian kannattaja, jonka mukaan lentävät lautaset - UFOt - tulevat toisilta planeetoilta, piti puheen YK:n ulkoavaruusvaliokunnan kokouksessa. Lähi-Idän sota puhkesi 5.päivänä kesäkuuta. 7. päivänä puhui tri James E. McDonald Arizonan yliopistosta YK:n avaruusvaliokunnan edessä. Hän on täysin vakuuttunut UFOjen olemassaolosta ja uskoo, että ne ovat alkuperältään ei-maanpäällisiä ja että niillä on tehtävänä tutkia Maata. Hän kääntyi samoihin aikoihin tästä aiheesta "Amerikan sanomalehtikustantajain liiton" ja "Meteorologisen yhdistyksen" puoleen Washingtonissa.

On erittäin kiinnostavaa, että U Thant tunnusti ystävilleen, että hän pitää UFO-kysymystä Vietnamin sodan jälkeen tärkeimpänä kysymyksenä. Tämän lausunnon U Thant antoi ennen Lähi-Idän sotaa eikä tiedetä, minkä arvoiseksi hän arvioi tämän viimeisimmän kansainvälisen välikohtauksen UFOihin nähden.

**Rau
hal
lis
ta
Joulua**

